

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII

П'ЯТНИЦЯ, 3 ЧЕРВНЯ 2005 РОКУ

ЧИСЛО 22

VOL. CXII

FRIDAY, JUNE 3, 2005

No. 22

Президент В. Ющенко у Казахстані

Президент України Віктор Ющенко 31 травня у місті Форт Шевченко.
Фото УНІАН

АСТАНА, Казахстан. – Президент України В. Ющенко 30-31 травня відвідав Казахстан. Голова правління НАК „Нафтогаз України“ Олексій Івченко, який у складі

офіційної делегації України супроводжував Президента Віктора Ющенка під час його візиту в Ка-

(Закінчення на стор. 3)

Незгоди в Європі з приводу конституції Європейського союзу

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Незважаючи на виступ Президента Франції Жака Ширака 26 травня на телебаченні, коли він намагався переконати співгромадян підтримати проєкт Європейської конституції та наголошував, що на референдумі 29 травня французи вирішуватимуть своє майбутнє і майбутнє своїх дітей, усі його зусилля виявилися даремними: французи проголосували „Non“.

У таборі опонентів конституції ЄС святкували: вони виграли референдум. На час, коли підраховано 85 відсотків бюлетенів, за інформацією французького міністерства внутрішніх справ, розподіл голосів був наступним: 56 відсотків – проти, 44 відсотки – за.

Президент Ж. Ширак у телевіступі сказав, що відхилення Європейської конституції ускладнить захист французьких інтересів в Європі, і дав зрозуміти, що найближчими днями ухвалить рішення щодо майбутнього французького уряду.

Провідник крайньої правої партії Національний фронт Жан Марі ле

Пен закликав до відставки і самого президента Дж. Ширака, заявивши, що після нищівної поразки на референдумі той втратив право бути керівником держави.

На висліді французького референдуму негайно відреагували провідні європейські функціонери. Прем'єр-міністр Люксембургу Жан-Клод Юнкер, який виконує обов'язки президента ЄС, заявив, що процес ратифікації конституції в інших країнах Євросоюзу має тривати, незважаючи на те, що французи її відхилили.

Президент Європейської комісії Жозе Мануель Барозу визнав, що вислід французького референдуму спричинить труднощі для Євросоюзу, але, додав він, Союз впорається з цим викликом.

Відкидаючи у референдумі прийняття конституції Євросоюзу, багато виборців висловили таким чином протест проти Жака Ширака через два дні після референдуму президент Жак Ширак 31 травня прийняв резигнацію

(Закінчення на стор. 3)

Криза нафтова. І не тільки...

Олександр Бураковський

Пролетіла Помаранчева революція, залишився позаду Майдан і, як наслідок, прийшла до влади команда Віктора Ющенка – як втілення надій на людськіше життя більшості населення України. Минули й перші 100 днів нової влади на чолі з прем'єр-міністром Юлією Тимошенко. І якраз в цей час спіткала Україну нафтова криза, яка поставила під сумнів „монолітизм“ нової команди, а заодно – й сподівання населення України, і напружила й без того складні стосунки з Росією.

Сценарій нафтової кризи розгортався приблизно так: у березні фірми, які доставляють Україні нафту з Росії, підняли ціни товару – нібито всупереч, як завив пізніше міністер економіки Сергій Терьохин, умовам меморандуму, раніше укладеного з урядом України.

14 квітня Міністерство економіки встановило граничні ціни на дизельне паливо і бензину, які надходять у продаж. У відповідності з ними ціна на внутрішньому ринку України найпопулярнішої бензини марки А-95 не повинна перевищувати на автобензинових станціях 2.99 гривні.

У відповідь на рішення уряду України, на п'ять днів було призупинено постачання нафти з Росії в Україну. В наступні дні на бензино-

вих станціях по всій Україні виникли довгі черги за паливом.

У середині травня граничні ціни на паливе були підвищені, і бензина А-95 могла продаватися за ціною до 3.20 гривні.

16 травня Ю.Тимошенко виклала у Верховній Раді пляни уряду щодо нафтової кризи.

17 травня Верховна Рада, хоч і з боєм, прийняв закон, покликаний стабілізувати ринок нафтопродуктів.

18 травня Президент В. Ющенко, затвердивши рішення Верховної Ради, доручив Міністерству економіки скасувати граничні ціни на нафтопродукти.

18 травня в Харкові Олексій Івченко, голова „Нафтогазу України“, повідомив про підписання нової, дуже вигідної для України, угоди з ОАЕ (Об'єднані Арабські Емірати) щодо видобутку нафти.

19 травня під час наради з російськими власниками, так званими „нафтотрейдерами“, після певного „діалогу“ з Ю. Тимошенко, Президент В. Ющенко запропонував своєму прем'єр-міністрові написати заяву про відставку.

23 травня В. Ющенко підписав розпорядження „Про робочу групу з вивчення питань розвитку нафтопереробної промисловості“. У цю групу членами увійшли, окрім представників нафтової сфери, два міністри уряду та секретар РНБОУ

Петро Порошенко, а очолив її перший помічник Президента, Олександр Третьяков.

23 травня Міністерство економіки видало наказ, відповідно до якого дія встановлених раніше граничних цін на бензин закінчилася 25 травня.

25 травня стало відомо, що уряд веде переговори з власниками нафтопереробних підприємств – про отримання контролю над цими виробництвами, і про створення, на базі „Укрнафти“ „вертикально інтегрованої національної компанії“ – ВІНК, яка контролюватиме і стабілізуватиме ринок нафтопродуктів в Україні.

27 травня Ю.Тимошенко повідомила, що вона „узгодила з Президентом України всі непорозуміння навколо діяльності уряду. У нас була прекрасна розмова, „ми зняли 99 відсотків питань і сплянували нашу спільну роботу“, сказала вона, і повідомила, що 1 червня відбудеться засідання уряду на чолі з Президентом.

29 травня стало відомо, що державна компанія „Укртранснафта“ побудувала новий нафтопровід проєктною потужністю 4.3 млн. тонн нафти на рік, який з'єднав станцію Жулин (Львівська область) з підприємством „Нафтохімік Прикарпаття“ (Івано-Франківська область).

Почалася криза з того, що нафтові компанії в Україні, які належать, прямо чи опосередковано,

російським компаніям, через зріст цін на світових ринках підняли ціни на свою продукцію. Тут Ю.Тимошенко ввела жорстке регулювання цін на паливе і змусила всі нафтові фірми продавати його за нижчими цінами, ніж ринкові. Ця акція супроводжувалася різкими висловлюваннями членів уряду на адресу російських компаній: мовляв, Україна в майбутні роки повинна бути в більшій мірі незалежною від російських компаній.

16 травня Ю. Тимошенко, міністер економіки С.Терьохин і глава „Мінпаливенерго“ І.Плачков накреслили перед журналістами основні заходи, які плянує вживати уряд: закуповувати світлі нафтопродукти з Прибалтики, Білорусі та Польщі, стимулювати максимальне завантаження нафтопереробних підприємств (а їх в Україні шість); просити Верховну Раду вжити заходів для якнайшвидшого насичення вітчизняного ринку паливом, оголосити тендери на будівництво по всій Україні 1000 додаткових автобензинових станцій, збудувати за найновішою технологією сьоме в Україні підприємство, яке зможе переробляти до 10 млн. тонн нафти-сирцю за рік, зайнятися створенням резервного запасу світлих нафтопродуктів, і т. д.

Коли Верховна Рада 17 травня прийняла закон про стабілізування ринку нафтопродуктів, під час цих

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Український день у Бундестазі

БЕРЛІН. – 30 травня у німецькому парламенті, Бундестазі, відбувся форум, присвячений Україні. Німецькі парламентарі, експерти і депутати Верховної Ради обговорювали підсумки і перспективи 120 днів правління Президента Віктора Ющенка. Йшлося про необхідність посилення політичної та економічної співпраці між ЕС і Німеччиною - з одного боку, та Україною - з іншого. Щоб спонукати німецьких політиків інтенсивніше займатися Україною, політичний бльок ХДС-ХСС вирішив ініціювати у Бундестазі дискусію про європейські перспективи України. Упродовж Дня України в Бундестазі німецький парламент прикрашували синьо-жовті прапори, лунала українська мова. Саме цього прагнули організатори форуму, передовсім - голова міжпарламентської німецько-української групи Єлена Гофман, з ініціативи котрої вже вдруге до Берліну на День України приїхали поважні гості з Києва, політики та представники громадськості Німеччини.

В. Ющенко дозволив військам НАТО перебувати в Україні

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко 30 травня підписав указ, який дозволяє на перебування військ НАТО в Україні. Згідно з указом, у 2005 році на територію України будуть допущені підрозділи збройних сил чужоземних держав країн-членів НАТО і інших держав (до 600 військовослужбовців зі штатним озброєнням і військовою технікою) від 19 до 30 червня в рамках навчання „Кооператив Бест Ефорт – 2005“; США й інших держав (до 500 військовослужбовців з 11 липня до 13 серпня в рамках навчання „Щит Миру – 2005“; Італійської Республіки (до 1500 військовослужбовців на час до 40 діб у вересні-жовтні в рамках навчання „Широке Поле – 2005“; країн-членів НАТО і країн-членів Організації зі забороненої хемічної зброї (до 500 військовослужбовців) з 10 до 13 жовтня в рамках навчання „ASSISTEX-2“. Забезпечення своєчасного допуску і виведення з території України підрозділів збройних сил чужоземних держав, безпеки громадян України й інших держав під час проведення цих навчань покладено на Кабінет міністрів України.

Україна пропонує Америці участь у випрацюванні уранових родовищ

КИЇВ. – Україна пропонує американським компаніям взяти участь у випрацюванні уранових родовищ та реконструкції теплоелектроцентралей, про це заявила 27 травня прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко під час зустрічі з міністром енергетики США Семюелем Бодменом. Ю.Тимошенко сказала, що Україна має достатні уранові ресурси і зацікавлена у пошуках партнерів-інвесторів. Крім того, Україна пропонує американським компаніям взяти участь у розвідці нафти та газу і реконструкції теплоелектростанцій. У свою чергу, С.Бодмен зазначив, що американський уряд готовий надати Україні допомогу, у тому числі консультативну, у випрацюванні стратегії енергозабезпечення.

Українці уряд люблять менше, ніж В. Ющенко з Ю. Тимошенко

КИЇВ. – Більшість українців в цілому позитивно оцінюють перші 100 днів діяльності Президента Віктора Ющенка та прем'єра Юлії Тимошенко, проте гірше оцінюють діяльність уряду в цілому. Такі висліди всеукраїнського опитування, проведеного громадською організацією „Українське демократичне коло“ з 14 по 19 травня 2005 року на замовлення Інституту політики. Рівно половина українців позитивно оцінила діяльність В. Ющенка за 100 днів його діяльності, негативно – 24 відсотки, вагалися з відповіддю – 26 відсотків. Стоденну діяльність Ю. Тимошенко 50 відсотків опитаних також оцінили позитивно, негативно – 23 відсотки, вагалися з відповіддю – 27 відсотків. Діяльність уряду за сто днів оцінена дещо стриманіше – 42 відсотки опитаних надали позитивну оцінку, а негативну – 23 відсотки, вагалися з відповіддю – 27 відсотків. 42 відсотки громадян України дотримується думки про те, що у цілому все, що відбувається тепер в Україні, іде в правильному напрямі, 23 відсотки вважають, що країна рухається у неправильному напрямі, вагалися з відповіддю – 35 відсотків. Опитування охоплює всі регіони країни. Було опитано 1000 осіб віком від 18 років.

У Львові Леніна переплавлять на дзвін

ЛЬВІВ. – Бронзове погруддя Леніна, яке знайшли в прибудові храму Покрова Пресвятої Богородиці у Львові, раніше – костюлу Божої Матері Остробрамської, переплавлять на дзвін. Про це повідомив 31 травня отець-сезезіанін Євген Небесняк. Побудований в 30-их роках ХХ століття, храм був на той час найбільшим у Львові. Під час комуністичного режиму його перетворили в книгозховище. Очевидно, саме тоді сюди потрапило погруддя „вождя світового пролетаріату“. В 1989 році божий будинок передали знову створеній греко-католицькій громаді. У цей час тут працюють сезезіани візантійського обряду. Нові хазяї відремонтували й пристосували прибудову для своїх потреб.

Т. Чорновола намагаються відкликати з ВР

ЛЬВІВ. – Депутат Верховної Ради від фракції „Наша Україна“ Ярослав Кендзьор повідомив 1 червня, що зібрано сто тисяч підписів мешканців Львова за відкликання Тараса Чорновола з посади депутата парламенту. Я. Кендзьор сказав, що зібраних підписів людей набагато більше, ніж тих, які проголосували за Т. Чорновола на виборах до парламенту. Підписи зібрані у зв'язку з тим, що Т. Чорновіл різко змінив свою політичну позицію, і вона не збігається з позицією львів'ян, які проголосували за нього. Він сказав, що на кожному підписному листі написано: „Ти зрадив мій голос“. Депутат додав, що юридичної сили зібрані підписи не мають, однак вони мають серйозне моральне й політичне значення.

Президент подякував Києву за „помаранчеві“ дні

КИЇВ. – Президент України В. Ющенко вручив державні нагороди видатним киянам з нагоди Дня Києва 28 травня. Згідно з Указами Президента, звання „Почесний громадянин міста Києва“ отримали міністер охорони здоров'я Микола Поліщук та Валентина Шевченко. На врученні нагород у Київській міській управі також були присутні прем'єр-міністер України Юлія Тимошенко, Державний секретар України Олександр Зінченко, київський міський голова Олександр Омельченко. Звертаючись до видатних громадян міста, Президент України наголосив, що Київ є духовною, культурною та науковою столицею, душею України. Він підкреслив, що під час Помаранчевої революції Київ продемонстрував „той політичний авангард, який повинна демонструвати столиця держави, коли йдеться про важливі політичні події“. В. Ющенко наголосив, що теперішні нагороди отримують „ті достойники, які формують сучасне обличчя міста“. В. Ющенко привітав присутніх з Днем Києва та подякував О. Омельченкові за те, що він „тримає на своїх плечах ініціативну, політично зрілу міську громаду“.

Б. Тарасюк оприлюднив платні дипломатів

КИЇВ. – 26 травня в українському Міністерстві закордонних справ відбувся День відкритих дверей. Міністер закордонних справ Борис Тарасюк ознайомив журналістів з працею зовнішньополітичного відомства. Він повідомив, що на сьогодні в МЗС працює понад 750 співробітників. Заробітна платня українських дипломатів найнижча серед країн СНД: найменша місячна платня становить 243 грн., найвища – 709. Окрім цього, співробітникам виплачуються надбавки, суму яких міністер не уточнив. При цьому Б.Тарасюк висловив незадоволення існуючою в уряді системою оплати праці. Так, за його словами, базові оклади спеціалістів зовнішньополітичного відомства вдвічі нижче, ніж у спеціалістів Міністерства фінансів. „При переході з Верховної Ради до МЗС я втратив фінансово, навіть при всіх доплатах“, – зізнався міністер.

„Міжнародна амнестія“ критикує США, Росію і Україну

ЛОНДОН. – Правозахисна організація „Міжнародна Амнестія“ заявила, що війна з тероризмом призвела до порушень встановлених у світі норм прав людини, і фактично дала зелене світло урядам – в ім'я національної безпеки – нехтувати міжнародними законами. В оприлюдненому 25 травня звіті, який охоплює порушення за 2004 рік, організація критикує США за „відбіркове“ занедбання міжнародних норм, як також за випадки знущання над полоненими. Наголошується, що поведінка окремих американських військовослужбовців створила прецедент і для деяких інших країн, які можуть вдатися до безкарних порушень прав людини. Росію критикують за недотримання демократичних свобод, зокрема у Чечні. Україну „Міжнародна амнестія“ теж не похвалила – захисники прав люди-

ни закидають Києву переслідування активістів політичних рухів, торгівлю жінками, тортури у в'язницях і напади расистів.

3 24 серпня в Україні вводяться нові паспорти

КИЇВ. – Уряд плянує з 24 серпня ввести в обіг нові зразки внутрішнього та закордонного паспортів, повідомив 27 травня міністер внутрішніх справ України Юрій Луценко. Він зазначив, що новий внутрішній паспорт матиме вигляд картки, новий закордонний паспорт буде з більш складним захистом, ніж теперішні закордонні паспорти. Ю. Луценко також зазначив, що упродовж 5 років паралельно ходитимуть як паспорти старого зразка, так і нового. При обміні старих зразків паспортів на паспорти нового зразка громадяни повинні будуть сплатити суму не більше 10 грн. „Жорсткого примушування щодо обміну паспортів не буде“, – зазначив Ю. Луценко. Тепер МВС разом з Міністерством фінансів готує документи, на основі яких урядом буде прийнята відповідна постанова щодо введення нових внутрішніх та закордонних паспортів.

„Нафтогаз України“ - за модернізацію НПЗ

КИЇВ. – Жоден з українських заводів не готовий приймати легку каспійську нафту. Голова правління Національної акціонерної компанії „Нафтогаз України“ Олексій Івченко 29 травня заявив, що він виступає проти будівництва нових нафтопереробних заводів в Україні, а натомість пропонує спрямовувати кошти у модернізацію тих 6 підприємств, які вже працюють. Зокрема за словами О. Івченка, необхідно врахувати той факт, що зараз жоден з українських заводів не має можливості переробляти легку каспійську нафту, обсяги постачання якої для часткової переробки і транзиту в Європу мають зрости найближчим часом. Голова НАК „Нафтогаз України“ також підтвердив, що уряд плянує переглянути свою участь у діяльності низки нафтопереробних заводів, зокрема тих, що належать російському капіталові, хоча наголосив, що про реприватизацію не йдеться.

Українські миротворці на Голанських висотах

КИЇВ. – Міністерство оборони плянує відіслати український підрозділ на Голанські висоти з 15 серпня, повідомив 26 травня перший заступник командувача Сухопутних військ Збройних сил Валерій Фролов. Контингент налічуватиме 155 осіб. Рішення про спрямування українських військових у зону ізраїльсько-сирійського конфлікту нещодавно ухвалила Верховна Рада, і з цим погодився Президент. Щодо можливої присутності українського підрозділу у Нагірному Карабасі, покищо на офіційному рівні рішення не ухвалене. Міноборони України може підготувати й відіслати військових у Нагірний Карабах протягом 2 місяців.

За повідомленнями інформаційних агентств

Зустрілися миротворці країн-членів ООН

НЬО-ЙОРК. – 25 травня в будинку Постійного представництва Польщі при ООН відбулась традиційна зустріч представників миротворчих військових формувань, які діють в так званих „гарячих точках“ планети. Зустріч разом з польськими миротворцями організували українські, які запросили також представників української громади. На фото ліворуч (зліва): посол України при ООН Валерій Кучинський, президент УНСО-юзу Стефан Качарай і посол Польщі при ООН Анджей Товнік. На фото праворуч (зліва): військові радники Польщі Яцек Януховський і України Віталій Куксенко, послы України Валерій Кучинський і Польщі Анджей Товнік вітають гостей.

Фото: заступник військового радника України підполковник Ігор Возняк

Незгоди...

(Закінчення зі стор. 1)

прем'єр-міністра Жана-П'єра Рафарена – саме через результати референдуму на підтримку Конституції, Європейського Союзу, і призначив на його місце чинного міністра внутрішніх справ і колишнього голову зовнішньополітичного відомства Домініка де Вільпена. Того ж дня ввечері президент Ж. Ширак виступив на телебаченні зі зверненням до нації у намаганні відновити довіру виборців.

Франція намагається дати собі раду з нищівним ударом, що його завдав уряд від виборців, які відкинули Європейську конституцію.

Вадою Д. де Вільпена французькі оглядачі вважають те, що він є кадровим дипломатом і ніколи нікуди не обирався, не вміє проводити передвиборні та інші політичні кампанії. Зокрема саме Д. де Вільпен порадив в 1997 році Ж. Ширакові розпустити Національну Асамблею, де тоді була співзвучна до президента права більшість. У результаті позачергових виборів більшість в нижній палаті парламенту взяли ліві, і Ж. Ширакові довелося призначити прем'єром незручного для себе Ліонеля Жоспена. Проте, виглядає, що Ж. Ширак не сердиться на новопризначеного прем'єра за давню стратегічну помилку.

Коли наша газета йде до друку, ще не надійшло повідомлення стосовно вислідів референдуму в Голландії: громадяни цієї країни 1 червня на референдумі висловлювалися щодо проєкту конституції Європейського союзу – три дні по тому, як французи проголосували проти проєкту. Опитування свідчать, що голандці 60 відсотками голосів також проголосують проти.

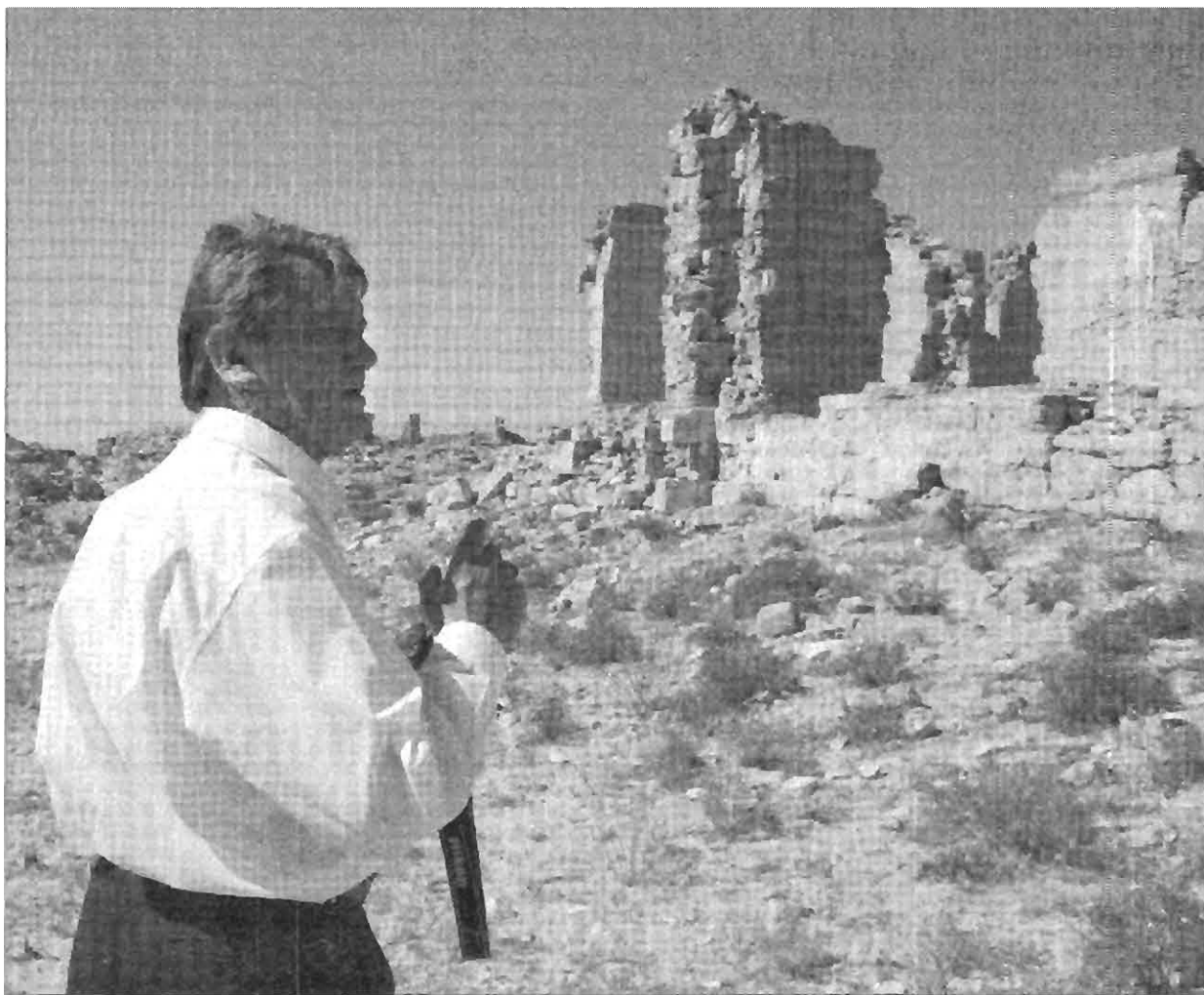
Багато громадян країни скаржаться на безконтрольну імміграцію і погіршення економічних умов.

Антипатія голандців до європейської конституції пояснюється переконанням, що Брюсель має надто багато повноважень, а також наслідками розширення ЕС і запровадження євро.

Напередодні уряд країни востаннє спробував переконати голандців проголосувати „за“. Прем'єр-міністр Голландії Ян Петер Балкененде сказав, що конституція зробить Європу відкритішою і прозорішою. Він відкинув твердження опонентів конституції про те, що вона зменшить вплив Голландії в Євросоюзі.

Таке негативне наставлення деяких членів країн Європейського союзу до проєкту конституції не сприяє Україні у її планах стосовно європейської інтеграції.

Х.В.-Ф.

Президент України В. Ющенко під час візиту до Казахстану оглядає у Форті Шевченка руїни укріплення, де перебував на солдатській службі Тарас Шевченко. Фото: УНІАН

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

захстан, повідомив журналістам, що „Нафтогаз України“ і казахська державна нафтогазова компанія „Національна компанія „КазМунай-Газ“ підписали рамкову угоду про виділення українській стороні родовищ для розробки і видобутку нафти в Казахстані. Зокрема досягнуто домовленості про відрядження українських фахівців до Казахстану, щоб відпрацювати перелік родовищ, на яких можна вести розвідку і видобуток нафти і газу в Казахстані.

О. Івченко також повідомив, що протягом місяця можливе підписання двостороннього документу з цього питання. За його прогнозами, в Казахстані Україна може розраховувати на розвідані запаси нафти близько 30-50 млн. тонн і на 10-20 млрд. куб. м. газу.

В. Ющенко заявив, що формування Єдиного економічного простору не повинно починатися зі

створення наддержавних установ. Про це він заявив 31 травня в Астані під час переговорів з головою верхньої палати казахстанського парламенту Нуртаєм Абікаєвим. Втім, український гравітник припустив, що в перспективі, коли ефективно запрацює механізм ЄС, питання щодо передання країнами-засновниками частини своїх функцій наднаціональним установам може знову гостати.

Раніше, під час зустрічі з президентом Нурсултаном Назарбаєвим, В. Ющенко заявив, що Київ готовий підписати 16 з 29 угод стосовно формування Єдиного економічного простору, який включатиме також Білорусь, Росію і Казахстан. Під час переговорів президент Н. Назарбаєв висловив готовність постачати нафту до України, але наголосив, що ці питання потрібно вирішувати разом з Росією. Він також висловив зацікавлення у придбанні акцій українських НПЗ.

На завершення дводенної візиту до Казахстану Президент В. Ющенко відвідав Форт-Шевченко, де майже одинадцять років перебував на заслання великий український поет.

АМЕРИКА І СВІТ

Американці відзначили День пам'яті

ВАШІНГТОН. – У понеділок, 31 травня, у США відзначали державне свято – День пам'яті загиблих у війнах. Згідно з традицією, президенти США у цей день відвідують Арлінгтонське національне кладовище, де поховані десятки тисяч американських воїнів, а також члени їх родин. Не зраджуючи давньої традиції, Президент Джордж Буш і в цей День пам'яті поклав вінок до пам'ятника Невідомому воякові. У своїй промові з нагоди свята Президент зазначив, що кожного року американці вшановують пам'ять полеглих. „І цьому поколінню випала велика відповідальність – боротися з міжнародним тероризмом“, – наголосив Президент Дж. Буш. Пересічні американці відзначали День пам'яті у родинному колі. У містах країни з нагоди Дня пам'яті проводилися паради, покладення вінків до пам'ятника Невідомому воякові та інші заходи.

Дев'ять років ув'язнення для підприємця М. Ходорковського

МОСКВА. – Хоч колишній керівник ЮКОСу Михайло Ходорковський стверджує, що йдеться про політичні переслідування з боку Президента Росії В. Путіна, суд у Москві визнав російського підприємця винним в шахрайстві та ухилянні від сплати податків і засудив його до дев'ятирічного ув'язнення. Про це було оголошено 31 травня. Адвокати М. Ходорковського завжди наголошували на тому, що його справа є політично мотивованою. Суд тривав 12 місяців. 12 днів пішло на слухання рішення лави присяжних у переповненій судовій залі, яку охороняли вояки зі спеціальних підрозділів. Вирок суддів не здивував, адже справу сприймали як таку, що її зреконструювали в Кремлі. Але прокурори вважа-

ють, що колишнього нафтового магната притягнуто до відповідальності за економічні злочини, і що судді взяли до уваги саме цей аргумент. Адвокати М. Ходорковського заявили, що оскаржуватимуть вирок в апеляційному суді, і назвали весь процес фарсом.

У 2004 році в світі було арештовано 700 журналістів

СЕУЛ, Південна Корея. – У 2004 році в світі були заарештовані й кинуті до в'язниці 700 журналістів. Такі дані подав президент Всесвітнього форуму головних редакторів Джордж Брок на Всесвітньому газетному конгресі і Всесвітньому форумі головних редакторів, що відкрився 30 травня в Південній Кореї. Особливу заклопотаність викликає важка ситуація на Кубі, в Центральній і Південній Америці, Білорусі, Туркменістані, на Філіпінах, у Непалі, Китаї, а також в Іраку, де за останні півтора року загинули 43 журналісти. Конгрес і Форум зібрали близько 1.5 тис. делегатів з 82 країн світу.

Грузія та Росія погодилися щодо виведення військ

МОСКВА. – Росія погодилась – після тривалих переговорів – призначити дату для остаточного виведення її військ з Грузії. Це виведення має відбутися до кінця 2008 року. Угоду було оголошено 30 травня у Москві російським міністром закордонних справ Сергієм Лавровим після переговорів з грузинською колегою Саломе Зурабішвілі. Вона назвала угоду важливим і конструктивним кроком. Грузія вже давно вимагала від Росії виведення двох баз зі своєї території, але Москва відповідала на це твердженнями, що їй потрібно більше часу. Передбачається, що виведення важкої техніки почнеться уже в серпні цього року. 31 травня Президент Грузії Михайл Саакашвілі привітав під-

писану попереднього дня у Москві угоду про виведення російських військових баз з грузинської території до кінця 2008 року. За словами М. Саакашвілі, це історичне рішення відповідає інтересам обох держав. Домовленість досягнута під час зустрічі глав МЗС Росії та Грузії – Сергія Лаврова та Саломе Зурабішвілі. Голови дипломатичних відомств двох країн також домовилися про спільну участь у врегулюванні конфліктів в Абхазії та Південній Осетії та про завершення делімітації кордону.

Папа прагне порозуміння з православними

БАРІ, Італія. – Папа Бенедикт XVI провадить лінію свого попередника у ставленні до православних. Бенедикт XVI здійснив 29 травня свою першу візиту за межі Риму в якості глави Католицької Церкви і відвідав південне портове італійське місто Барі. Виступаючи перед сотнями тисяч вірних, Понтифік запрягся докласти усіх своїх зусиль задля порозуміння між християнськими церквами. У Барі зберігаються святині, пов'язані з єпископом четвертого століття Святим Миколаєм, якого шанують як християни Західної Католицької так і Східних Православних Церков. Відколи Папу Бенедикта обрали керувати Церквою, він назвав пріоритетом свого папства налагодження взаємин з православними та іншими Церквами.

Хочуть приховати криваві події в Андижані

ТАШКЕНТ, Узбекистан. – Влада Узбекистану усіма силами намагається приховати правду про криваві події в Андижані, заявила міжнародна правозахисна організація „Human Rights Watch“. Президент Узбекистану Іслам Каримов 25 травня знову відмовився від проведення незалежного роз-

слідування. За даними правозахисників, під час заворушень 13 травня в Андижані було убито майже тисячу людей.

Іран обіцяє не створювати ядерної зброї

ЖЕНЕВА. – Іран погодився тимчасово призупинити свою діяльність в ядерній сфері, щоб надати більше часу для розв'язання кризи довкола його ядерної програми. Цю заяву зроблено у Женеві 26 травня, після переговорів з участю міністрів закордонних справ Британії, Франції та Німеччини і представників Ірану. Британський міністер закордонних справ Джек Стро підтвердив, що Іран відновив свою обіцянку не домагатися створення ядерної зброї. За словами Дж. Стро, ЄС запропонує детальний план з цього питання наприкінці липня. США скептично поставилися до заяв Теграну, однак, заявили, що підтримують ініціативи Євросоюзу. Іран заявляє, що збагачення урану необхідне для виробництва електроенергії в країні, США звинувачують Тегран у намаганні створити ядерну зброю.

II Парламентська асамблея ГУАМ

ЯЛТА. – 27 травня в Лівадійському палаці відкрилася II Парламентська асамблея держав-учасниць об'єднання ГУАМ (Грузія, Україна, Азербайджан, Молдова), котра тривала три дні. 28 травня на засіданні розширеного бюро Парламентської асамблеї були присутні керівники делегацій країн-членів ГУАМ, а також, як гість – голова Сейму Латвійської Республіки. Пізніше відбулося засідання Парламентської асамблеї і засідання її комітетів з політичних та правових питань, з торговельно-економічної співпраці і з питань науки, культури та освіти. Україну на форумі представляв голова Верховної Ради Володимир Литвин.

Чергові добровольці „Корпусу миру“ склали присягу

КИЇВ. – Міністерство оборони планує відіслати український підрозділ на Голанські висоти з 15 серпня, повідомив 26 травня перший заступник командувача Сухопутних військ Збройних сил Валерій Фролов. Контингент налічуватиме 155 осіб. Рішення про спрямування українських військових у зону ізраїльсько-сирійського конфлікту нещодавно ухвалила Верховна Рада, і з цим погодився Президент. А щодо можливої присутності українського підрозділу у Нагірному Карабасі, то покищо на офіційному рівні рішення не ухвалене, сказав Валерій Фролов, і немає відповідно наказу про початок підготовки контингенту. Водночас він повідомив, що Міноборони України може підготувати й відіслати військових у Нагірний Карабах протягом 2 місяців.

За матеріалами ЗМІ

Стало відоме ім'я основного джерела Вотергейтського скандалу

ВАШІНГТОН. – Потрібно було чекати понад тридцять років, щоб стало відоме ім'я особи, яка тасмном подавала інформації, котрі довели до Вотергейтського скандалу на початку 1970-их років. Виявилося, що анонімним джерелом, через яке американська преса розкрила скандал про підслуховування Президентом Річардом Ніксоном своїх політичних опонентів, був високопосадовець Федерального бюро розслідувань Марк Фелт. Про це М. Фелт, якому тепер 91 рік і який живе у Каліфорнії, зізнався американському журналові „Веніті Фейр“. Його версію уже підтвердили журналісти газети „Вашінгтон Пост“ Боб Вудворд і Карл Бернстайн, які в 1972 році висвітлювали Вотергейтський скандал, що завершився імпічментом Президента Р. Ніксона. Колишній головний редактор цієї газети Бенджамін Бредлі 31 травня також підтвердив, що одним з основних джерел інформації, відомим під псев-

донімом „Глибока горлянка“ (Deer Throat), був Марк Фелт, який у той час обіймав посаду заступника керівника ФБР.

Відповідно до домовленості з Марком Фелтом, журналісти протягом більше 30 років не розкривали особи свого основного джерела. Його ім'я повинне було стати відомим публіці тільки після смерті „Глибокої горлянки“. Він розкрив свою тасмницю родині, а після цього дав інтерв'ю кореспондентові журналу „Веніті Фейр“ Джононі О'Конору. „Марк хоче суспільної поваги, хоче, щоб до нього ставилися як до гарної людини“, – заявив О'Коннор після бесіди з каліфорнійським пенсіонером.

Спочатку журналісти Боб Вудворд та Карл Бернстайн відмовились підтвердити чи спростувати сенсаційну заяву Марка Фелта про те, що саме він спричинив той „втік“ інформації, з якого почався Вотергейтський скандал 30 років тому. „Ми не відкриємо особу цієї людини

до самої її смерті“, – публічно заявили журналісти 31 травня.

„Глибока горлянка“, що одержала своє прізвисько за назвою відомого порнофільму, допоміг репортерам написати серію статей й ініціювати публічний скандал, у висліді якого Президент Річард Ніксон був змушений піти у відставку, а деякі члени його адміністрації були уз'язнені.

Б. Вудворд, що був в 1972 репортером відділу світського життя, будучи присутнім на судовому процесі, зацікавився особистістю зломників, що проникли в кімнату вашінгтонського готелю „Вотергейт“. Кімната була винаймлена під штаб-квартиру передвиборної кампанії Демократичної партії. Розслідуючи цю справу, репортер з'ясував, що зломники пов'язані з ЦРУ й Білим Домом. Подальше розслідування привело до висновку, що уряд Р. Ніксона був у курсі незаконних дій. Наступні слухання в Сенаті призвели до винесення імпічменту Президенту та змусили його зрезигнувати в 1974 році.

Криза нафтова...

(Закінчення зі стор. 1)

дебатів звучало багато критики на адресу уряду і Президента України. Депутат з фракції Компартії Ю.Соломатін нагадав, що саме за часів перебування В.Ющенка прем'єром, а Ю.Тимошенко – віце-прем'єром Лисичанський, Одеський і Херсонський нафтопереробні підприємства були „здані” російським компаніям. Депутат-комуніст М. Кравченко назвав винуватцем бензинової кризи уряд Ю. Тимошенко, і всі присутні члени комуністичної фракції не підтримали законопроекту про стабілізування ринку нафтопродуктів.

Коли ж 18 травня Президент В. Ющенко видав свій указ і поперевив, що ніхто в Україні „не буде регулювати ціни адміністративними методами” і що „діяльність Кабміну щодо стабілізації нафторинку не відповідає основам ринкової економіки”, то деякі журналісти звернули увагу на те, що в квітні, як стався перший збій на ринку нафтопродуктів, В. Ющенко, перебуваючи в Дніпропетровську, говорив про саботаж та змову нафтотрейдерів. А тепер, коли уряд, хоча й у „ручному режимі”, але намагається згладити кризу, Президент називає методи Кабміну „неринковими”.

Крім того, відповідно до указу від 18 травня, уряд зобов'язаний протягом одного місяця створити вертикально інтегровану схему управління корпоративними правами, які належать державі у статутних фондах нафтових і нафтопереробних компаній. І тут прискіпчиві журналісти звернули увагу на те, що Президент України може давати доручення своїм підлеглим, але не Кабінетові міністрів. За Конституцією, уряд відповідальний перед главою держави, але підзвітний і підконтрольний Верховній Раді. Тим більше, що контролю за виконанням президентського доручення покладено на першого помічника В. Ющенка, О. Третякова, – який у цій ситуації, фактично, контролюватиме прем'єр-міністра! – і взагалі, чи має право Президент видавати подібні укази?

Вибачання за вибачання

19 травня В.Ющенко зустрівся з представниками нафтопереробних і нафтопостачальних компаній з метою налагодити партнерські взаємини „з чистого аркуша”.

Про те, що відбувалося на цьому засіданні, докладно повідомила газета „Дзеркало Тижня” (21-27 травня), мотивуючи це тим, що на „сімейній сварці української влади були присутні десяток російських нафтотрейдерів і стільки ж високопоставлених українських чиновників”. В їх присутності „Президент України В.Ющенко запропонував прем'єр-міністрові Ю.Тимошенко написати заяву про відставку, але у факті пропозиції піти у відставку перетнулася множина слів, сказаних з одного боку, і множина слів, сказаних з другого”. Газета пише, що Президент „вибачився перед російськими нафтотрейдерами за те, що уряд України не давав їм можливості працювати. І додав, що український уряд найгірший в Європі, і він шкодує, що призначив Тимошенко на цю посаду”. На що Ю.Тимошенко заявила, що „категорично не згодна з указом Президента і переконана: уряд усе робив правильно”. Після чергового заува-

ження Президента Ю.Тимошенко знову підтвердила свою незгоду з В. Ющенком. І тоді „В.Ющенко сказав їй, що в такому разі вона може написати заяву про відставку і йти разом з СДПУ(о) і „Регіонами” дудити в дудки і стукати в барабани”.

Далі газета коментує ситуацію, що склалася, акцентуючи увагу на помилках Ю.Тимошенко. І задає слушне запитання: „В. Ющенко весь останній тиждень провів у переговорах з президентом Росії Путіним, прем'єром Фрадковим і главами інших нафтовидобувних держав. Президент активно підключився до розв'язання паливної кризи, коли стало зрозуміло, що позицію російських нафтотрейдерів не пробити, а у їхніх взаєминах з нашим урядом коса найшла на камінь остаточно. Але тепер виникає запитання: а де був Президент доти?... Перед кризою глава держави поставив урядові за працю 12 балів, що, безумовно, було авансом, але також було приводом вважати, що великих помилок у діях уряду, котрі призвели до нинішнього скандалу, Віктор Андрійович не вбачав. Тепер вбачає... Та чомусь не залишає відчуття ніякості і навіть сорому, пише газета. А ще — зміцнілим підозр у тому, чи вдасться взагалі В.Ющенкові налагодити творчу працю і поважну атмосферу у своїй команді? Ющенко — цар. У Тимошенко складний характер і „манія” переслідування. Порошенко не змиритися з обмеженнями свого впливу і не змінить своїх інтересів. Тому для суті, для стратегії розвитку країни не має значення, чим закінчиться нинішній конфлікт: відставкою Тимошенко чи збереженням за нею посади. Змінюватися мають не перемінні, а формула стосунків. Невже ці люди не розуміють, що від них залежить Країна, що їхні взаємини не належать їм, що у разі їхнього остаточного розколу та протистояння Майдан перетвориться на Майданек мільйонів надій!?”

Того ж таки 25 травня під час форуму підприємців Президент В.Ющенко закликав припинити коментарі про кризу нафтопродуктів як змову російських компаній. „Хотів би, щоб ми не бавилися з легендами, мітами, щоб з нас не сміявся весь світ. Самі влізли у бензинову кризу, і самі вилізли, от і все”.

На запитання журналістів, чи відішле Президент Юлію Тимошенко у відставку у разі повторення на інших ринках таких же заходів регулювання, як на ринку бензину, В. Ющенко відповів: „Давайте не ставити так питання. Відразу байки появляються в „Дзеркалі тижня”, а потім просять, щоб ці байки хтось коментував. Не треба міти придумувати, легенди, просто треба чесно поступити. Я буду гарантувати, що уряд вживатиме виключно ринкові способи відповіді на питання на ринку м'яса, нафтопродуктів, сирої нафти”.

А Ю.Тимошенко заявила, що буде виконувати указ Президента про заходи для врегулювання кризи на нафторинку, і всі інші його доручення, однак, все ж вважає, що уряд діяв правильно й ефективно. „Категорично нічого б інакше я не зробила”, – сказала вона журналістам у Києві. – Президент – мій керівник. Крім того, він – мій друг... Це неправда, що на нафтопереробних підприємствах, якими володіють російські нафтотрейдери, ми можемо постачати будь-яку іншу нафту – технологічно вони для цього непридатні. Але нам потрібно будувати новий завод, орієнтований на будь-яку сві-

тову нафту – прикаспійську, іранську, іракську, лівійську – немає значення”, – заявила вона. За її словами, нафту в Україну може поставляти, у тому числі, Кувейт.

У приміщенні „Українського дому” 25 травня В.Ющенко провів нараду з представниками малого і середнього підприємництва. Його супроводжував О.Третяков, який відповів на деякі запитання журналістів, їх надрукувала інтернет-газета „Українська правда”. О.Третяков не вірить в існування ніяких змов з боку російських нафтотрейдерів, про що заявив С. Терьохин 16 травня, і що в Україні після цих криз вихід один – створити ВІНК, де і слід сконцентрувати українські підприємства. І тоді ніякі змови не будуть страшні.

Але, пише „Українська правда”, боротися з плямами О. Третякова може почати Ю. Тимошенко – по-перше, з почуття помсти, бо у неї є всі підстави думати, що саме він вкладав у вуха В. Ющенкові тези, що ніякої бензинової змови росіян не було.

26 травня газета „День” надрукувала декілька інтерв'ю з експертами стосовно „регуляторної політики” уряду Ю. Тимошенко. Оксана Кужель (президент аналітичного центру „Академія”): „Зараз я бачу тільки погіршення за всіма показниками. Це і опадаткування, й прозорість прийняття рішень. Більшість постанов Кабміну можна скасувати через суд. Якщо їх зараз не привчити до порядку, ми отримаємо владу ще гіршу, ніж мали”; Ю.Чишевський (генеральний директор голдінгової компанії „Мрія-Інвест”, м.Севеодонець): „Ті закони, що ухвалює нова влада, впливають на підприємництво вкрай негативно. Чомусь уряд зараз бачить у підприємстві тільки ворогів і вважає, що підприємці – це злочинці, які не хочуть платити податки. Сьогодні дуже багато місць праці втрачено через таку політику”; В.Биковець (перший віце-президент Всеукраїнської асоціації роботодавців): „Ухвалення закону про бюджет показало, що влада геть проігнорувала інтереси й прагнення підприємництва. Зміни до бюджету та законів про оподаткування це підтверджують. Але останні події говорять про те, що влада переглянула свою позицію в цьому напрямку. Можна відзначити зустрічі прем'єра з представниками малого підприємництва”.

Боротьба провідників між собою, і між владою та підприємцями – це не єдиний конфлікт. Газета „Дзеркало Тижня” (28 травня) миттєво відреагувала на зауваження В. Ющенка про „байки”. В редакторській статті написано: „Колишня опозиція, ставши владою, продовжує вважати, що свобода слова – це критикувати Кучму. Критичні зауваження з боку ЗМІ на свою адресу вона або ігнорує, або дивується. Вельми цікавий різновид свободи слова запанував в Україні. Справа журналістів – дати можливість суспільству розібратися, де політичні „байки”, а де реальність. Де чесна влада, а де рецидивісти, котрі ввійшли до неї. Де розмови про моральність і брехня про дипломи. Де кучмізм, а де кумізм, що прийшов йому на зміну. „Рідні мої!” та „Дорогі друзі!” – так до нас зверталися українські політики, коли перебували в інформаційній бльокаді або сиділи в СІЗО. „Диверсантами” й „байкарями” ми стали нині. Але річ у тому, що змінилися не ми. Президент і прем'єр – це не наші друзі, а ми – не їхні вороги”.

Україна – не Америка

Отже, нафтова криза дійшла свого апогею і знайдено певний шлях до її вирішення. Але чи все так ясно і прозоро?

Майже непомітно в Україні промигнула інформація про те, що президенти Грузії, Азербайджану і Туреччини разом з міністром енергетики США пустили в експлуатацію 25 травня нафтопровід Баку-Тбілісі-Джейхан (БТД), який народився, на думку експертів, з політичних, а не економічних міркувань. Бо його головна мета: постачати на Захід нафтопродукти Каспійського регіону в обхід Росії.

Не можна було не звернути уваги і на слова Сергія Терьохина, міністра економіки, що ціни на нафтопродукти залежатимуть від цінової динаміки на світовому ринку, котрі по цілому світі піднімаються – і від митної політики Російської Федерації. Але він наполягає на тому, що російські нафтові компанії вступили в змову з метою погодженого підвищення цін. І в той же час С. Терьохин „абсолютно згідний” з думкою Президента, що діалог з нафтотрейдерами необхідний. Однак при цьому він також ще раз підкреслив, що нафтові компанії самі порушили умови меморандуму, раніше укладеного нафтотрейдерами з урядом.

Крім того, міністер визнав за необхідне прокоментувати слова першого віце-прем'єра Анатолія Кінаха, котрий 24 травня у Москві вибачився перед російськими бізнесменами за дії українського уряду на ринку нафтопродуктів: „Я хочу вибачитися за вибачення першого віце-прем'єра за дії уряду, який йому не доручав перепрошувати, але, я впевнений, що уряд йому пробачить”.

Звертає на себе увагу й думка Івана Драча, висловлена в газеті „День” (20 травня) котрий коментував ролю „сірого кардинала” – голови РНБОУ Петра Порошенка, опонента Юлії Тимошенко в цій кризі: „Протиріччя між вищими посадовцями – знак того, що Президентів пора чіткіше заявити свою позицію. І стати на чийсь бік – Тимошенко або Порошенко. Виникнення бензинової кризи пов'язують з позицією російських компаній. Водночас до Москви їздив П. Порошенко, а не Ю.Тимошенко. Вихід один: якась сторона має бути усунута”.

Але, головне, подивимось на подібні проблеми з нафтовою кризою в інших країнах світу, наприклад, в Америці. На початку 70-их років, коли виникла, при підтримці СССР, компанія ОПЕК, Президент Ніксон заморозив майже на шість місяців ціни і заробітню платню, щоб не було спекуляції. Тоді галон бензину коштував 30 центів, а через рік сягнув 1 дол. В кінці 70-их, під час інфляції долляра, Президент Картер через банківську систему контролював ціни на пальне, не давав їм рости. На початку 90-их під час могутньої нафтової кризи в світі, спровокованої ОПЕК, Президент Клінтон вимагав від американських нафтотрейдерів аргументованих доказів на підвищення цін на пальне. Якщо вони їх не мали, він їх карав через суд. Цією політикою Клінтон пробував зруйнувати монополію нафтотрейдерів.

З приходом до влади Джорджа Буша все змінилося. І те, що відбувається з цінами на пальне сьогодні в Америці – постійне підвищення – це трохи подібне до того, з чим намагається боротися Юлія Тимошенко в Україні.

Але Україна – не Америка...

Нарешті в Європі прозріли щодо Росії

Події останнього часу відчутно допомогли провідникам Європи збагнути імперську суть політики так званої „керованої демократії“ Москви на чолі з В. Путіним. До таких подій слід віднести відверте втручання Росії у процес виборів президента України, військову присутність в Грузії, вбивство президента Ічкерії-Чечні Аслана Масхадова, торжества з нагоди 60-річчя „великої перемоги“ 1945 року, суд над підприємцем М. Ходорковським та ін. Позитивне забарвлення Кремля, штучно створене його удаваною підтримкою боротьби з міжнародним тероризмом на початку військових дій США в Іраку тепер помітно вицвіло, тому що, окрім братання з Дж. Бушем, розмови про цю боротьбу нічим не були підтверджені.

Внаслідок такого прозріння Європи 26 травня Європейський парламент за поданням Швеції більшістю 488 голосів (проти – 20, утрималося – 63) прийняв резолюцію, якою закликав провадити „ефективну і раціональну політику щодо Росії“. За цим дипломатичним зворотом стоїть намір привернути увагу світу до численних порушень прав людини в Росії, зокрема в Чечні. Парламент заявив, що політика Росії стосовно Чечні не виправдалась і не довела до поліпшення становища у цій республіці, засудив вбивство останнього президента, який користувався підтримкою і повагою в народі.

Варто пригадати низку вбивств і замахів на провідників українського визвольного руху, на Папу Івана Павла II, вбивство першого президента Чечні Д. Дудаєва, щоб побачити спільний для НКВД, КГБ і ФСБ характер підривних дій. Часи змінюються, методи залишаються старими.

В. Путін вжив радикальних заходів до обмеження свободи слова. Тепер уряд контролює усі провідні засоби масової інформації, намагається контролювати електронні поштові зв'язки. Яскравим прикладом такого затискування інформації був час виборів в Україні, коли усі події в засобах масової інформації Росії замовчувалися або перекичувалися.

Також дії Москви на Кавказі, в Середній Азії свідчать про те, що вона застосовує недозволені методи проти розвитку демократії в сусідніх країнах, вбачаючи у ньому загрозу своїй панівній позиції. Особливу небезпеку для України має присутність російського війська на терені Молдови, у самопроголошеній Придністровській республіці. Не слід забувати і про зазіхання на українські інтереси в Криму і на Озівському морі.

Європейський парламент тривожить вперте небажання Москви відкрити для істориків архіви Другої світової війни. Опір В. Путіна зрозумілий – ще чимало сталінських злочинів чекають на розкриття. Але без такого визнання колишніх негативів не можна чекати нормальних взаємин у майбутньому.

Світ занепокоєний також судовими процесами в Росії над особами, які відкривали правду щодо забруднення довкілля, а тепер судом над молодим підприємцем М. Ходорковським, впливу якого В. Путін боїться як зародку опозиції. Підприємця засуджено за ухиляння від сплати податків, тоді як податки не платили усі олігархи, прихильні до В. Путіна. Підприємство М. Ходорковського зруйновано політичною сваволею В. Путіна, а не законом. Президент США Дж. Буш, виступаючи у Вашингтоні, з цього приводу сказав: „Його спочатку посадили у в'язницю, а потім судили. Ми висловили занепокоєння такою системою“. Американський конгресмен Том Лантос заявив, що передасть в Конгрес проєкт резолюції з вимогою виключити Росію з „великої вісімки“.

Суд над М. Ходорковським політтехнологи Кремля використали для підбурювання голодного населення проти незалежних підприємців, які, мовляв, довели Росію до злиднів. Керівник Російської ліберальної партії „Наш вибір“ Ірина Хакамада, заявила, що цей судовий вирок становить загрозу всім демократичним силам у політиці і суспільстві. Відомий російський економіст Д. Делягин заявив Бі-Бі-Сі, що через рік-два в Росії станеться революція, тому що така влада існувати не може.

Прозріння щодо Росії сталося досить своєчасно, ще є час зайняти до неї відповідно жорстку позицію, доки „керована демократія“ остаточно не переросла в диктатуру.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про наші вареники, що здобули славу

Хто б подумав, що „звичайні“ щоденні вареники можуть отримати стільки розголосу і слави, і це не тільки у своїх, українських консументах, але у міжнародному ньюйоркському світі.

В останньому часі читали ми про їхню смаковитість в американській пресі Нью-Йорку, де поставлено наголос на споживання і на відповідні до цього місця, знаходили ми вже не один раз інформації про „перогі“, під якими розуміємо наші пироги чи пак вареники, та де їх роблять для продажу чи для безпосереднього споживання.

Є вичислювані при цьому місця для їх споживання – передусім на Брайтон Біч, в Брукліні, та часом на „долині міста“, які завжди у Нью-Йорку оцінювані та відзначувані критиками численних харчових зупинок у цьому великому інтернаціональному місті.

Однак, недавно вареники стали ще особливо „славні“ у Нью-Йорку, коли в українських установах появилися чепурно виготовлені карточки з рисунком українського козака біля миски вареників та повідомленням, що у залі Українського Народного Дому відбудеться „вперше в історії української громади чемпіонат зі швидкісного поїдання вареників“.

Ні, такого ще справді у нашій громаді не було, і певно це звернуло загальну увагу та спонукало понад 200 осіб бути свідками оцього дивного українського змагання.

Як довідуємося, „чемпіоном“ зі швидкісного поїдання наших вареників став Олег Згорницький з Брукліну і, як пише наш товариш „по перу“ з „Українського Тижневика“ Андрій Нинка, він це зробив в рекордовому часі. Розуміється, він не був

одиноким, що взяв участь у цих оригінальних для нашої спільноти змаганнях і перших того роду в Нью-Йорку, але, як читаємо у репортажі А. Нинки, було що більше таких „відважних“.

Але поруч з ними довідуємося, що тим першим цього роду змаганням приглядалося „декілька соток зацікавлених“. Чи справді цей „новий спорт“ здобуде аж таке зацікавлення серед української громади Нью-Йорку? Чи може він стати вище якої-небудь культурної імпрези в українській громаді?

Коли читаємо оце звітлення нашого редактора „Українського Тижневика“, бачимо іншу українську імпрезу, також у Нью-Йорку, що проходила в тому ж часі, як і ці „змагання“ з вареників, на якій нам довелося бути. Це була високо інтелектуальна гутірка на тему однієї книжки, що саме появилася, і на ній було не двісті, а лише дещо понад двадцять учасників. І це нічого нового, бо така кількість зацікавлених культурними українськими імпрезами тепер часто трапляється, а повних залів з двома сотнями учасників ми на культурних імпрезах вже довго не бачили.

І це не тільки брак зацікавлення культурними українськими імпрезами у Нью-Йорку. Говоримо з близьким нам мешканцем Чикаго, і він з жалем розповідає, як мало учасників, коли йдеться про зусилля підтримувати наше культурне життя.

Цей прикрий контраст стоїть нам живий перед очима.

Отже, що тепер стало важливішим: хто зуміє скоро з'їсти велике число вареників – чи хто знає, що діється в українському культурному житті на американському континенті?

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видав Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСОЮзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“
Адміністратор Володимир Гончарик
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська
Передплата — Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (доп. 3041)

(973) 292-9800 (доп. 3040)

(973) 292-9800 (доп. 3042)

TRYZUB UKRAINIAN-AMERICAN SPORT CENTER

County Line and Lower State Roads, Horsham, PA (215) 343-5412

cordially invites you to the

FATHER'S DAY WEEKEND CELEBRATION CLUB NIGHT AND FESTIVAL

and

NORTH AMERICAN UKRAINIAN SOCCER CLUB EASTERN CONFERENCE (USCAK) CHAMPIONSHIP TOURNAMENT

Schedule of Events:

Saturday, JUNE 18, 2005

9:00 am - 4:00 pm ----- USCAK-EAST Championship Tournament
7:00 pm - 12:00 am ----- Club Night "Vechirka": music and dancing featuring the
band 'PLADD' and a DJ, food etc. Admission \$10.00

Sunday JUNE 19, 2005

10:00 am - 2:00 pm ---- USCAK-EAST Championship Finals
2:00 pm - 3:30 pm ---- Stage Show Featuring:
VOLOSHKY DANCE ACADEMY
SISTERS OROS
JURIJ MELNYCHUK
NOVYJ DENH (New Day) ORCHESTRA
3:30 pm - 7:30 pm ---- ZABAVA DANCE: NOVYJ DENH ORCHESTRA

Authentic Ukrainian foods and picnic fare, cool drinks and refreshments
Childrens' fun area with arts & crafts monitored by professional artists from SPIN ART
ADMISSION \$5.00, Children Free

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Хто поставив прапор над райхстагом?

В „Свободі“ від 13 травня було повідомлено, що „Президент України В. Ющенко у дні свята підписав указ про присвоєння Олексієві Берестові звання Героя України за бойову відвагу, особисту мужність і героїзм, виявлені в Берлінській операції та встановлення прапора перемоги над райхстагом... Олексій Берест командував групою автоматників, яка 30 квітня 1945 року пробилася шлях на дах райхстагу і виявився третім учасником встановлення прапора...“ Це повідомлення подано за матеріалами ЗМІ.

Я подаю іншу версію цього „героїчного“ встановлення червоного прапора. „Нью-Йорк Таймс“ (31 січня 1997 р.) під заголовком „Після битви: союзний портрет“ подав велику фотографію встановлення прапора перемоги з підписом: „Піднесення червоного прапора над райхстагом 2 травня 1945 р.“, яку зробив фотожурналіст Євген Халдей. В цій статті, написаній Вікі Голдберг, зокрема говориться: „Люди вже віддавна підносили національні прапори як знаки завоювання. Є. Халдей, побачивши фотографію встановлення прапора на Іво Джіма (япон-

ський острів з летунською базою, здобутий американським військом в лютому-березні 1945 р. з великими втратами), відразу подумав, що хотів би зробити подібну світліну. Після того, як Червона армія дісталася до Берліну, Є. Халдей поспішив до Москви, але в цій війною розтровоженій столиці ніде не можна було знайти прапора. Він пам'ятав, що ТАСС вживав червоні столові накривала, і переконав свого вуйка – кравця, щоб він вночі пришив серп і молот та зорю на червоній плахті, що служила як накривання до вечері. Повернувшись до Берліну, Є. Халдей перейшов палаюче місто, взяв зі собою трьох вояків, піднявся сходами на райхстаг і вказав їм позиції, де треба стояти до знімки, щоб відзначити одну з великих перемог XX століття... Отже Є. Халдей не тільки увічнив цей символічний момент, він його створив...

Є. Халдей був, вочевидь, єдиним фотографом, який спершу організував, а тоді відзначив цей важливий момент...“ Долишній вояк мав годинники на кожній руці, то службовці подумали, що він міг би виглядати як кримінальник, тому один годинник було за-

тушовано на негативі.

Далі в „Нью-Йорк Таймс“ є біографічні дані Є. Халдея. Він був українським євреєм, 1917 року народження. Коли був хлопчиком на руках своєї матері, її забили в погромі 1918 року. Куля перейшла їй тіло і тяжко поранила Євгена, який, однак, вижив і пізніше навчився їсти траву, щоб вижити під час голодоморів.

Тепер насувається питання: чи

встановлення прапора на райхстагу було на славу Україні, чи на славу Сталіна і його комуністичної імперії? Друге – коли прийде час у вільній Україні, щоб звання Герой України було присвоєне правдивому герою України – Головному командирові УПА Романові Шухевичеві?

Д-р Мирослав Бурбело,
Вестерлі, Р. Айленд

Інваліди не отримують „Свободу“

Відділ СУА імені Олени Степанів (ч. 81) отримав зі „Свободи“ нагадування, щоб відновити передплату для інвалідів товариства „Надія“ в Чорткові. Порозумівшись з ними, ми дізналися, що вони не одержують газети, яку ми для них передплачували. Отож ми вирішили, що для незваної особи не будемо відновляти передплати. Дуже прикро, що в Україні хтось краде газету у покривджених долею осіб.

За управу –

Олена Папіж,
Ворен, Миш.

Редакція „Свободи“ дякує Відділові СУА ч. 81 за піклування про інвалідів і передплату для них

„Свободи“, яку ми регулярно відсилали на адресу товариства „Надія“. Проте доводиться ствердити, що наша газета, на жаль, не доходила до адресата. Подаємо уривок з листа правління районного товариства інвалідів „Надія“ у Чорткові Тернопільської області:

„Ми щотижня отримували тижневик, а коли передплата скінчилася, звернулися до головного редактора Ірени Ярославич з проханням посприяти нам. Наш лист було вміщено в газеті. Тепер ми дізналися, що відділ СУА таки передплатив для нас газету, але, на жаль, ми її не отримуємо. Хтось скористався добротою СУА“.

Мене це дуже непокоїть..

Згідно з нашим внутріредакційним соціологічним дослідженням, автором, котрий протягом останніх 25 років найчастіше друкувався у „Свободі“, є д-р Роман Барановський з Кергонксону. Він також найчастіше підкреслював визначальну роль преси в організованому житті української громади, про що мова йшла і в інтерв'ю з цим автором („Свобода“, 5 листопада 2004 р.). Тому статтю, яку ми вміщуємо нижче, можна вважати продовженням попередніх наших публікацій на тему зміцнення позицій української преси в США.

Наша громада у США, мабуть, єдина з-поміж великих етнічних груп, що не має свого щоденника.

Українським щоденником у США був орган УНСОЮЗ „Свобода“. Перші емігранти-заробітчани наприкінці XIX сторіччя, що складалася переважно з селян, розуміли, що без рідної преси етнічній групі не обійтись, й у висліді заснували спершу двотижневик, а згодом і щоденник, який появлявся від 1921 до 1998 року. Натомість ми, чергова еміграція, що називала себе політичною – інтелігенція, з високою освітою! – цей щоденник закопали. Який сором!

Чому так сталося, хто тут звинув? УНСОЮЗ, редакція, 34-та Конвенція УНС в 1998 році, яка вирішила змінити щоденник на тижневик? Ні! Звинували ми всі, вся наша громада у США, вся західна українська діаспора.

Ця подія проголосила громаду, зокрема шанувальників, читачів, передплатників „Свободи“, між іншим, і мене, постійного передплатника від часу поселення у США – від 1949 року.

В пресі появилася ряд статей, у яких автори вказували на занепад (регрес) культурного рівня нашої громади і висловлювали різні поради, як поправити ситуацію. На

превеликий жаль, щоб рятувати щоденну „Свободу“, крім нарікань, нічого не було зроблено.

Щоб газета могла існувати і себе оплачувати, необхідно мати відповідну кількість передплатників і рекламодавців. Але якщо це стосується преси в цілому, то наша „Свобода“ є яскравим винятком з цього правила: вона була заснована не заради прибутків, а заради з'єднання і розвитку громади, громадського життя, і цій цілі служить вже ось друге сторіччя. Саме ця висока мета діяльності „Свободи“ спонукала УНСОЮЗ докласти до її видання значну суму грошей. Рівночасно від читатів й інших фундаторів впливають щедрі пожертви на пресовий фонд.

На щастя, наше громадське життя не припиняється. Майже в кожному числі „Свободи“ знаходжу листи і дописи, в яких автори, особливо старшого віку, висловлюють свою радість з кожної події, котра об'єднує нашу громаду, продовжує тяглість її ідейно-національного життя.

Мене невимовно тішить ця здатність наших людей втримувати зв'язок між поколіннями американських українців і водночас – з Україною. Однак, дивлячись на наше громадське життя з висоти

мого віку (майже 100 років) хочу з усією переконливістю підкреслити особливу важливість української преси в організованому бутті громади. І то преси не будь-якої, а саме історичної „Свободи“, котра вже 112 рік служить дзеркалом цього буття.

Мене дуже непокоїть, що знову і знову спливають на поверхню розмови про „безперспективність“ „Свободи“, бо, мовляв, УНСОЮЗ „мусить“ багато доплачувати до неї через її постійну фінансову збитковість. На мій погляд „Свобода“ в усій системі Українського Народного Союзу не є чимось стороннім, неконечним, зайвим – саме вона і тільки вона є основою організації і її головним нервом. І не тільки тому, що саме її перші редактори заснували Український Народний Союз. Є поважніші причини. І коли сьогодні чую, що, мовляв, на „Свободу“ УНСОЮЗ витрачає гроші і своє майно, то треба згадати, що всі гроші і все майно – це заслуга передусім „Свободи“, яка була найвпливовішим чинником, найголовнішим організатором союзової діяльності.

Не маю наміру критикувати сьогоднішній провід УНС. Це молоді люди, практичні, з найліпшими інтенціями, керуються реальністю. Але вони вже не так пов'язані з Україною і історією нашої громади, як ми, старші ві-

ком. Нам, старшому поколінню, більше в житті далось і недоброго і доброго, а кому більше далося, той у більшій відповідальності перед майбутнім.

Тому закликаю всіх читачів „Свободи“ задуматися над долею „Свободи“. Ми спромоглися зібрати мільйони, якщо не більші, доларів на сотні і тисячі різних проєктів допомоги Україні, на різні фонди, і це робили з допомогою „Свободи“. А тепер пригляньмося до власного життя самої „Свободи“. Якщо всі добре подумаємо над цим завданням, то Бог допоможе нам знайти спосіб продовження газети, а з цим – організоване життя громади. Цим докажемо, що ми – члени зрілої нації, що нам не байдужа наша преса, що її доля лежить нам на серці. Тож збережимо „Свободу“ і не даймо їй загинути.

На мій погляд, був би сподіваний ефект, якби Головний Уряд УНСОЮЗу заснував окремий, спеціально для „Свободи“ фонд („Svoboda“ Endowment Fund). А щоб не бути голослівним, готовий особисто започаткувати цю акцію пожертвою. Закликаю всіх шанувальників підтримати цю ідею і таким чином забезпечити існування „Свободи“.

Д-р Роман Барановський,
Кергонксон, Н. Й.

Користуйтеся веб-сайтами „СВОБОДИ“

www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“

www.ukrweekly.com

УНСОЮЗУ

www.unamember.com

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Юлія-Рейні Геренсер, доня Голі та Криса Геренсерів з Напа, Каліфорнія, – нова членка 360-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечила бабуся Гейл Геренсер.

Меланія-Лариса Чап, доня Христини і Роберта Чапів з Фрейзер, Мишиген, – нова членка 175-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся та дідусь Вікторія і Роман Максимовичі.

Софія-Ірина Павлюк, доня Оленки і Бориса Павлюків з Норт Вейлс, Пенсильванія, – нова членка 83-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся і дідусь Ніля і Борис Павлюки.

Александра-Іванка Катлер, доня Христини Бриквич і Кевина Катлера зі Скарсдейл, Нью-Йорк, – нова членка 88-го Відділу УНСоюзу. Свою доню забезпечили батьки.

Андрій Й. Лі, син Христини та Тараса Лі з Коговзу, Нью-Йорк, – новий член 13-го Відділу УНСоюзу. Свого синопця забезпечили батьки.

Ніна-Марія Боднарська, доня Рахилі та Романа Боднарських з Дарієн Сентер, Нью-Йорк, – нова членка 360-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечила бабуся Марія Боднарська.

Сидней-Анастасія Мілан, донечка Шіли та Джефрі Міланів з Мінеоли, Нью-Йорк, – нова членка 88-го Відділу УНСоюзу. Свою правнучку забезпечила прабабуся Ольга Мілан.

Зенон-Александр Федорович, син Гетер і Александра Федоровичів з Ворен, Мишиген, – новий член 94-го Відділу УНСоюзу. Маленького Зенона забезпечили Ліда і Василь Колодчини.

Шановні Пані і Панове!

В імені Клубу Сеньйорів УНСоюзу маємо шану запросити Вас на річний З'їзд сеньйорів УНСоюзу, який відбудеться на Союзівці. Для загальної інформації подаємо, що Клуб сеньйорів УНСоюзу є активним вже понад 30 років. Метою сеньйорів УНСоюзу є зберегти і плекати українську спадщину, сприяти єдності громади, розвивати товариську діяльність і підтримувати громадське життя українців в Америці. Маємо надію, що Ви зможете приєднатися до нас. Хочемо, щоб ця конференція була якнайбільше цікавою і тому радо візьмемо до уваги Ваші поради і коментарі щодо програми.

Запрошуємо громаду на

З'їзд сеньйорів УНСОЮЗУ НА СОЮЗІВЦІ

Початок у неділю, 12 червня (включно з вечером) до п'ятниці, 17 червня (включно зі сніданком) 2005 р.

Seniors visiting the UNA Home office in 1998.

Просимо реєструватися на Союзівці вчасно. Побут включає: 5 нічлігів, харчування, бенкет та розвагові програми.

Ціна для членів УНСоюзу – одна особа 375 дол., для двох осіб в кімнаті 315 дол. від особи.

Для не-членів – одна особа 425 дол., для двох осіб в кімнаті 335 дол. від особи. Тільки бенкет – 30 дол.

Всі ціни включають податок і чайові.

Телефон на Союзівку у справі реєстрації: (845) 626-5641

У справі зорганізування автобусу із вашої місцевості для 25 осіб або більше просимо звертатися до Головної Канцелярії на тел.: (973) 292-9800 (3071)

Тиждень Клубу сеньйорів є приємним, цікавим і головно доступним.

Оксана Тритяк, Головний організатор УНС, Президент Клубу сеньйорів УНС.

Таємниця ще одного злочину Москви в роки Другої світової війни

ПАРСИПАНИ, Н. ДЖ. – Газета „Нови дзєннік“, що видається польською мовою в Нью-Йорку, порушила справу зникнення в ССРСР на початку Другої світової війни понад 100 тисяч польських полонених. Досі мова йшла про 14,5 тисячі полонених старшин Війська Польського, розстріляних весною 1940 року в Катині, Старобільську і Осташкові. Але разом зі старшинами в полон потрапило велике число рядових вояків. Скільки їх було, якою була їхня доля?

17 вересня 1940 року, в річницю початку війни між ССРСР і Польщею, газета „Красная звезда“ подала, що Червона армія полонила понад 230 тисяч польських вояків. У штабних донесеннях подаються ще вищі цифри: 401931 вояк, в тому числі 18 тисяч старшин. У 1990 році Москва передала Польщі інформацію, що полонених було 130,242 особи.

Доля 97,5 тисячі полонених поляків залишається невідомою. Коли додати 14 тисяч полонених, переданих Німеччиною в ССРСР, то це число досягне 111,5 тисячі. Значна частина цих полонених загинула на північних просторах Росії, особливо на Новій Землі, Землі Франца Йосифа, Колимі, Чукотці і Камчатці.

Вивчення документів, що зберігаються в Інституті ім. ген. Сікорського в Лондоні і в Інституті Гувера в Каліфорнії, доводить, що полонених було 230-240 тисяч. Утримувалися полонені спершу в таборах на теренах України – в Кривому Розі і Донбасі, а також в північних і східних регіонах Росії. Усі табори належали не до військового управління, а до НКВД. Точне число таборів невідоме, але встановлені місця 138 з них. Спершу більшість таборів була створена на заході України – 87 в Тернопільській, Львівській і Волинській областях. Але до початку війни між ССРСР і Німеччиною їх залишилось в цих областях тільки 45, де утримувалося 55 тисяч осіб. Вони працювали на будівництві летовищ і шляхів. Жо-

ден з таборів на заході України не потрапив до німців, усі були переміщені на схід. У Старобільську, який спорожнів після розстрілу старшин, було розміщено понад 12 тисяч вояків, переміщених з заходу.

Москва не передала жодних документів стосовно полонених вояків, тому історики мають тільки окремі спогади свідків, за якими криється велика трагедія. Наприклад, Ян Чулович, який був у таборі Павлищів Бір, свідчить, що до табору одного разу привезли в'язнів, покалічених у копальнях залізної руди в Кривому Розі. Багато з них були без рук і без ніг. Однієї ночі цих в'язнів вивезли з табору у невідоме. Полонених в таборах Кривого Рогу і Донбасу службовці НКВД серед ночі викликали на допити, вимагаючи від них „добровільного“ зобов'язання працювати декілька років в копальнях і зречення польського громадянства. Зустрівши опір, енкаведисти змусили полонених зняти з одностроїв усі військові знаки, впровадили 14-годинний день праці, зменшили харчові раціони. Полонені застрайкували, внаслідок чого 35 тисяч їх вивезли на північ Росії.

В червні 1941 року на терені України залишилось тільки 8 таборів, у яких утримували 8 тисяч полонених поляків.

В глибинах Росії полонені були зосереджені у 22 таборах – в Архангельську, Мурманську, Суздалі, Урдомі біля Котласу, в Норильську, на Колимі. Багато таборів починалося з таблички, прибитої на дереві. Полонені жили просто неба, будуючи собі бараки. Вони рубали ліс, добували торф, вугілля, будували дороги і летовища. Часто полонених, які не могли або не хотіли працювати, виводили до лісу і розстрілювали. Уцілілі розповіли, що в підтаборі біля Архангельська з 700 в'язнів померли двісті, в Котласі – половина...

Коли в ССРСР почалося формування польського війська під командуванням генерала Андерса, очікувалося, що резерви становитимуть близько 140 тисяч вояків з 230 полонених в 1939 році. Але з сибірських таборів було випущено до польського війська тільки 22645 осіб (за радянськими джерелами – 25115).

Польські історики, досліджуючи долю решти, встановили, що за 1939-41 роки тисяча полонених втекла з-за дротів додому, 42 тисячі українців, білорусів і євреїв (за радянськими даними) було звільнено у жовтні-листопаді 1939 року, 43 тисячі передано німцям за програмою обміну, 41 тисяча померла в таборах від хвороб, виснаження, морозів (радянські дані подають тільки 500 таких жертв), близько двох тисяч переведено в кримінальні в'язниці, близько тисячі полонених комуністичного світогляду змінили громадянство. В сумі це дає 144,5 тисячі в'язнів. Доля 97,5 тисячі осіб залишається невідомою. Коли додати 14 тисяч полонених, переданих Німеччиною в ССРСР, то це число досягне 111,5 тисячі.

Значна частина цих полонених загинула на північних просторах Росії, особливо на Новій Землі, Землі Франца Йосифа, Колимі, Чукотці і Камчатці. Поручник Юзеф Чапський, який за дорученням генерала Андерса шукав польських полонених в Росії, зібрав чимало свідчень про їхню трагічну долю. Він дізнався, що в Ухті замерзли в ешелоні в лютому 1941 року 1,650 польських полонених і 110 вояків охорони, коли поїзд потрапив у заметіль на колії Котлас – Воркута. 750 полонених замерзли біля Утіжлагау, кількості – на північ від Козьви. 400 полонених були розстріляні в Комі. Великі групи полонених загинули в північній тайзі за Уралом, на берегах Соєви, притоки Обі, а також над Єнисеєм. Свідок розповів, що влітку 1940 року побачили біля Архангельська етап польських в'язнів, з якого йому гукнули, що їх везуть на Землю Франца Йосифа.

Збереглася таємна доповідь Ю. Чапського про розмову 6 березня 1942 року зі старшиною ГУЛагу високої ранги Бзировим, який показав на мапі порт Дудінку, звідки великі транспорти полонених поляків були вивезені на полярну північ. Один з радянських летунів розповів, що був на Землі Франца Йосифа, де утримується 5 тисяч полонених. Після цього військовий радник Польщі вислав депешу з цього приводу на острів і дістав відповідь від голови острівної ради Мойзерова, що полонені знають про формування війська Андерса і

готуються їхати до нього. Але на тому усе й скінчилося...

Капрал Станіслав Полисько з 18-го полку піхоти, який перебував в таборі Мончегорськ, засвідчив, що 14 травня 1941 року його разом з віце-міністром Пясецьким вивезли на заполярний острів Рудольфа, де було багато поляків, котрим заявлено, що їхні папери загублено. Багатьох з них пізніше оселили в столиці Комі – Сиктивкарі.

Генерал Андерс в своїх спогадах „Без останнього розділу“ пише: „Перед виходом польського війська з Росії прибула група з 171 чоловіка, яких 7 липня 1942 випустили з Колими після року вимагань з польського боку. Майже в усіх не було пальців на руках і ногах. Вони сказали: „Колима – це смерть. Польських полонених там близько 10 тисяч“. Один з наших вояків пише: „На колимському приїску „Комсомолец“ (місце видобутку золота. – Ред.) серед 5 тисяч в'язнів було 436 поляків. Щодня з голоду і виснаження вмирало 7-11 осіб залежно від сили морозу, який сягав 68 градусів за Цельсієм. Уціліло з них 46 осіб. В березні 1941 року на приїск прибув як в'язень колишній начальник НКВД усієї Чукотки, який розповів, що в серпні 1940 року корабель привіз на копальні олова 3 тисячі полонених поляків, яких загнали до копалень. Щодня від отруєння там вмирало до 40 осіб. Коли 90 відсотків поляків померли, на їхнє місце привезли грузинів і казахів“. До виїзду цього свідка 7 липня 1942 року з Колими жодного поляка на копальнях не залишилось.

Генерал Андерс навів розповідь свідка, який бачив, як до порту Находка на Далекому Сході корабель привіз з Колими 7 тисяч калік, які не мали вух, кінцівок, носів, були сліпі або втратили розум. Ще рік тому всі вони були здорові. Каліки повзли з корабля на животах або взагалі не могли рухатися. Це були політичні в'язні, яких вивезли на знищення вглиб Сибіру, на північ від Іркутська. Він готував поїзди для цих бідолах. Відійшло тоді 6 ешелонів.

Катерина Гошецька з Коломиї розповіла, що під час ув'язнення на півночі Росії її перевозили на баржі, і росіянин, який був з обслуги баржі, запитав, чого вона така сумна. Вона сказала, що має надію зустріти чоловіка, який служив в польському війську. Моряк відповів, що недавно близько 7 тисяч полонених поляків було втоплено разом з баржами серед Білого моря. Це підтвердив інший моряк.

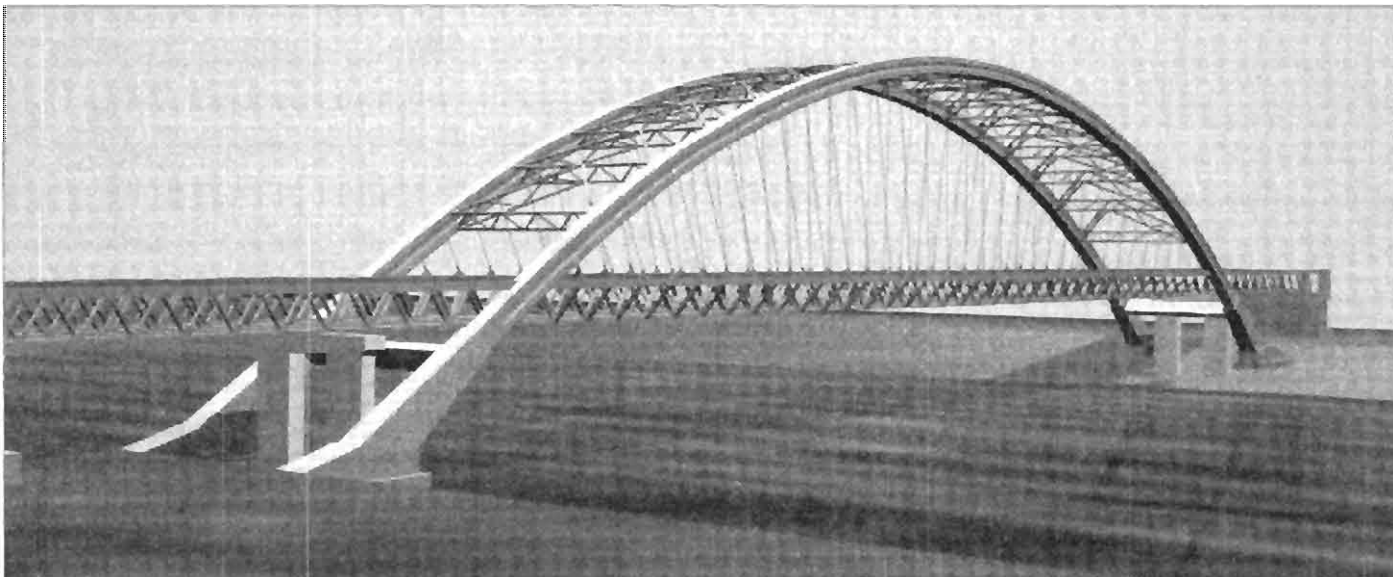
У Воркуті вояк з НКВД озвався до польського полонянника: „А ти занеї, що тут лежать на дні дві тисячі твоїх земляків? Вони рибу нашу годують, а ти про це мовчи“.

Російський історик Аким Арутюнов записав в містечку Тавда біля Тобольська розповідь колишнього службовця НКВД, який в 1940 році розстрілював полонених поляків і тепер мав це на совісті. Ешелони полонених прибували на цю сибірську станцію і тисячі людей зникали в тайзі.

Польські історики закликають до розслідування цього злочину кремлівської верхівки під час Другої світової війни. Тепер оприлюднено матеріали про розстріл 14,5 тисячі полонених польських старшин, а доля ста тисяч рядових вояків усе ще залишається нез'ясованою.

Левко Хмельковський

В Києві схвалили новий проєкт моста через Дніпро

31 травня влада Києва розглянула і схвалила проєкт дворівневого Подільського мосту через р. Дніпро. Будівництво моста проходитиме паралельно з будівництвом станції метро „Подільська“ на новій лінії підземної залізниці. З бюджету для цього виділено 7 мільйонів гривень. По нижньому рівневі моста плянується прокласти нову гілку метрополітену – від станції метро „Татарська“ і далі на Рибальський і Труханів острови, станції на Лівому березі.

Фото УНІАН

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Презентація антології Ньюйоркської Групи в НТШ-А

Зліва: Юрій Тарнавський, Василь Махно, Богдан Бойчук, д-р Марія Ревакович

НЮ-ЙОРК. – 14 травня в Науковому Товаристві ім. Шевченка д-р Марія Ревакович презентувала антологію Ньюйоркської Групи „Півстоліття напівтиші” (2005), видану київським видавництвом „Факт”. Це найновіше видання поезій відомої літературної групи, котра від кінця 50-их років XX ст. творила своє-

рідну атмосферу літературного життя у діаспорі і, безперечно, стала видатним явищем в історії української літератури.

За задумом упорядниці, в презентованій антології представлено 12 поетів: Віру Вовк, Богдана Бойчука, Женю Васильківську, Юрія Коломийця, Емму Андієвську, Юрія Тарнавського, Богдана Рубчака, Патрицію Килину, Олега Коверка, Марка Царинника, Романа Бабовала та Марію Ревакович – імена, котрі визначають творче обличчя групи: від тих, хто її заснував і творив – аж до наймолодших її учасників, що приєдналися до групи у 80-их роках.

У передмові до цього видання „Крізь іншу призму: про феномен і поезію Нью-Йоркської Групи” Марія Ревакович з'ясовує різноманітні контексти, які пов'язані з виникненням Групи, стосунками з літературною критикою, модерністичними тенденціями у світовій та українській поезії у другій половині XX століття, подає стислі характеристики естетичних координат кожного з учасників цієї антології, і доходить висновку: „Я схильна до думки, що на сьогодні існують індивідуальні поетичні особистості, але групова розмова – затихла, а де не-

має розмови, там починається історія”. Очевидно, що таке твердження упорядника і учасника Групи цілком відповідає дійсності, що передбачає погляд на Групу та її окремих творців уже з точки зору її та їх історико-літературного значення та ваги, хоча не варто випускати з поля зору й того факту, що дехто з НЙГ, зокрема Богдан Бойчук, Юрій Тарнавський чи Віра Вовк під сучасну пору видають нові книжки і є творцями сучасного літературного процесу, однак, уже в інших умовах та обставинах.

З-поміж авторів антології присутніми на презентації були лише троє: Богдан Бойчук, Марія Ревакович та Юрій Тарнавський. Бойчук і Тарнавський читали свої твори, а Марія Ревакович зачитала по кілька віршів поетів, які увійшли до цього видання. Присутність декого з Групи стала приємною несподіванкою, оскільки поети НЙГ сьогодні мешкають по різних континентах.

На сьогодні це найповніше і найґрунтовніше видання поезій Ньюйоркської Групи, в якій представлено корпус текстів, що становлять досягнення українського модернізму XX століття.

Презентація в НТШ-А саме це і засвідчила.

Василь Махно

UKRAINIAN SPORTS FEDERATION OF U.S.A. AND CANADA USCAK - EAST 2005

Tennis Tournament

Singles, Doubles and Mixed Doubles
Dedicated to the 50th anniversary of USCAK and
the 50th year of tennis tournaments at Soyuzivka

Dates: July 2-4, 2005

Place: Soyuzivka, UNA Resort, Kerhonkson, NY

Starting Times: Singles will start 10 a.m. on Saturday, July 2
Doubles will start 1 p.m. on Saturday

Entry: **Advance registration is required for singles.** Entry fee is \$20 per individual or a doubles team. Send registration form including the fee to:
George Sawchak
724 Forrest Ave., Rydal, PA 19046
(215) 576-7989

Singles registration must be received by June 25. Any inquiries about the tournament after this date should be made to Sawchak at Soyuzivka, tel.: (845) 626-5641. Doubles teams may register at Soyuzivka by 10 a.m. on Saturday. **Do not send entry form to Soyuzivka.**

Rules: All USTA and USCAK rules for tournament play will apply.
Participants must be Ukrainian by birth, heritage or marriage.
Players may enter up to two groups of either singles or doubles.

Awards: Trophies will be presented to winners and finalists in each group.

Host Club: KLK, USCAK Tennis Committee will conduct the tournament.

Registration Form Make checks payable to KLK

Name _____ Phone No. _____

Address _____

Group Men _____ Men 45's _____ Boys _____ Age Group _____

Women _____ Sr. Women _____ Girls _____ Age Group _____

Doubles _____ Partner _____ Mixed _____ Partner _____

EAST 2005

Чи Ви знаєте, чому ми є такі щасливі?

**Наші батьки, бабусі і дідусі вклали капітал
в наше майбутнє, закупивши
від Українського Народного Союзу
для кожного із нас, поліси життєвого
забезпечення кляси „Endowment” і „Life”.
Вони купили поліси, наперед передплачені
за низькими платними ратами для наших
вікових категорій.**

**Якщо б Ви хотіли бути такими усміхненими,
як ми, просимо запропонувати
Вашим батькам, або бабусі і дідусеві
зателефонувати до УНСоюзу
на число телефону: 1(800) 253-9862,
де будуть раді Вам допомогти.**

Цікава нова книжка - як цікавий автор і доповідач!

Проф. Г. Грабович

НЬО-ЙОРК. – У щосуботніх інтелектуальних вечорах в Науковому Товаристві ім. Шевченка цей вечір, 21 травня, з презентацією нової книжки д-ра Григорія Грабовича

„Тексти і маски“, був особливо цікавий.

Ведучий на вечорі д-р Василь Махно звернув увагу слухачів на те, що ця нова книжка редактора „Критики“ і професора Гарвардського університету викликала резонанс, як усі попередні його писання. Структура книжки цікава, як і її зміст, та безперечно викличе широкий відгук та цікаві дискусії.

У презентації книжки взяли участь, крім автора, д-р Галина Гринь і д-р Юрій Тарнавський, які поділилися своїми думками та враженнями на тему нового твору д-ра Г. Грабовича.

Д-р Г. Гринь на початку заявила, що почувалася, немов у ролі студентки, маючи можливість говорити на тему нової книжки проф. Г. Грабовича, та ствердила, що ця нова книжка автора, якого праці читала, є більш витончена, ніж попередні. Вона відкликається до характеристики проф. Г. Грабовича, поданої на останній сторінці нової книжки, пера Тамари Гундорової, яка пише, що „у певному сенсі всі вміщені у цю книжку есеї демаскують символічну автобіографію самого Грабовича“. Її приємно вражає факт, що у збірці знаходяться не лише самі сухі статті, а живі характеристики поодиноких цікавих постатей.

Д-р Ю. Тарнавський, який другим забрав голос на тему нової книжки д-ра Г. Грабовича, застеріг на початку своїх думок, що отримав цю нову книжку тільки два дні перед цією презентацією, тому у своїх мірку-

ваннях на тему збірки зосередився передусім на постаті Ігоря Костецького і статті про нього п. н. „Недоцінений Костецький“.

На думку доповідача, С. Костецького треба зробити відомим, і ця стаття допоможе у цьому, тим більше, що аналіза д-ра Грабовича дуже цікава.

Ю. Тарнавський вважає, що є деякі труднощі у характеристиці української літератури, бо не є добре бачити тільки позитивні характеристики. Тому позитивним є спроба журналу „Критика“ впровадити серію статей українського модернізму.

Д-р Г. Грабович подякував доповідачам за їхні міркування і пояснив, що були вже три презентації цієї книжки і усі розмови та реакції на її зміст дають її потрібне для кожного твору життя. Ця книжка створена на це, щоб пригадати цікаві постаті літератури і культури. Автор ствердив, що саме завданням науковця є проблематизувати певні постаті літератури чи науки.

Жива дискусія присутніх на презентації книжки „Тексти і маски“, як також велике число зацікавлених її купити була найкращим доказом, що того роду зібрання в НТШ мають глибоке та важливе завдання у інтелектуальному житті української громади Нью-Йорку. Цього самого дня пройшли у НТШ традиційні річні збори, а їхні учасники були слухачами дискусії на тему нової книжки д-ра Г. Грабовича.

О. Кузьмович

Відроджується духовне життя

Митрополит Рівненський і Острозький УПЦ КП Даниїл – активний будівничий українського православ'я на Волині. З ним мав розмову постійний дописувач „Свободи“ Володимир Рожко з Луцька.

– Після тривалого переслідування Церкви почалося її відродження. Як воно відбувається на Волині?

– Маємо 250 храмів, 270 священиків і дияконів, але третина церков не є типовими, і Служби Божі відбуваються в тимчасово пристосованих приміщеннях. Наші священики разом з вірними будують храми в Гощі, Корці, Межирічах, Вербі. З весни розпочнеться будова катедрального храму в Острозі, де наша Церква, oprіч маленької каплички, не має святинь. Попередня промосковська влада не передала нашій Церкві жодного храму, тож маємо побудувати величавий катедральний собор, і я закликаю всіх українців, розсіяних долею по світах, прийти з своєю пожертвою і покласти свою цеглину. Триває оздоблення катедрального собору св. Покрови Богородиці в Рівному. Храм-пам'ятник Сорока Мучеників має бути збудований в колишньому урочищі Видумка, де московські і німецькі кати з НКВД і гестапо замордували 3 тисячі осіб – національно-свідомого цвіту Волині, України, а серед них і душпастирів оо. Миколу Малюжинського, Володимира Мисечка та інших.

Вже прийшли до нас зі своїми жертвами для побудови храму-пам'ятника українським мученикам Любов Василів-Базюк з Торонто, Надія Мисечко-Каркоць з США, Союз Українок західного Сіднею, Тамара Базилецька з Австралії та інші.

Вже існує парафія Сорок Мучеників, в тимчасово пристосованому приміщенні відбуваються Служби Божі впродовж двох років. Настоятелем парафії є молодий священик, випускник Рівненської семінарії о. Сергій Лучанин-молодший. Це вже

дуже чисельна парафія. Є гарний парафіяльний хор.

– Церковні хори завжди славилися на Волині...

– Взагалі, ми маємо в епархії прекрасні церковні хори. Кращі з них – соборів Покрови Богородиці і Воскресіння Господнього в Рівному, якими керує подружжя Володимир і Наталя Іваники. Ці два хори складають і єдиний об'єднаний хор „Знамення“, піснеспіви якого слухають впродовж років в Польщі, Німеччині, Франції та інших країнах Європи. Славиться хор священиків Дубен-

ського благочиння, всіх трьох соборів міста Дубно, міста Дубровиці та багатьох парафій епархії.

Хор Рівненської духовної семінарії під керівництвом невтомої Неоніли Чобич-Швець є окрасою всіх свят, ювілеїв, він перемаже чисельних конкурсів і фестивалів духовної музики і піснеспівів.

– Як проходять ці церковні свята?

– В Рівному кожного року відбуваються колядні і пасхальні фестивалі, які наша епархія проводить разом з міською владою. Останній був з 8 по 11 січня. У ньому брали участь 27 хорів і ансамблів церков різних конфесій, товариств, об'єднань, навчальних закладів. Такі фестивалі є одним із шляхів релігійного і національного відродження в краю.

– Також монастирське життя є складовою частиною епархіяльного?

– В нашій епархії є всесвітньовідомий монастир св. Георгія на Козацьких могилах. Його ігуменом є о. Олексій Мензатюк. Кожного року десятки тисяч прочан приходять до цієї святині – Національного пантеону, щоб вклонитись полеглим у Берестецькій битві 1651 року козакам, помолитись за спокій їх душ. Сюди приходять прочани не лише з України, а з усього українського світу, є багато й чужинців. Триває розбудова обителі св. Миколая, св. Варвари в Дубно. Іде відродження давнього Хрестовоздвиженського монастиря, в якому молився преподобний Йов Почаївський: на одному з островів річки Ікви, біля Панталії, братія монастиря розпочинає будову нової обителі.

Митрополит Даниїл (в центрі) з духовенством 12 лютого служить Панахиду на місці загибелі Кліма Савура.

Let ALL roads take you to Soyuzivka this summer

MAY - JUNE

5/28- Olya Fryz performance
5/28- Zabava with Fata Morgana
6/12-17 UNA Senior's Week
6/19- Father's Day Luncheon and Program
6/26- 7/3- Tabir Ptashat Camp, Session #1
6/26-7/8 Tennis Camp
6/27-7/1- Exploration Day Camp, Session #1

JULY

7/1-7/4 Fourth of July Festivities
July 1 Luna performs at Tiki Bar
July 2- Zabava- LUNA AND Teen Dance Night- HRIM & DJ
July 3- Zabava, band to be announced
7/3-7/10 Tabir Ptashat Camp, Session #2
7/4-7/8 Exploration Day Camp, Session #2
7/10-16 Discovery Camp, Session #1
7/20- Hutzul Night with performance by Olya Fryz
7/17-22 Chemney Camp Session #1
7/17-7/23 Discovery Camp, Session #2
7/17-7/23 Adventure Camp, Session #1
7/22- Odessa Seafood Night with Chemney Camp Performance
7/24-29 Chemney Camp Session #2
7/24-7/30 Discovery Camp, Session #3
7/24-7/30 Adventure Camp, Session #2
7/27- Hutzul Night with performance by Olya Fryz
7/29- Entertainment at Tiki Bar, performance TBA
7/29- Odessa Seafood Night with Chemney Camp Performance
7/29,30,31- A Day in the Life of an UPA Partisan
7/30-Zabava- Na Zdorovya AND Teen Dance Night-HRIM & DJ
7/31-8/5 Scuba Diving Course

AUGUST

8/1-5 Golf Week
8/5-7 Sports Jamboree
8/5 Caberet Show with Ron Cahute and company
8/6-Afternoon Performances- Barabolya Show
with Ron Cahute & Company followed
by entertainment with HRIM
Zabava with Burya on Veselka Patio and
DJ in Veselka Hall
8/7-8/20 Traditional Ukrainian Folk Dance Camp
8/12 Twisted Kieshka performs at Tiki Bar
8/13 Miss Soyuzivka Weekend & Zabava with Tempo
8/20 Dance Camp Recital Performance
and Zabava with Fata Morgana

SEPTEMBER

Labor Day Weekend Festivities

9/2 Zabava with Luna
9/3 Afternoon festivities- Dance Ensemble,
Palylyk and DJ
9/3 Zabava with Luna and Fata Morgana
9/4- Afternoon Dance Ensemble performance
followed by entertainment at the Tiki Bar
Zabava with Fata Morgana and Teen Dance
Night with Hrim & DJ

UNA Estate Soyuzivka P.O. Box 529 • 216 Fordmoore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641

www.Soyuzivka.com

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Червень 2005 р., ч. 58

Фундації ім. Івана Багряного - 30 років

Фундацію ім. Івана Багряного було створено у кінці травня 1975 року, тридцять років тому, на сьомому з'їзді Української Революційно-Демократичної Партії (УРДП), що відбувся в Торонто, Канада. Зареєстрували її як неприбуткову корпорацію в штаті Пенсильванія Галина Воскобійник, Сергій Євсєвський, Іван Воскобійник, Петро Шинкар та Раїса Іхтіярова – для поширення знання та інформації про Україну, її культуру, мистецтво та інші творчі здобутки й для допомоги пресовим органам Багрянівського руху.

Першим головою Фундації була Галина Воскобійник, з 1975 до 1982 року, а секретарем Фундації Федір Подопрігора з Канади, який рівночасно був засновником і головою канадської філії Фундації аж до своєї смерті 1990 року. Після його смерті обов'язки голови виконував Григорій Мороз.

В 1991 році Фундація в Канаді припинила свою діяльність, але в 1993 році знову відновила, а очолив її Микола Підлісний, який був і головою СУЖЕРО. В 1995 році, на з'їзді Української Демократично-Республіканської Партії (в 1990 році змінили назву з УРДП на УДРП, тобто повернулися до первісної назви партії, яка так називалася в 1945 році), додали двох членів управи Фундації з Канади до управи фундації в США, а працю філії в Канаді припинили.

В канадській філії за роки її існування в управі були Федір Подопрігора, Григорій і Микола Морози, Віктор Кошарний, Юрій Свириденко, Максим Марченко, Микола Підлісний, Володимир Дмитренко, Григорій Романенко, Микола Співак та Павло Макогон.

За короткий час існування Фундації ім. Ів. Багряного в США і Канаді було видано довгограючу платівку українських народних пісень

у виконанні Ганни Шерей, „Збірник на пошану Григорія Китастого“, в спілці з СУЖЕРО – книги про голод 1933 року Василя Ів. Гришка „Український голокост 1933“ (українською та англійською мовами) та „Замах на життя нації“, „Спогади“ генерала Петра Григоренка, „Пережите й передумане“ Данила Шумука, фінансували книгу „The Tragedy of Vinnytsia“ про масові розстріли у Вінниці. Також Фундація дала фінансову допомогу Дмитрові Нитченкові на видання повісті „Смерть“ Б. Антоненка-Давидовича, Дмитрові Кислиці на видання його спогадів „Світе ясний“, Маркові Царинникові на видання великої книги бібліографічних матеріалів англійською мовою про голод 1933 року з документів англійського уряду, на створення фільму про розстріли в Биківні коло Києва, Ростиславові Василенкові на касетку „З Багряним по Україні“ та багатьом іншим.

Пізніше Фундацію очолювали: Анатолій Лисий (1982 – 2000), Олександр Скоп (2000 – 2003), Галина Воскобійник (2003 – 2004), а з травня 2004 року Фундацію знову очолює Анатолій Лисий. За 30 років існування Фундації в США членами управи були Галина Воскобійник, Ніна Гречнів, Віра Боднарук, Олексій і Михайло Воскобійники, Сергій Євсєвський, Дмитро Кислиця, Анатолій Лисий, Олексій Коновал, Петро Майсюра, Федір Гайовий, Олександр Скоп, Михайло Смик, Микола Співак, Микола Підлісний та Олексій Шевченко. Скарбником Фундації США від самих початків заснування Фундації аж до смерті був Сергій Євсєвський (1975–88), після нього – Олексій Шевченко (1988 – 91) та з 1991 р. – Олексій Коновал.

Газета „Українські вісті“, яку заснувало членство та прихильники УРДП в 1945 році, постійно потре-

бувала фінансовою допомогою, коли була в Німеччині, й пізніше, як перенесли її до США. В 1991 році Фундація повністю перебрала видавництво газети й фінансувала його аж до закриття 2000 року.

За головування Анатолія Лисого зроблено великий поступ в діяльності Фундації в допомозі Україні. За період свого існування Фундація видала чи фінансувала понад сотню різних книг в Україні. Коштом Фундації вислано та розповсюджено тисячі книжок, випущених видавництвом „Українські вісті“, Фундацією та іншими братніми організаціями та діаспори – про колективізацію, розкуркулювання, арешти, заслання, розстріли, голодомор 1933 року та русифікацію – в різні міста всіх областей України до бібліотек, наукових установ, „Просвіт“, університетів, музеїв та архівів.

Головним джерелом прибутків Фундації були і є пожертви колишніх членів УРДП – УДРП, ДОБРУС-у, СУЖЕРО, ОДУМ-у, членів та прихильників Фундації. Ряд осіб залишили Фундації поважні суми в своїх заповітах. Варто згадати осіб та організацій, які дали чи залишили в заповітах тисячі доларів, якими є особи з США, Канади та Англії, а саме Микола Громницький, Віктор Мартин, Кузьма Тимченко, Володимир Кравченко, Василь Ростун, Зоя Солод, Петро Кирилюк, Софія й Олександр Скопи, Галина й Олексій Воскобійники, Анатолій Лисий, Український громадський клуб Англії та філія ОДУМ-у і корпорація втримання дому ОДУМ-у в Чикаго.

Фундація фінансово допомагала Галині Багряній, дружині Ів. Багряного, з 1988 року аж до її смерті в 2004 році, яка жила, померла і похована в Новім Ульмі, Німеччина. Кошти її похорону покрила Фундація.

зусиль для організації цієї імпрези, у своєму виступі підкреслила:

– Сьогодні ми маємо можливість отримати найдорогоцінніші дарунки. Бо саме таким є книги. Книга – це неоціненний людський скарб, котрий не знає тлінності і не підлягає знеціненню. Отож давайте будемо цінувати книги, котрі сьогодні ми отримали з рук представництва Фундації імені Багряного у Дніпропетровську.

Представник Фундації імені Багряного на Дніпропетровщині Фідель Сухоніс зачитав привіт від управи Фундації, у якому були такі рядки:

„...Усі члени управи Фундації, її члени висловлюють сподівання, що молодь Дніпропетровського національного університету, її наставники-педагоги сьогодні живуть з посвятою того, аби мила нам усім Батьківщина – Україна якнайшвидше долучилася до цивілізованої світової спільноти не на словах, а на ділі. Щоб життя кожного українця в Україні було справді заможним, вільним та він почувався господарем на своїй землі...“ Потім Фідель Сухоніс стисло розповів про історію створення Фундації, її діяльність у минулі часи і сьогодні.

В роки незалежності України Фундація підтримувала фінансово патріотичні газети, журнали, наукові установи та організації України. За останні чотирнадцять років, від 1991 до 2004 року включно, з каси Фундації видано 1,009,614 дол.

Членами Фундації є особи, які платять по 25 амер. доларів членських внесків річно, в більшості особи з США і Канади, та по кільканадцять осіб з Англії, Австралії, Німеччини, Данії та України.

В квітні 2004 року відбувся кореспонденційний з'їзд Фундації, на якому вибрано нову управу на чотири роки. Управа розподілила обов'язки: Анатолій Лисий – голова, Віра Боднарук – заступник, Андрій Смик – секретар, Олексій Коновал – скарбник, члени управи: Василь Коновал, Галина Воскобійник та Микола Співак. До Контрольної комісії вибрані Іван Деркач – голова, Борис Шерстюк – секретар та Микола Коцюра – член. В попередній Контрольній комісії були Іван Деркач, Павло Коновал та Іван Заковоротний.

Члени управи Фундації виконували й виконують свої обов'язки на громадських засадах, ніхто з них не отримує жодної платні за свою працю, яку вони виконували й виконують сумлінно, коли Україна була в комуністичному ярмі, й тоді, коли стала незалежною державою. І далі прикладають всі старання, щоб допомогти Україні якнайскорше стати на ноги й бути незалежною, демократичною, економічно сильною, українською Україною.

Олексій Коновал

Дякуємо!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви Фундації такі організації та особи: 200 дол. – **сестрицтво св. Ольги** української православної парафії св. Андрія у Вашингтоні для молоді – дитячої видавничої студії „Ганнуса“ в Миргороді на Полтавщині;

по 100 дол. – **Василь Луценко, Юрій і Оля Татарко, Люба і Олексій Шевченко** замість квітів на свіжу могилу Павла Малайра;

по 50 дол. – **Володимир Корженівський та Іван Бринза**;

по 25 дол. – **Любов Жура та Іван Білик**.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям і просить й далі підтримувати Фундацію своїми жертвами, щоб вона могла допомагати й далі Україні. Пожертви на Фундацію звільнені від федерального податку США. В Фундації можна придбати книги, видані в Україні чи діаспорі, чи фінансовані Фундацією, надсилаючи чек на адресу Фундації.

Студенти й викладачі отримали дарунок

Дніпропетровське представництво Фундації ім. Івана Багряного спільно з Дніпропетровським національним університетом влаштували презентацію книг „З когорт одержимих“ Леоніда Бойка – про життєвий і творчий шлях Бориса Антоненка-Давидовича, та історичного збірника під редакцією Юрія Мицика „Український голокост 1932 – 1933“. Обидві книги побачили світ у видавництві Києво-Могилянської академії коштом Фундації Івана Багряного. Згідно з розподілом, проведеним відповідними чинниками Фундації, її дніпропетровське представництво отримало по 50 примірників обох видань.

– Наше завдання полягало у тому, аби прилаштувати книги у тому місці, де вони знайдуть найкраще застосування, матимуть найбільш вдачливих читачів. І ми раді, що не помилилися. Ці видання викликали жваве зацікавлення у викладачів та студентів. А те, що вони потрапили саме до бібліотеки університету, дозволить охопити найширше коло читачів. Адже ця наукова бібліоте-

ка налічує близько 17 тисяч постійних відвідувачів, – сказав представник Фундації письменник і видавець Фідель Сухоніс.

Слід окремо підкреслити, що презентація носила не просто ознайомчий характер, а й мала високий науково-методологічний рівень. Добре попрацювали науковці та педагоги історичного факультету та факультету української філології, котрі підтримували ґрунтовні, фахові доповіді, щодо тематики та змісту книг. Особливо зацікавили присутніх виступи декана факультету української філології Ірини Попової, доцентів цього факультету Олександри Гонюк та Костянтина Дуба, заступника декана історичного факультету Григорія Кніша, доцента цього факультету Ольги Кокуніної. Ці доповідачі не лише відзначили наукову цінність презентованих видань, а і їх значення для духовного становлення читачів, особливо з числа студентства.

Завідувач методичного кабінету центру гуманітарних проблем освіти університету Валентина Архирєєва, котра доклала чи не найбільше

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу:
**Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA
Сторінку педагог
Олексій Коновал**

Творчий вечір Ростислава Василенка

Гості вечора (зліва): голова СУА Ірина Куровицька, Ростислав Василенко, Лілія Григорович, Сергій Погорельцев

Алла Куцевич і Ростислав Василенко у сценці „Ой під вишнею“

Консул Наталія Костенко

НЬЮ-ЙОРК. – 25 травня в Генеральному консульстві України відбувся творчий вечір Залушеного артиста України Ростислава Василенка, на який прибули численні шанувальники художнього слова. Серед гостей були Владика Василь Лостен і народний депутат, голова Союзу українок України Лілія Григорович.

Генеральний консул України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев привітав гостей і надав слово Лілії Григорович, яка у палкій промові розповіла про національне і державне відродження України, яка набуває усе більшого пошанування в Європі і світі. Л. Григорович відзначила, що тепер в Україні стало дієвим нове покоління, якому старші, також у діаспорі, передали дбайливо збережені ідеали української незалежності і державності. Київська гостя привітала Ростислава Василенка і усіх присутніх.

Вела вечір консул Наталія Костенко. Вона розповіла про особливості театру художнього слова і проблеми, які постають перед актором, котрий мусить тільки деклямацією донести до слухачів ідею і чар кожного твору. Вона також ознайомила гостей вечора з життям і творчою діяльністю Ростислава Василенка, а потім, ведучи програму, коментувала виконувані твори.

Героями вечора були Ростислав Василенко і бандуристка Алла Куцевич. Але почав актор з прохання вшанувати хвилиною тиші пам'ять померлої рік тому артистки Віри Левицької, син якої теж був на вечорі. Почесні мистецькі звання були присвоєні в Києві Вірі Левицькій, Лідії Крушельницькій і Ростиславові Василенку одночасно, тож тепер було сумно сприймати відхід однієї з вшанованих осіб.

Мистецьку програму Ростис-

лав Василенко почав з триптиху В. Коротича „Шевченко“, але пізніше були представлені також гумористичні твори. Алла Куцевич співала сольо, а пісню „Ой під вишнею“ артисти виконали разом як сценку. Спів бандури супроводжував виконання національно-героїчних поезій.

На закінчення вечора його учасники зфотографувалися разом, після чого взяли участь у частуванні, до якого було включено також дегустацію горілки недавно відродженої в Одесі фірми „Шустов“, колись відомої, але знищеної сталінським режимом.

Відчутною рисою творчого вечора Залушеного артиста України Ростислава Василенка була духовна спільність присутніх і атмосфера творчого піднесення, які зумів передати гостям відомий артист.

Левко Хмельковський

Учасники вечора зфотографувалися на згадку

І ця щорічна проща - незабутня

САВТ БАВНД-БРУК, Н. Дж. – Для українців США та Канади стало вже традицією відвідувати монументальний цвинтар св. Андрія при церкві-пам'ятнику в Баунд-Бруці, Н. Дж., в першу неділю після Великодня. День виявився просто чарівний, і любо було чути з усіх боків радісні вітання: „Христос Воскрес! - Воістину Воскрес!”. Крім Архиєрейської Літургії в церкві-пам'ятнику св. Андрія і цвинтаря св. Андрія, місця духовних зустрічей, сотні людей відвідали мавзолей Вознесіння, де знаходиться гробівець з тлінними останками Патріярха Мстислава. У Домі української культури різні прицерковні організації показували, що було ними зроблено для вірних тут і в Україні. А десятки торгівців пропонували взірці українського народного мистецтва, культурні, релігійні та історичні речі.

Музей УПЦеркви, що тепер тимчасово міститься також у Домі культури, пов'язав сотні відвідувачів з коренями їхньої історичної, духовної і культурної спадщини. Хоч тут виставлена лише одна п'ята частина експонатів музею, але вони залишають яскраве враження. У семінарії св. Софії відбулася товариська зустріч молоді з Архiepіскопом Антонієм.

Церква св. Андрія, семінарія і її бібліотека в будинку Консисторії були відчинені протягом суботи і неділі, і відвідувачі мали нагоду оглянути все і переконатися, що провід Церкви робить усе можливе, щоб дати семінаристам і мирянам глибоку духовну, богословську, історичну і культурну освіту в цьому авторитетному осередку, названому „Новим Єрусалимом”.

Архиєрейську Службу Божу, а потім Панахиди у крипті Патріярха Мстислава та над могилою Митрополита Іоана очолили Архiepіскопи Антоній і Всеволод, у сослуженні багатьох священників, що пробули в осередку весь „вікенд” та, на бажання родин, служили Панахиди на могилах їхніх рідних.

У своїй проповіді Архiepіскоп Антоній пригадав присутнім про рани і рубці – на Тілі Господньому і на містичному Тілі Христовому – Його Церкві і її вірних, особливо в Україні – „рубці переслідувань, рубці геноцидів, рубці ядерної аварії в Чорнобилі 19 років тому. А тим часом сучасні „могутні” цього світу і їхні режими намагаються удосконалити зброю масового знищення, в Африці триває голод, а по всьому світі нищить людей СНІД, тероризмом загрожує мирові і свободі Божого творіння. Однак, ми знайдемо дорогу до спасіння у чистоті віри і в любові до Христа, бо ніяка земна влада, ні матеріальні статки не принесуть нам духовного спокою і блаженства – лише жива жертвенна любов, простота людських сердець, і глибока надія допоможуть на шляху до спасіння. У боротьбі з тими, хто бажає нас знищити, якість нашої віри важливіша за те, скільки нас є”, – сказав Владика Антоній.

На жаль, Блаженніший Митрополит Константин не зміг взяти участі у щогорічній духовній прощі, тому що у недавньому нещасливому випадку злавав ногу. Однак, серцем і душею він був з нами, а всі присутні під час Божественної Літургії за нього молилися. Архiepіскоп Антоній, голова Консисторії і правлячий архиєрей Східної єпархії, відправив літію над могилами усіх 11 архиєреїв, похованих на нашому цвинтарі, біля пам'ятника Митрополита Василя (Липківського) та біля символічної могили, спорудженої Об'єднанням українських православних єврейств на вічну пам'ять жінок і дітей, загиблих під час Великого голоду в Україні.

На цій щорічній прощі були представники декількох поколінь наших іммігрантів. Члени найновішої хвилі молилися разом з „давніми американцями” та з тими, що вже народилися в цій країні, і це творило почуття, що Святий Дух постійно керує життям Української Православної Церкви в США.

Це дуже зворушує – побачити і почути, коли старша людина на могилі своїх рідних розповідає дитині про них, про те, хто вони були і які вони були. Зворушливо також спостерігати, що коли старше покоління відходить, молодше його заступає і охоче виконує свій обов'язок – продовжувати родинні і національні духовні традиції.

о. Даниїл Зелінський

Тепла зустріч української громади з могилянцями

27 квітня в Українському культурному центрі у Ворені, Мишиген, відбулася зустріч представників місцевої громади з президентом Національного університету „Києво-Могилянська академія” Вячеславом Брюховецьким та директором Наукової бібліотеки НаУКМА Тетяною Ярошенко. Гостей представляли відомий меценат Ярослав Дужий, Борис Потапенко і д-р Павло Джуль. У своєму виступі В. Брюховецький повідомив, що Наукова Рада університету прийняла рішення нагородити Срібною Медалею Петра Могили двох українців Дітроїту – мецената Григорія Малиновського і д-ра П. Джуля. Під час зустрічі: третій справа – В. Брюховецький, шоста справа – Т. Ярошенко.

Відзначили день повернення позички

ТОМС РІВЕР, Н. Дж. – В Овшен-Кавнті, переважно в околиці Томс Рівер, поселилося багато українців старшого віку, щоб жити спокійним життям. Із зростанням громади відчувся брак церкви, тому в листопаді 1985 року Архiepіскоп Степан Сулик дав своє благословення на будову церкви в Овшен-Кавнті. Перше зібрання відбулось 13 березня 1986 року під проводом о. Йосифа Федорика та о. Романа Дубицького. В хаті Михайла та Анни Стойків в Голідей-Ситі зібрались Іван Бортник, Джордж та Гелена Чернеги, Марія та Віра Глови, Микола Горинь, Волтер та Неля Дзюбановські, Павло та Джесі Кацюби, Барбара Медюх, Джордж та Юстина Найдішаки та Михайло Стоцко. Нова парафія почала діяти в методистській церкві св. Андрія, на що згодився пастор д-р Томас Вайт. Преса оголосила про формування нової парафії української католицької церкви св. Стефана. Перше традиційне свячення пасок відбулося 29 березня в домі Найдішаків. На першій Богослужбі було присутніх 70 парафіян.

Традиційні святкування в церкві св. Андрія тривали сім років. Волтер Дзюбановський та Михайло Стойко організували комітет для пошуку площі під будову церкви. Перша пожертва на придбання землі прийшла 24 квітня 1986 року від Михайла Биковського – сто доларів, опісля були пожертви від Зінських зі Скрентону та інших.

Щедрі пожертви на кінець 1986 року склали 35 тисяч доларів. Було вже 155 парафіян. Поле під будову церкви було куплене 10 липня 1987 року. Сама будова розпочалася в грудні 1992 року. Парафіяльний центр був створений 21 листопада 1993 року. Маючи свою церкву, щораз більше людей поверталось до громади. Від 21 листопада 1987 року до 24 квітня 2005 року, коли було повернено позичку, минуло 18 років, на котрих наша громада може з гордістю дивитись як незмарновані. Кредит повернули раніше, ніж сподівались. Тепер наша громада, маючи свій храм, може розвивати віру, традиції та мову.

Іван Ільків

Архiepіскоп Степан Сулик під час Служби Божої в церкві св. Стефана

Фото: Василь Полног

Пелюстки троянди

Кожного року з великим задоволенням читаю Альманах. Цікавий він і цього року, але... мене, і не тільки мене, вразив 7-ий розділ – „Подорож до Індії“. На мою думку, не все, що цікаве, є корисним для читача. Джайнізм, як і йога, – це антихристиянські вчення. То чи треба в нашій пресі підсилювати той вплив?

З пошаною – Б. Скорупська, Трентон, Н. Дж.

Відповідає редактор „Альманаху УНС– 2005“ Петро Часто:

Коли забути, що для усіх нас, людей різних рас, націй і релігій, планета Земля є спільним і єдиним домом, і що від усіх без винятку народів – великих, малих і найменших – залежить сьогоднішній і завтрашній день цього дому, що людство – це зовсім не абстракція, а реальність, котра все виразніше відкривається принаймні нашим розумам, якщо ще не серцям – якщо цього всього не пам'ятати, то справді можна сховатися за непроникним муром „святої“ певності: культура – то завжди ми, а варвари – то завжди інші.

Шановна читачка Б. Скорупська називає духовну культуру давньої Індії „антихристиянською“. Насправді ж далеко не кожна нехристиянська культурна чи релігійно-філософська традиція є антихристиянською. Данило Андреев, російський містик і в'язень сталінських тюрем, автор „Троянди світу“, дивовижної книги, котра варта, щоб її

перекласти на усі мови, – книги про зв'язок між „цим“ і „тим“ світами, про їхні структури, про красу і безконечність вищих, божественних сфер, і про чистилища, сфери відплати, про безнастанну боротьбу між силами світла, які очолює Христос, Планетарний Логос, і силами темряви, і також про зв'язок кожного земного народу зі своєю небесною батьківщиною (є там декілька надзвичайно важливих рядків про наш народ, зокрема про нашого Тараса Шевченка) – цей православний ясновидець писав про давню Індію: „Протягом чотирьох тисяч років духовна діяльність винятково обдарованих в релігійному розумінні народів Індії привела до того, що дві метакультури (тобто перші, найнижчі прошарки небесної країни) відділилися від неї, ставши самостійними системами, а саму Небесну Індію наповнила така величезна кількість просвітлених, що в XX сторіччі вплив її Синкліту (тобто товариства праведників кожної небесної країни, а над усіма Син-

клітами здійснюється спільний Синкліт Людства) переважив всю силу демонічних сил: Індія виявилася єдиною культурою Енрофу (тобто фізичного, грубо матеріального прошарку, в якому існує наша Земля і наші тіла), котра неухильно розвивалася високоетичним шляхом. Ще набагато раніше могутність Індійського Синкліту перешкодила силам Гагтунгра (ім'я провідника темних сил, котрі спотворили Божественні закони і в невидимому для нас світі воюють з Христом за Землю і наші душі) створити, як це вони вчинили в інших метакультурах, шари безконечних страждань (тобто різні кола пекла). До Христа ця метакультура залишалася єдиною, яка мала чистилища...“.

Колись Редіард Кіплінг, занадто сміливо забігаючи наперед, стверджував: „Захід є Захід, а Схід є Схід, і їм ніколи не зійтися“. Яка прикра помилка! Земля – кругла і єдина, подібна до людської голови, яка також має „схід“ і „захід“ – ліву і праву півкулі головного мозку, але хоч вони виконують різні функції – ліва відповідає за логічне мислення, права пов'язана з нашими емоціями – особистість залишається інтегральною, неподільною. Так і наша Земля.

Схід, в силу певних умов і обставин, набув унікального духовного досвіду, до якого решта людства не може залишатися байдужою. Ось чому дуже багато людей на Заході, уважних до спільної історії людства, з такою цікавістю дивилися і дивляться на давню Індію, давній, даоський, Китай, на ламаїстський Тибет, на буддистсько-шинтоїстську Японію. Спіноза і Лейбніц, Кіркгор і Альбер Швайцер, Джордж Сантаяна, Ралф Емерсон і Генрі Торо, Фройд і Карл Юнг, Гете і Герман Гессе, й багато інших філософів та письменників відчували на собі вплив східних етичних і естетичних ідей. Та й нашого Івана Франка згадаймо, хоч цей вірш писав він, мабуть, коли йому хотілося втекти від нестерпних життєвих обставин:

*Поклін тобі, Буддо!
В темряві життя
Ти ясність, ти чудо,
Ти мир забуття!*

„Мир забуття“ – це краще, ніж світ безконечної гонитви „за результатом“, світ жорстокого змагання за місце під сонцем, світ взаємної гризні, від якого не одна людина й не один раз в житті хотіла б втекти. Схід з його характерними вченнями, („...що завжди тяжів до одного безумовного, був скептичний і байдужий до відносного руху життя, до практичних завдань історії“ – думка Володимира Соловйова), якраз і є місцем для такої втечі, хоч і звести його усього до пасивності споглядання аж ніяк не вдалося б: від буддизму з його шляхом до „забуття“ різноманітним чином, сутнісно відрізняється індуїзм, зокрема Веданта, спрямована, хоч інакше, ніж християнство, на „практичні завдання історії“. „Поки в Індії залишиться хоч би одна голодна людина, нагодувати її – це моя єдина релігія“, казав наприкінці XIX сторіччя великий син Індії Свами Вівекананда.

Авторові цих рядків пощастило трохи подорожувати Індією. На півдні, в Мадрасі, скинувши черевики перед джайністським храмом, я в нерішучості став на порозі. Але через мить двоє чорнобрових дівчат у шовкових сарі вже вішали мені на шию довге намисто з живих квітів.

Знітившись ще більше, показав їм свій натільний хрестик. І вже зовсім згубив дар мови, коли одна з них перейняла хрестик з моєї руки, поцілувала його і притулила свою долоньку до моїх грудей... Це і є Індія, континент прадавньої духовності, де задовго до Будди розуміли людське життя, як внутрішній рух – через пошанування батька і матері, через безкорисливу працю, через відкидання страху і виконання обов'язку всупереч усім обставинам, через співчуття кожній мурашці і кожній травинці, вже не кажучи про іншу людину – до Бога. І не випадково Кешуб Чандер Сен, визначний релігійний діяч Індії, так ясно і недвозначно наголосив, що „мудрість індуїстів, лагідність буддистів, мужність магометан – все це від Христа“, Логоса нашої планети.

Давні індійці залишили по собі геніальний в своїй простоті ключик до розв'язання фундаментальної суперечності, як же нам бути щодо зовнішнього світу – воювати з ним чи скоритися перед ним: хто не противиться злу зі слабкості, той чинить гріх, але так само чинить гріх той, хто викazuje свою силу на слабшому. Християнство, вже на новому рівні, уточнило цю мудрість: „Ми, сильні, повинні нести на собі слабкості безсилим, а не собі догоджати“ і „Ви куплені дорогою ціною, то ж не ставайте рабами людей“, – писав апостол Павло, великий діялектик. Бог хоче, щоб усі були вільними – як сильні, так і слабкі, як люди, так і народи. Іншими словами, наш Бог є також Богом історії. Зокрема й української.

„Помаранчева революція“ в Україні була в такій мірі новим, абсолютно неочікуваним явищем, що перші відгуки про неї, навіть в інтелектуальних середовищах, де за поясненнями життєвих явищ в кишеню не лізуть, чулася мимовільна, на рівні емоційних вигуків, вдячність Богів: мовляв, без сприяння Неба цього не могло б статися. Особливо ж, коли взяти до уваги, що всю цю революцію, як жодну іншу у світовій історії, проймало якесь ніби неземне світло, дивовижне почуття святковості, що в ній панувала атмосфера миролюбності, братерства і поваги навіть до тих, хто думає інакше чи й супротивно. Тут справді тяжко відділити політику від релігії. Тому дуже хочеться, щоб і результати революції виявилися відповідними – щоб привели Україну не тільки до економічного розквіту, але також духовно вивіщили суспільство, внутрішньо запліднили його ідеями всеземного значення. Тим більше, що ці ідеї, скільки світ світом, ходять по нашій планеті від серця до серця, шукаючи все більшого і найбільшого, вселюдського простору для втілення.

Впродовж усього минулого року зміст українських засобів масової інформації зводився до політичної боротьби, яка ставала все гострішою і безкомпромісною з наближенням президентських виборів. Здається, жодна газета, вже не кажучи про телебачення, не знайшла можливості повідомити про жменьку маргіналів, котрі заініціювали „Хід примирення“ – паломництво „через 300 храмів України – до України-Храму“. Конкретніше – через православні та греко-католицькі церкви, римо-католицькі костели, юдейські синагоги, мусульманські мечеті, буддистські святилища. На скромному буклетиківі – імена цих молодих, нікому не відомих, але, без перебільшення, ве-

(Закінчення на стор. 17)

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Календар подій 2005р.

4 ЧЕРВНЯ – Весілля.

University of New York at New Paltz.

6 – 9 ЧЕРВНЯ – Highland High School Senior Day. Clergy Days.

24 – 29 ЛИПНЯ – Другий табір Чемного для дітей віком 4 – 7 років.

10 – 12 ЧЕРВНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

24 – 30 ЛИПНЯ – Discovery Camp Session #3, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #2, for ages 13 – 16.

11 ЧЕРВНЯ – Весілля.

12 – 17 ЧЕРВНЯ – Конференція Клубу Сеньйорів Українського Народного Союзу.

24 ЛИПНЯ – 6 СЕРПНЯ – Teachers Seminar, Ukrainian Educational Council of New York City.

18 ЧЕРВНЯ – Весілля.

29 – 31 ЛИПНЯ – Загальноосвітній УПА – Вікенд призначений для ознайомлення упівського життя.

19 ЧЕРВНЯ – День Батька на Союзівці.

25 ЧЕРВНЯ – Весілля.

31 ЛИПНЯ – 5 СЕРПНЯ – Scuba Course for ages 12 and up.

26 ЧЕРВНЯ – 3 ЛИПНЯ – Перший табір Пташат.

1 – 5 СЕРПНЯ – Тиждень гри в голф.

26 ЧЕРВНЯ – 8 ЛИПНЯ – Тенісовий табір для дітей, віком від 10 – 18 років.

5 СЕРПНЯ – Кабарет Рона Когути і його групи.

27 ЧЕРВНЯ – 1 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp-Session #1, for ages 7-10.

5 – 7 СЕРПНЯ – Sports Jamboree Weekend.

3 – 10 ЛИПНЯ – Другий табір „Пташат“.

4 – 8 ЛИПНЯ – Exploration Day Camp-Session #2 for ages 7-10.

6 СЕРПНЯ – Пополудневий концерт „Бараболі“ і кабаре Рона Когути з його групою. Забави – оркестри „Грім“ і „Буря“ у Веселці і на терасі.

8 – 10 ЛИПНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State University of New York at New Paltz.

7 СЕРПНЯ – День Союзу Українок і недільний концерт.

10 – 16 ЛИПНЯ – Discovery Camp-Session #1 for ages 8-12.

7 – 20 СЕРПНЯ – Український танцювальний табір.

17 – 22 ЛИПНЯ – Перший табір Чемного для дітей віком 4 – 7 років.

13 СЕРПНЯ – Вибір „Міс Союзівка“. Забава до звуків оркестри „Темпо“.

17 – 23 ЛИПНЯ – Discovery Camp Session #2, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #1 for ages 13 – 16.

20 СЕРПНЯ – Концерт танцюристів – учасників таборів. Забава до звуків оркестри „Фата Моргана“.

22 – 24 ЛИПНЯ – Ukrainian Language Immersion Weekend offered at State

27 СЕРПНЯ – Весілля.

Пітера Джорджа вилікували в Києві

В останній час інсульти, на жаль, дуже „помолодшали”. В Україні щороку з'являється близько 200 тисяч таких хворих. З якої б причини не стався ішемічний інсульт – перша допомога – відновити прямий кровотік через судину. У Києві необхідну допомогу подають в Інституті нейрохірургії ім. академіка А. Ромоданова АМН України, заснованому на базі Київського психоневрологічного інституту. Організатором інституту та його першим директором став академік О. Арутюнов, який очолював інститут з 1950 до 1964 року. Інститут був створений, як комплексна наукова-дослідницька лікувальна установа, в якій разом з нейрохірургами працюють спеціалісти суміжних спеціальностей. Саме цей принцип комплексності вирішив в майбутньому весь хід формування української нейрохірургії та сприяв розвитку нейрорентгенології, отоневрології, нейроофтальмології, нейрофізіології, нейропсихопатології та ін. Протягом 30 років (1964–93 рр.) директором інституту був академік А. Ромоданов. Після його смерті інституту присвоєно його ім'я. З 1993 року інститут очолює академік Ю. Зозуля.

Київські нейрохірурги вперше в світі впровадили у лікувальну практику нейротрансплантацію ембріональної мозкової тканини у хворих з органічними ураженнями нервової системи. Це – дитячий церебральний параліч, епілепсія, апалітичний синдром, стан після інсульту. Коли народжується дитина, треба зібрати пуповинну тканину та зберігати її, тому що в ній знаходяться також

стволові клітини новонародженої людини. І якщо у неї з'являється проблема зі здоров'ям, з цього матеріалу можна буде виростити, відновити будь-який орган.

Клінічну базу інституту складають 15 профілактичних відділень, де щорічно лікується більш як 65 тисяч хворих. Хірургія відбувається у 15 операційних (близько 3.500 операцій щороку). Якщо повернутися до інсультного захворювання, то лікують його у відділенні післяопераційної реабілітації нейрохірургічних хворих. Завідуюча відділом – Ірина Степаненко. Саме тут відбувається лікування інсультних хворих.

Причина, з якої я довідалася про лікування інсульту – мої друзі, які живуть в Америці. Один з них – Пітер Джордж, народився в Америці, чотири роки тому пережив перший, потім другий і легкий – третій інсульт. Діагноза – церебральний атеросклероз. Будучи ветераном в'єтнамської війни, Пітер Джордж отримав реабілітацію в Ветеранському госпіталі у Вашингтоні, яка коштувала 200 тис. доларів. Реабілітаційне лікування не допомогло, ліва частина – рука, нога залишилися малорухомими. Пітер Джордж почав вивчати проблему, щоб допомогти собі. Дізнавшись, що я їду в Україну, попросив поцікавитися можливістю лікування в Києві.

Я зупинилася на реабілітаційному центрі Інституту нейрохірургії, бо тут вперше, разом з воєнним завродом ім. Мануїльського, в 1960-их роках почали розробку приладів для реабілітаційного періоду космонавтів, що повернулися з орбіти.

Зліва: Пітер Джордж, лікарі – Ірина Степаненко і Тетяна Лихачова

Побачивши унікальну колекцію цих приладів, я запропонувала Пітеру Джорджу спробувати поїхати до Києва. Його перший відгук: „У нас в Америці таких приладів немає. Це ваш раритет”. За 25 днів перебування у реабілітаційному центрі йому було зроблено більш ніж 15 різних видів терапій та досліджень. Пітер Джордж назвав це чудом. Ліва сторона тіла ожила, покращилися механічні рухи руки, ноги стали більш еластичними.

„Магнетні хвилі, – розповіла мені завідувача відділом реабілітації І. Степаненко, – впливають на м'язи, прогривають їх та покращують кровообіг. Тонус м'язів регулюється. Електростимуляція м'язів викликає потік чуттєвих імпульсів до центральних відділів мозку, які після захворювання не працюють. Після того вони збуджуються”.

За лікування (я ще не назвала 10 різних досліджень – томографічних, комп'ютерних, тканевого лікування, медикаментозного, гімнастики) впродовж 25 днів перебування в лікарні Пітер Джордж заплатив стільки, як за один день лікування в Америці.

„Ми оперуємо хворих за західно-європейськими стандартами, використовуємо обладнання відомих фірм „Цейс”, „Сіменс”, „Ешман-медтранік”, „Ескулап”, „Кодман”, – розповіла Ірина Степаненко.

Пітер Джордж обійшов увесь Київ, а також побував у багатьох театральних залах, пройшов весь Андріївський узвіз та Подол на святі у „День Києва-2004”. Отож, лікування в реабілітаційному центрі під наглядом високої кваліфікації лікарів Ірини Степаненко та Тетяни Чихачової реально допомогло не тільки Пітеру Джорджу, а й багатьом, хто тут лікувався.

Наталія Степаненко

Пелюстки троянди...

(Закінчення зі стор. 16)

ликих подвижників духовного зростання України і всього світу: керівник Центру „Родовід” Ігор Дідковський, православні священники Олександр Горук, Олександр Барей, Сергій Процький, Віктор Яценко, римо-католицький дякон Станіслав Інжигєвський, студенти Вищої духовної семінарії ім. Йосифа Сліпого Василь Баглей і Олег Лєськів, активісти юдейського молодіжного руху „Бней-Аківа” Володимир Ваксман і Олексій Красницький, один з керівників Духовного управління мусульман Криму Емір Усейн, керівник Релігійного центру українських буддистів Томаш Фрідман.

В коротеньких текстах-зверненнях вони, мов старозавітні пророки, закликають мирян поставити духовне над матеріальним і висловлюють віру, що духовно відроджена Україна може мати для людства значення Храму. І немов апостоли, наголошують, що кожна людина повинна починати з себе, бо, як нагадує І. Дідковський, „ти є не те, що ти про себе думаєш чи говориш, – ти є те, над чим працює твій Дух”.

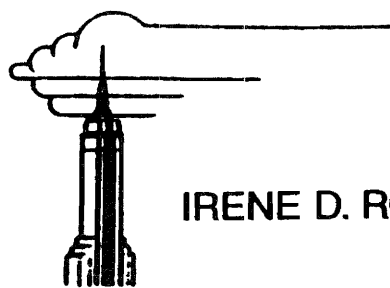
Звичайно ж, ця групка небайдужих до Бога молодих людей, при всій їхній порядності і душевній чистоті, замала, щоб можна було вважати її чинником Помаранчевої революції. Проте річ тут в іншому – в тому, що всі вони, значить, відчували Україну як землю, на якій можуть здійснитися великі духовні проєкти, відчували свій народ як носія добра і світла. І хіба Помаранчева революція не підтвердила, що це їхнє відчуття – безпомилкове? Хіба ця революція не виявила назовні якоїсь дуже важливої, з погляду всіх без винятку релігій, якості українського народу?

І ще таке: хіба людський світ як світ братерства, як Храм – це тільки вічна утопія, практично недосяжний ідеал? У світі нездійснених ідеалів було б так само нестерпно жити, як і в тому світі, де ідеали зовсім відсутні. Але, на наше щастя, вони все ще присутні, і це є заслугою і прерогативою всіх світових релігій – всіх без винятку, бо кожна має неповторний досвід, в тому числі містичний, кожна дає своїм послідовникам якісь важливі відповіді на питання добра і зла, життя і смерті. Але ж урешті-решт мусить назріти час, коли всі

ці відповіді, одержувані в знаках і символах різних релігій, гармонійно вивисяться до єдності і цим везагальним духовним піднесенням буде визнана й утверджена єдність людства. Як єдиний Бог, так єдина перед Богом земля, так само єдине людство. Однак єдине саме в духовному розумінні слова. Економічна глобалізація, яка нібито також означає єдність світу, не тільки може не виявити в собі духовного змісту, але й бути ворожою до нього. В кожному разі, не тяжко уявити, що чисто економічне, утилітарно матеріялистичне з'єднання країн і народів зведеться до нового свавілля над людською душею і

Божим даром свободи. Але коли ми будемо духовно-релігійні традиції протиставляти одна одній, то цим протиставленням неодмінно скористається зло.

У згаданій книжці „Троянда світу” Д. Андрєєв пише про „всесвітній духовний рух, який „поставить своїми найближчими цілями перетворення держави в братство, об'єднання землі і виховання людини у шляхетного типу”, бо „коли старі релігії – пелюстки, то Троянда Світу – квітка: з коренем, стеблом, чашкою і всією співдружністю його пелюсток”. Вирощуймо цю квітку і українську пелюстку в ній, починаючи з власної душі.

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

Дорогі читачі!

Привітайте своїх БАТЬКІВ
з їхнім святом на сторінках

„СВОБОДИ” – 17 червня 2005 р.
THE UKRAINIAN WEEKLY – 19 червня 2005 р.

Розмір:

1/8 стор. – \$50; 1/6 – \$70; 1/4 – \$100; 1/2 – \$200; ціла стор. – \$400;

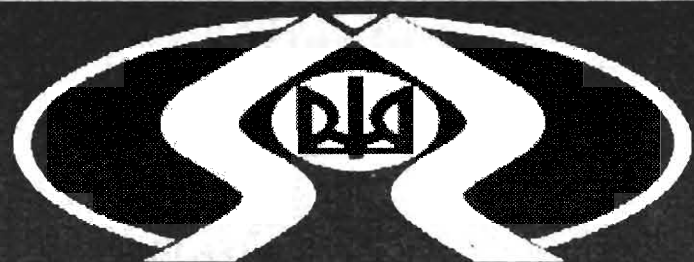
Вітання разом з оплатою приймаємо
до 10 червня 2005 р.

Адреса: 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Тел.: (973) 292-9800 дод. 3040

Факс: (973) 644-9510

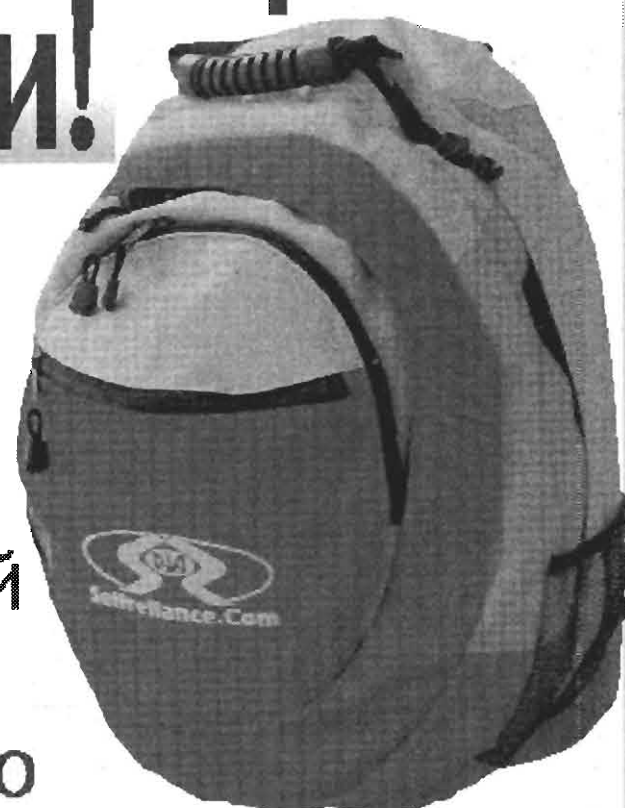
svoboda@att.net • advertising@ukrweekly.com

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Пишайтеся кольорами незалежності!

Нові та дійсні члени
віком до 18 років
можуть отримати цей
синьо-жовтий
наплечник, спеціально
виготовлений для "Самопоміч"

відкривши:

- ◆ Особистий,
- ◆ Спільний,
- ◆ Опікунський або
- ◆ "Coverdell Education"

щадничий рахунок із мінімальним вкладом \$100

Члени віком до 18 років можуть також отримати
наплечник поклавши \$500 на вже існуючий рахунок.

Кількість наплечників обмежена - то ж поспішайте!

Прочитайте все, що інші фінансові установи
видрукують дрібним шрифтом -
переконаєтеся самі, що у "Самопоміч" краще!

Самопоміч
Українсько-Американський Федеральний Кредитний Союз

**Full
Financial
Services**

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Наплечник як бонус можна придбати тільки до часу коли запас не вичерпається. Член зобов'язаний особисто підібрати бонус у борі кредитівки з повним обслуговуванням. Виданий бонус може відрізатися від нарисованого. Член може отримати тільки один бонус. Мінімальний вклад на нове Konto чи новий рахунок: \$100. На спільному конті повинно на першому місці стояти ім'я дитини. Coverdell Savings Account підлягає податковим обмеженням. Прочитайте докладно Truth in Savings Disclosure, де вказані всі вимоги і обмеження щадничих рахунків.

HOME OFFICE: 2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622 773-328-7500
Toll Free 1-888-222-8571

*5000 N. Cumberland Ave, Chicago, IL	773-589-0077	New Jersey
761 S. Benton Street, Palatine, IL	847-359-5911	* 734 Sandford Ave. Newark, NJ
300 E. Army Trail Rd, Bloomingdale, IL	630-307-0079	* 558 Summit Ave. Jersey City, NJ
8410 W. 131st Street, Palos Park, IL	708-923-1912	* 2200 Rte 10W Parsippany, NJ
8624 White Oak Street, Munster, IN	219-838-5300	

* Full Service Offices

Український економіст – радник урядів УНР і США

До 120-річчя від дня народження Володимира Тимошенка

Український народ, незважаючи на багатовікове поневолення, дав світові економістів-мислителів найвищої проби. До них належить також Володимир Прокопович Тимошенко.

Він народився 12 квітня 1885 року в селі Базилівка на Чернігівщині, в родині заможного селянина. Згодом родина поселилася в Шкотівці Конотопського повіту, замешкала на власному хуторі. У 1895–1902 роках В. П. Тимошенко вчився у реальній гімназії у м. Ромнах на Полтавщині. Після її закінчення вступив до Інституту комунікацій в Петербурзі, а в 1905 році став студентом екологічного відділу петербурзької Політехніки, де вчився до 1911 року.

Серед викладачів економічного відділу Політехніки були видатні професори, зокрема світової слави вчений М. І. Туган-Барановський, який формував не тільки світогляд, але й національні почуття свого студента. У часи студій В. П. Тимошенко був членом Української студентської громади в Петербурзі. За це його арештовують і ув'язнюють у тюрму „Крести”. Після ув'язнення і військової служби В. П. Тимошенко працював у міністерстві шляхів та у відділі земельних поліпшень при міністерстві хліборобства Російської імперії, брав участь при проектуванні зрошувальної системи Ферганської області Туркменистану.

У листопаді 1918 року більшовики заарештовують В. П. Тимошенка, після звільнення він виїжджає

в Україну. За часів Української Центральної Ради і за Гетьманату займав посаду радника Міністерства торгівлі і промисловості.

Восени 1918 року була заснована Українська Академія Наук, у складі якої, за програмою М. І. Туган-Барановського, вперше у світі створено Інститут економічної кон'юнктури. Керуючим справами Інституту став В. П. Тимошенко, талановитий вихованець М. І. Туган-Барановського. Він склав план діяльності Інституту економічної кон'юнктури, однак не встиг здійснити, бо у складі української урядової делегації поїхав на мирну конференцію в Парижі. І склалося так, що В. П. Тимошенко більше ніколи не бачив рідної землі.

Опинившись на еміграції, В. П. Тимошенко віддав себе науковій праці. Вже в 1919 році він опублікував європейськими мовами два цінні дослідження – „Україна та Росія в їх економічних взаємовідносинах” та „Економічні зв'язки України і Франції”. Ці праці аргументували економічну можливість і доцільність самостійної Української держави.

У 1921–1922 роках він працював у університеті у Відні, де написав науковий твір „Картелі і трести”, що згодом був опублікований коштом Українського Вільного Університету в Празі. В 1922 році одержав звання доцента УВУ. Весною того ж року він був обраний доцентом Української Господарської академії, а рік пізніше – професором цих українських вищих шкіл на еміграції.

В. П. Тимошенко викладав економічну політику, зокрема сільськогосподарську політику, промислову політику, курс внутрішньої і зовнішньої торгівлі, про монополіні господарські установи, конкуренцію, гроші, банки, господарську кон'юнктуру. Тоді ж видав університетський підручник „Світове господарство”.

Український вчений нав'язав тісні стосунки з європейськими економістами, був членом Слов'янського інституту в Празі, очолював Товариство українських економістів у Чехословаччині. У 1925 році професорська рада Української Господарської академії, за посередництвом чехословацького уряду, вибрала В. П. Тимошенка кандидатом на стипендію Фонду Рокефелера. Одержавши стипендію, вчений з січня 1926 до серпня 1927 року перебував у Корнельському університеті США. Там захистив докторську дисертацію „Ціна пшениці та світовий ринок пшениці”.

Повернувшись із США, В. П. Тимошенко весною 1928 року був обраний ректором УВУ, але до своїх обов'язків не приступив, бо знову виїхав до США, де став науковим співробітником Дослідного інституту харчування Стенфордського університету. За дорученням цього інституту їздив у країни Дунайського басейну для вивчення зернових проблем. У тому ж 1928 році українського вченого запрошує на працю Мишигенський університет в Ен Арбор. У ньому В.

П. Тимошенко з 1928 по 1934 рік викладав економічні дисципліни і статистику, зокрема елементи статистичного методу, ділові цикли, підприємницькі аспекти зовнішньої торгівлі. Сферою науково-дослідною були в основному проблеми господарської кон'юнктури, якими В. П. Тимошенко почав займатися ще в інституті кон'юнктури Української Академії Наук і продовжив у Празі в Українському Вільному Університеті та Українській Господарській академії в Подєбрадах.

Це був новий напрям у світовій економічній науці. Саме тому дослідження аграрних циклів, вплив на них сільськогосподарського виробництва не могло не привертати уваги світової наукової громадськості. Тим більше, що це був період глибокої промислової кризи 1929–1933 років і затяжної аграрної кризи.

Підтримуючи зв'язки з Каліфорнійським інститутом, вчений видав там дослідження „Агрікультура Росії і пшенична проблема”. Ця праця здобула широкий відгук у науковому світі. Прихильні рецензії з'явилися у США й Європі. Вчений дістав запрошення до Вашингтону, до праці в департаменті агрикультури. Колишній радник українських урядів став радником федерального уряду США з проблем сільського господарства. На посаді старшого економіста для сільського господарства В. П. Тимошенко за 1934–1936 роки опрацював низку питань аграрного розвитку. Зокрема питання культури бавовни та можливості її застосування до вимог пля-

(Закінчення на стор. 20)

Українська католицька церква св. Івана Хрестителя
при 719 Sanford Avenue, Newark, NJ

запрошує Вас на

П'ЯТИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

**в суботу, 24 вересня 2005 р.
від 11:00 ранку до 11:00 вечора**

програма на сцені – 2:00 по пол.

В програмі:

- музика • виступ танцювальних груп • смачні перекуси • продаж предметів мистецтва та ручних робіт • розваги для дітей.

Вступ: тільки 5.00 дол.

Запрошуємо Вас подати свою рекламу до фестивальної книжечки.

По дальші інформації просимо телефонувати на число: **(973) 371-1356**

Спонсор Фестивалю

**Українська Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч” в Ньюарку,
Парсипані та Джерзі Сіті.**

**Відвідайте нашу відновлену вебсторінку
www.Stjohn-nj.com**

УКРАЇНА І СВІТ

Чикагський кардинал Ф. Джордж відвідав Україну

Кардинал Ф. Джордж серед студентів УКУ

Львів. – 10-18 травня на запрошення Верховного Архієпископа Української Греко-Католицької Церкви Любомира кардинала Гузара та ректора Українського Католицького університету (УКУ) о. д-ра Бориса Гудзяка Україну відвідала делегація Чикагської архієпархії Римо-Католицької Церкви на чолі з Архієпископом кардиналом Френсісом Джорджем.

10 травня гостей зустрів Владика Любомир. Наступного дня Владика Френсіс завітав до УКУ, де зустрів-

ся з представниками ректорату цього закладу і виступив на короткій прес-конференції. Зокрема він сказав: „Це моя перша візита в Україну. Однією з причин, чому я приїхав до вас, є моє бажання відвідати Український католицький університет, адже в Чикаго діє спеціальна фундація, яка намагається, наскільки це можливо, допомагати вам. Ваш університет успішно розвивається і, я впевнений, цей розвиток триватиме й надалі. Я хочу з вами ближче познайомитися, щоб

поділитися враженнями з вірними в Чикаго. Я також хочу ближче познайомитися з вашою Церквою, відвідати моїх братів-єпископів у Львові та Києві, взяти участь у прощі до Унівського монастиря”.

12 травня високий гість взяв участь в Архієрейській Літургії в архикафедральному соборі св. Юра у Львові. Цю Літургію, яку очолив Патріарх Любомир, було відслужено за упокій Святішого Отця Івана Павла II – в сороковий день від дня його смерті. В кінці Літургії кардинал Джордж сказав, що для нього є великою приємністю брати участь в молитві за упокій душі Папи, який „був справжнім містиком, людиною молитви і у своєму серці завжди бажав обняти весь світ“.

Ділячись своїми думками з приводу значення понтифікату покійного Святішого Отця, кардинал відзначив: „Іван Павло II переродив папське служіння. Він прагнув у душі Другого Ватиканського собору не просто міняти Церкву, а зробити це для того, щоб вона змінювала світ. Я впевнений, що цей образ служіння і світової місії збережеться й надалі. Адже новий Папа поділяє таке бачення. Це людина, яка глибоко вкорінена в історії і має її богословське розуміння. Папа переконаний, що одне з важливих завдань Церкви – зберігати людську цивілізацію. Я думаю, що він більше уваги звертатиме на питання секуляризації Заходу. Всі католики очікують від Папи, що він буде непохитним наслідником св. Петра і утворюватиме нас у вірі”.

Оскільки ректор УКУ о. д-р Борис Гудзяк представив кардинала Джорджа як одного з найглибших інтелектуалів Католицької Церкви, у присутніх виникло запитання, чи, бува, він не стане новим керівником Священної Конгрегації у справах віровчення, яку донедавна очолював теперішній Папа. Кардинал скромно і з почуттям гумору відповів: „Кардинал Радігер, теперішній Папа Бенедикт XVI, є глибшим інтелектуалом і сильнішим богословом, ніж я, тому, думаю, він мене не призначить на цю посаду”.

Того ж дня, 12 травня, кардинал Джордж виголосив в УКУ доповідь на тему: „Розвиток Церкви після Івана Павла II та значення і роля католицького університету у цьому процесі”. На думку кардинала, саме

такі освітні центри повинні бути місцем, де б тривали пошуки нових способів вираження віри в сучасній культурі. Після лекції доповідач відповів на запитання присутніх. Після обіду він відвідав Львівську духовну семінарію Святого Духа. 13 травня Архієпископ Чикагський відслужив Літургію в Римо-католицькій катедрі Успіння Пресвятої Богородиці.

14 травня у рамках Молодіжної пішої прощі до Святоуспенської унівської лаври, яка відбувалася з нагоди празника Ікони Унівської Богоматері, у м. Перемишлянах (поблизу Львова) відбулися урочистості на честь блаженного священномученика Омеляна Ковча (отець Омелян був парохом у Перемишлянах і саме там здійснив свій християнський подвиг). Гостями свята була делегація Чикагської архієпархії Римо-Католицької Церкви на чолі з Владикою Френсісом Джорджем.

Патріарх Любомир та всі присутні зустріли учасників прощі біля парафіяльного храму Святого Володимира та Блаженного Омеляна. Глава УГКЦ у своєму слові передусім подякував мешканцям Перемишлян за гостинність, а тоді підкреслив, що блаженний Омелян – це справжня краса міста. Його життя – приклад служіння Богові й ближнім.

Відтак у храмі відбувся Молебень, який відслужив Владика Юліян Гбур. З проповіддю до присутніх звернувся кардинал Джордж, наголосивши, що приклад життя блаженного Омеляна вчить нас не боятися, адже завжди з нами – Господь. Після Молебню Глава УГКЦ поблагословив учасників прощі мовами блаженного Омеляна, які зберігаються на престолі храму. Згодом прочани вирушили до Унівського монастиря.

Проща завершилася 15 травня Архієрейською Божественною Літургією, яку у співслужінні з кардиналом Джорджем, Владиками Софромом (Мудрим), Міланом (Шашіком) та Ричардом (Семінаком) відслужив Патріарх Любомир.

16 травня делегація Чикагської архієпархії відлетіла до Києва. Того ж дня вони оглянули церкву Святої Софії, а на наступний день відвідали місця будівництва Патріаршого собору Воскресіння Христового УГКЦ, Києво-Печерську лавру та Святомихайлівський собор.

Владко Хіщак

Український...

(Закінчення зі стор. 19)

нування структури американського сільського господарства.

Як добрий знавець європейських економічних відносин, В. П. Тимошенко в січні-липні 1936 року підготував для уряду США доповідь „Уклади міжнародних торговельних договорів протягом 1934–1936 років та їх вплив на американське сільське господарство”. З того приводу в 1937 році В. П. Тимошенко зробив доповідь у Стенфордському університеті, в якому він став постійним науковим співробітником. Перейшовши на пенсію в 65 роки, вчений залишився активним працівником в інституті на посаді консультанта.

Найвидатніші наукові досягнення В. П. Тимошенка пов'язані з випрацюванням теорії аграрних циклів, що було творчим розвитком новаторських ідей М. І. Туган-Барановського. Відомий американський економіст Е. Гансен, проаналізувавши наукові праці В. П. Тимошенка, відзначив, що вони є найкращими з проблем аграрної економіки.

Великою науковою заслугою В. П. Тимошенка є доведення зв'язку циклічних коливань у сільському господарстві з промисловими циклами. Це дістало назву в економічній науці „індекс Тимошенка”, який, до речі, підтверджується і економічним розвитком України на сучасному етапі, що довели українські економісти. Це означає, що наукова спадщина В. П. Тимошенка актуальна і для сьогодення, вона по-

винна бути використана при моделюванні української економічної перспективи.

В. П. Тимошенко був членом Американської статистичної асоціації, Американської економічної асоціації, Міжнародного економічного товариства, Королівського економічного товариства в Лондоні та ін. На наукових сесіях цих товариств виступав з ґрунтовними науковими доповідями.

Але завжди жив долею України, брав активну участь в українських наукових організаціях у США. У 1948 році був обраний дійсним членом НТШ в Нью-Йорку, в 1952 році став Почесним членом Товариства українських інженерів, в 1954 році В. П. Тимошенка обрано Почесним президентом Українського технічного інституту в Нью-Йорку, був головою секції Української Вільної Академії Наук.

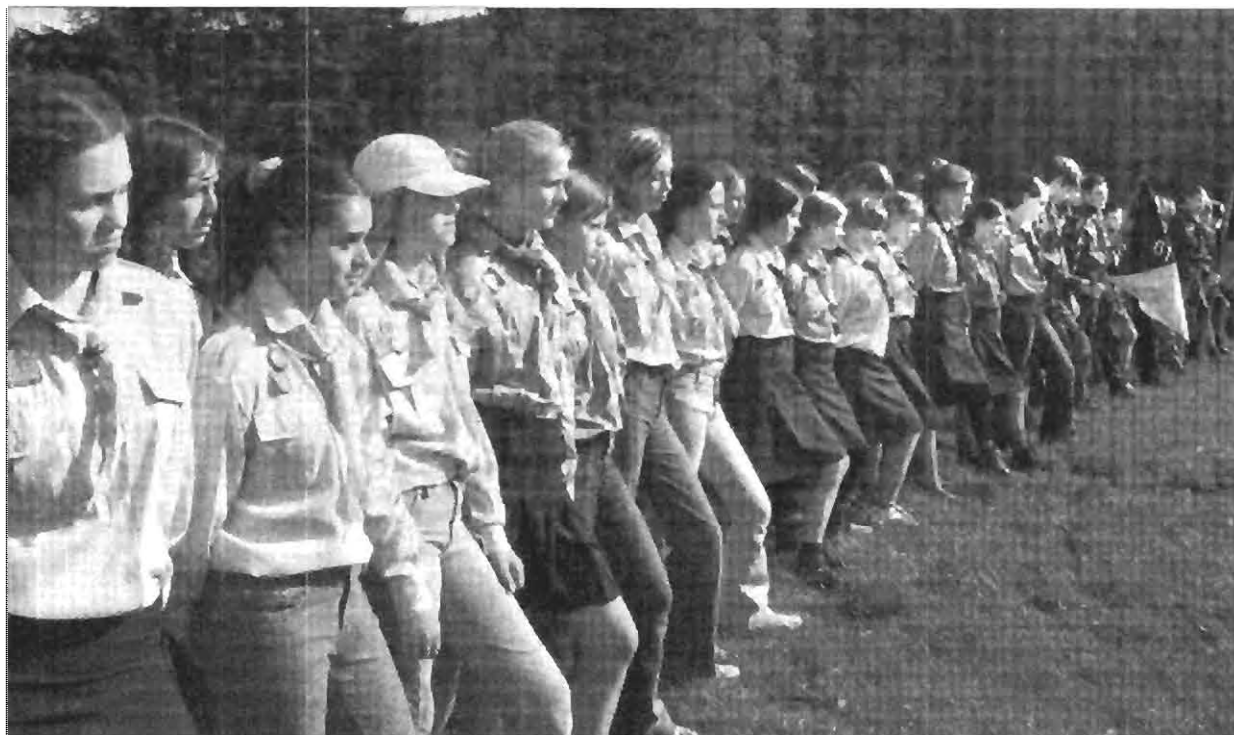
Помер В. П. Тимошенко в 1965 році у Менло Парк (Каліфорнія), не дочекавшись Незалежної України, мовою якої говорив на смертному ложі, як про це згадає відомий економіст Богдан Винар. Українська держава повинна гідно вшанувати свого рідного сина. У контексті українсько-американських взаємин його діяльність є унікальною, бо вона розгорталася не тільки в царині економічної науки, але й практики на користь України і США. Про це має знати українська і американська громадськість, бо діяльність В. П. Тимошенка – це міцне підґрунтя взаєморозуміння України і США.

Степан Злупко,
доктор економічних наук,
Заслужений діяч науки
і техніки України, Львів

Під час прощі у Святоуспенській унівській лаврі.

Пластове свято весни відбулося у Прикарпатті

Учасники Свята Весни в Левурді

ЛЕВУРДА, Львівська обл. – Традиційно, в першій половині травня, пластуни вшановують патрона всього Українського Пласту – святого Юрія. І роблять це під час Свята весни – триденного таборового збору. Цим заходом, одночасно, перевіряють готовність до літнього таборування. Цього року таку зустріч пластуни Самбірської станиці (Львівщина) організували не лише для дітей і юнацтва свого осередку, а й для юних членів Пласту Рудок і Борислава 6-8 травня в урочищі Левурда на Старосамбірщині, де побували 72 особи.

Погодні умови були не найкращими, однак це не завадило проведенню теренового змагу, різноманітних конкурсів і спортивних змагань, духовних бесід, веселих ватр. За підсумками свята кращою була визнана Станиця Борислава. 7 травня Левурду відвідали самбірські новачата, для яких це була перша захоплююча справжня пластова мандрівка.

Після Свята весни пластуни з Самбора розпочали готуватися до курінних мандрівних таборів, які відбудуться 11-17 липня. Завершаться табори у с. Сприні, де було створено УГВР.

Юрій Леськів
Фото автора

IV фестиваль українців Татарстану

НИЖНЄКАМСЬК, Росія. – Українська організація „Верби́ченька“ протягом 10 років вносить свій вклад у розвиток і збереження української культури на теренах Татарстану. За цей час вона стала однією з найактивніших національних громад в республіці й у всій діаспорі Росії. З ініціативи товариства, яке очолює Євген Савенко, було започатковано проведення щорічних фестивалів українців Татарстану, який за останні роки об'єднав усі українські громади республіки. В 2002 році він мав назву „Обніміться ж, брати мої“ і був присвячений пам'яті Т. Шевченка, в 2003 р. – „Сорочинський ярмарок“, минулого року – „Де є українці, там є й Україна“ в столиці Татарстану – Казані.

Цього року фестиваль знову повернувся до гостинного Нижнєкамська. В ньому взяли участь земляцтва сусідніх республік: Дмитровграда Ульяновської області (голова Майя Клокова), Іжевська, Республіки Удмуртія (голова Сергій Мартинюк), Йошкар-

Оли Республіки Марій-Ел (голова Василь Сандульський).

15 травня нижнєкамський Український культурний центр (на базі школи ч. 32) широко відчинив двері назустріч IV українському фестивалеві „Ми матір називаємо святою“, який було присвячено всесвітньому Дню матері і відзначенню Перемоги над фашизмом.

Відкрився фестиваль гимном України у виконанні хору „Верби́ченька“. З вітальним словом звернулася до присутніх заступник голови адміністрації Нижнєкамська Ільсія Мезікова. Вітання від Посольства України в Росії передав заступник керівника торгово-економічної місії в Приволзькому федеральному окрузі Михайло Тульський. Почесними гостями фестивалю були представники УВКР Ігор Козловський та Ростислава Стасішина з Києва, голова Всеукраїнського жіночого товариства імені Олени Теліги, заступниця голови Національної Ради жінок України Ольга Кобець. Вони привезли привіт з далекої

України, вітання і почесні грамоти від голови УВКР Михайла Гориня, книжки від Фундації імені О. Ольжича, яку очолює останній Президент України в екзилі Микола Плав'юк. Творчі колективи яскравим калейдоскопом змінювали один одного на сцені, пропонуючи глядачам свої програми. Дмитровградські „Країни“ показали чудову мінівиставу „Лісова пісня“, неповторним був виступ Ірини Єфремової з Йошкар-Оли, вразила задушевністю й щирістю іжевська „Громада“. Сльози стояли в очах глядачів, коли Ольга Басів з Казані виконала Симоненкові „Лебеді материнства“ і „Степом, степом“ А. Пашкевича і М. Негоди. Вітанням пролунав у виконанні набережночовнинської „Батьківщини“ гимн Татарстану.

На завершення фестивалю керівники всіх колективів-учасників вийшли на сцену. Кожен мав змогу звернутися до присутніх. Всім були вручені почесні грамоти, пам'ятні медалі фестивалю, квіти, яскраві святкові буклети, книги для бібліотек від товариства „Верби́ченька“. Фестивальний день завершився бен-

кетом, обміном адресами та сподіваннями на нові зустрічі.

Після свята київська делегація продовжила знайомство з товариством „Верби́ченька“, оглянула експозиції культурного центру, бібліотеки, матеріали шкільної класи і молодіжного центру. Наступного дня гості знайомилися з Нижнєкамськом, відвідали православні храми міста. Тепло прийняв делегацію імам-муктасіб нижнєкамської соборної мечеті Раміль-Хазрат, який передав татарському культурному центру в Києві подарунок з історичної Батьківщини. Київські гості побували з візитою у Набережних Човнах, познайомилися з працею української громади „Батьківщина“, де їх тепло приймали земляки на чолі з депутатом Державної ради Татарстану Михайлом Кулішем. В Казані делегацію зустрів голова казанської української громади Володимир Любченко. Відбулася зустріч з керівниками національного руху республіки, представниками громадськості столиці.

Людмила Найдено

Хор товариства „Верби́ченька“

Пленарне засідання видавництва „Літопис УПА” відбулося в Канаді

ТОРОНТО. – 6 травня в приміщенні УНО відбулося пленарне засідання видавництва „Літопис УПА”, у якому взяли участь 18 членів видавничого комітету, гості Христина Котляр зі США та Наталя Солтис з України. Відповідальний редактор проф. Петро Потічний у звіті подав пляни на найближчий час, в які входить підготування дев'яти нових томів серії „Літопис УПА”. У минулому році видавництво відзначило 30-ліття видавничої діяльності, протягом якої було видано 41 томів основної серії, 7 томів нової (київської) серії та 6 томів в серії „Бібліотека „Літопис УПА” і том „Повстанські могили”. Видавництво щиро дякує усім фундаторам, меценатам, жертводавцям за їхню підтримку у збереженні історичної пам'яті боротьби УПА за державність України для майбутніх поколінь. Усіх бажаючих придбати видання або підтримати видавництво, просимо звертатися на адресу: „Litopys UPA”, P.O. Box 97, Stn. „C”, Toronto, ON, M6J 3M7, CANADA.

Микола Кулик

Учасники пленуму (сидять зліва): Микола Кулик, П. Потічний, Лев Футала, Параскевія Грицай, Юліан Котляр; (стоять зліва): Іван Росіл, Микола Кошик, Роман Кулик, Петро Мицак, Михайло Міус, Омелян Циліупа, Осип Жигар, Богдан Пасічник, Микола Зінько, Степан Шпак, Михайло Бохно, Наталя Солтис.

Осип Мороз. „Думки, концепції, дії”

Під таким заголовком появилася у видавництві „Аркадо” в Києві книжка Осипа Мороза. Це друге, доповнене видання. Упорядники: Юрій Саснко – доктор економіки і соціології, та Петро Парипа –

журналіст. Книжка має 140 сторінок друку і вміщає 22 розділів, де зібрано публікації та документи, що стосуються України. Ця вже шоста з черги книжка д-ра О. Мороза представляє широкий діапа-

зон думок автора. Використано витяги з ділового листування, газетні матеріали, уривки з виступів, інтерв'ю тощо. Викладені думки поєднано ідеєю створення української модерної нації на засадах збереження і примноження її інтелекту.

У передмові Генадія Миронюка, експерта Верховної Ради України „Думки різних літ про Україну та українців, людини, яка намагається нас зрозуміти” подано думки з різних ділянок знань, політології, економіки, менеджменту, футурології, соціології, педагогіки та суспільствознавства.

Головний стрижень усіх праць д-ра О. Мороза – людина в Україні як частина цілісності, в першу чергу – як частина держави. О. Мороз вже 24 рази відвідав Україну – не як турист, а як викладач в університетах Києва і інших міст України, перебуваючи там по кілька місяців. Автор захоплює технологією. Він вважає, що Україна, крім збіжжя і інших харчових продуктів, повинна експортувати також нові технологічні вироби, машини тощо. Такі думки про сучасне і майбутнє України дозволяють авторові порозумітися з університетською молоддю, бо „молодь хоче знати, що буде завтра”. Вивчати історію добре тоді, коли молодь має програму на майбутнє.

Основні погляди автора викладені в розділі „Гарячі думки”. Бажання бути частиною „світу” і залишитися окремою нацією характеризує сьогодення. Традиційний консервативний погляд є в конфлікті з іновативним. Інтелектуальні і психологічні ресурси стали важливіші за матеріальні.

Світові спільноти потребують переоцінки понять. Здорова громадськість, її розбудова і прогресивний розвиток значною мірою залежить від ефектив-

ності керівництва. Українці творять українську модерну (сучасно-якісну) націю, яка створила національно-політичний провід – державну владу. Розвиток добробуту і безпека України – пріоритети для всіх державних структур.

Менталітет українця має велику дозу наставлення „проти”, а в жовтні, листопаді і грудні 2004 році на Майдані Незалежності в Києві прийняв нове наставлення – „за”. Українське місто, українські студенти, сукупний український інтелект стали у проводі формування модерної нації і держави.

В Україні мають відбутися колосальні зміни, в університетських залах йде іновативний процес, твориться нове знання. Різні структури і їх цілі вимагають переоцінки-самоаналізу і вміння поборювати опір до змін. Перехід до демократичної держави забере час.

В книжці подано бібліографію друкованих праць автора, а також 76 прізвища, осіб, які подають свої оцінки праць автора. Наприклад, Ігор Юхновський, академік НАНУ, народний депутат України: „д-р Осип Мороз – це великий і відданий друг незалежної України. До його слів не тільки треба прислухатися, а й взяти їх на озброєння”. Іван Куліченко, міський голова Дніпропетровська: „Новітні знання і технології повинні стати здобутком талановитого і працьовитого українського народу. І сьогодні, безпосередньо з Вашою допомогою, це завдання стає реальністю”.

Книжку можна придбати в її автора. Адреса: Dr. Osyp Moroz, 102 Steven St. Kerhonkson, NY 12445-2940.

Д-р Роман Барановський,
Кергонксон, Н. Й.

УКРАЇНСЬКА Федеральна Кредитна Спілка

Я роблю всі свої
розрахунки на
одному
місці

Українська Федеральна Кредитна Спілка є установою, де Ви можете покласти ВСІ свої фінансові справи від кредитних карток та ощадних сертифікатів до кредитів на хату та бізнес.

Обмаль часу, щоб приїхати до Спілки особисто? Через наш веб-сайт Ви можете перевірити баланс, перевести гроші, заплатити рахунки, навіть побачити копії змінних чеків. Безпечно, будь-коли і де б Ви не знаходились. Адже УФКС – це сучасна фінансова установа з філіями на східному та західному побережжях США, і наша головна ціль – високоякісні послуги своїм членам. Це і є секретом наших успіхів.

Приєднайтесь до Української Федеральної Кредитної Спілки, ми подбаємо про Ваш добробут!

- Моргеджі
- Позички на хату
- Позички на авто
- Персональні позички
- Студентські позички
- Ощадний рахунок
- Чековий рахунок
- Захист рахунку
- Кредитні, дебітові та АТМ картки
- Молодіжні рахунки (клуб „Рукавичка”)
- Сертифікати
- Money market
- Пенсійні рахунки
- Бізнесові позички
- Бізнес чекові рахунки
- Позички під забудову
- Стипендії
- Payroll deductions
- Подорожні чеки
- Грошові перекази
- Інформація про рахунки через Інтернет та телефон
- Плата рахунків через Інтернет та багато іншого...

УКРАЇНСЬКА
Федеральна Кредитна Спілка

Добробут для поколінь

© 2005 UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

Rochester, NY
Main Office
(585) 544-9518
824 Ridge Rd. East,
Rochester, NY 14621
Fax: (585) 338-2980

Syracuse, NY
Branch Office
(315) 471-4074
211 Tompkins Street
Syracuse, NY 13204
Fax: (315) 474-2328

Albany, NY
Branch Office
(518) 266-0791
1828 Third Ave.
Watervliet, NY 12189
Fax: (518) 266-1269

Sacramento, CA
Branch Office
(916) 721-1188
6029 San Juan Ave.
Citrus Heights CA 95610
Fax: (916) 721-5551

Boston, MA
Branch Office
(781) 493-6733
107 Eastern Avenue
Dedham, MA 02026
Fax: (781) 493-6730

RUFcu direct
FREE ONLINE BANKING

WWW.rufcu.org
E-mail: info@rufcu.org

PayWISE
ONLINE BILL PAYMENT

Toll Free and Audio Response: 1-877-968-7828

Американські навчальні програми для українців: програма „SABIT”

Фундація „Україна-США” – неприбуткова неурядова організація, заснована в 1991 році з метою сприяння демократичному розвитку, заохочування ринкових реформ та зміцнення прав людини в Україні. Для сприяння економічному розвитку між Україною та США Фундація видає часопис „Потенціал”. Вміщуємо уривок статті Ірини Калиниченко з ч. 2 (4) цього журналу за 2004 рік.

Програма „Sabit” (Special American Business Internship Training), програма спеціального американського підприємницького стажування, сприяє доступові до ринку та економічному розвитку в країнах Євразії – Молдові, Україні, Білорусі, Росії, Вірменії, Грузії, Азербайджані, Таджикистані, Туркменістані, Казахстані, Киргизістані і Узбекистані. Україна посідає друге місце за кількістю учасників.

Суть програми полягає в тому, щоб надати фінансову підтримку американським компаніям, зацікавленим у встановленні партнерських зв'язків, обміні професійним досвідом з подібними організаціями в країнах Євразії, для стажування осіб та груп з цих країн в американських організаціях.

Це унікальна можливість для українських спеціалістів, як представників однієї з країн-учасниць, придбати необхідну технічну допомогу і досвід управління організацією, встановити мережу партнерів та налагодити систематичне спілкування, будувати партнерські стосунки з компаніями та неприбутковими організаціями зі Сполучених Штатів у конкретних сферах. А що думають американські компанії

про стажування українських спеціалістів в їхній організації за програмою „SABIT”? Українська Федеральна Кредитна Спілка (УФКС) (раніше відома під назвою Рочестерська Українська Федеральна Кредитна Спілка з головним бюро у Рочестері, штат Нью-Йорк) – організація, що має досвід праці зі стажистами „Sabit” з України, яких вона запрошувала протягом останніх 10 років. УФКС – одна з найдавніших фінансових установ у Сполучених Штатах, що протягом останніх 50 років надавала україно-американській громаді Рочестеру мережу зберігальних та інвестиційних послуг. УФКС відігравала і продовжує відігравати головну роль у русі кредитних спілок в США і Україні. Коли Україна отримала незалежність у 1991 році, керівники УФКС Мирон Баб'юк, Володимир Пилипенко і Тамара Денисенко поїхали до України допомагати рухові кредитних спілок.

У цей же час УФКС зайняла провідну позицію у стрімкому зростанні руху кредитних спілок в США. В 90-их роках Мирона Баб'юка було обрано головою ради директорів Української Національної Асоціації Кредитних Спілок, яка об'єднувала 28 окремих спілок у Сполучених Штатах із загальною кількістю членів понад 60,000. Тамару Денисенко було обрано скарбником Світового Конгресу Українських Кредитних Спілок, який представляв кредитні спілки в Сполучених Штатах, Канаді, Австралії і Україні. Пізніше її обрали президентом Рочестерського відділу Ньюйоркської ліги кредитних спілок, в яку входило 47 місцевих кредитних спілок, і на посаду голови ради Української Національної асоціації кредитних спілок.

На даний час Українська Федеральна кредитна спілка – це міцна, шанована і успішна фінансова організація, яка піклується потребами своїх членів і громади. УФКС виділяє тисячі доларів кожного року на рекламу та підтримку великої кількості різноманітних молодіж-

них, професійних, мистецьких організацій, а також організацій ветеранів та людей похилого віку в громаді. „Люди, які допомагають один одному” – така кооперативна філософія цієї кредитної спілки.

Для того, щоб краще зрозуміти, як завдяки програмі „SABIT” будуються взаємодовіра і співпраця між американськими і українськими компаніями, ми взяли інтерв'ю у Тамари Денисенко, Генерального директора Української Федеральної Кредитної спілки.

– Як ви дізнались про програму „Sabit” і що спонукало вас подати заяву на фінансування перебування стажистів у вашій організації?

– З початку 1990-их я мала змогу працювати з трьома „SABIT”-стажистами в нашій організації. Коли Україна стала незалежною, моя кредитна спілка, на той час Рочестерська Українська федеральна кредитна спілка, разом з Українською Національною асоціацією кредитних спілок брала участь у Світовій раді кредитних спілок. Програма спонзорувалась Американським агентством міжнародного розвитку з метою відродження руху кредитних спілок в Україні. Як професіонал у сфері кредитних спілок і одна з засновників комітету міст-побратимів Полтава-Ірондеквойт я кілька разів подорожувала по Україні, щоб поширювати філософію кредитних спілок, надавати технічну допомогу і встановлювати побратимські взаємини з Полтавою.

– Скільки стажистів програми „SABIT” працювали у вашій організації? Чи мали ви на меті запросити конкретних, відомих вам осіб, чи офіс програми „SABIT” допоміг вам підібрати таких спеціалістів?

– Ми вже мали трьох дуже успішних стажистів, і перші двох були для нас відібрані. Першим приїхав до нас 11 років тому Андрій Оленчик з Тернополя. Я вважаю, що його досвід з УФКС допоміг йому краще зрозуміти ту велику кількість економічних і соціальних надбань, яку кооперативний сектор фінансових послуг міг би запропонувати українцям на місцевому рівні. Після повернення в Україну Андрій багато років працював у Національній асоціації українських кредитних спілок (НАУКС), допомагаючи встановлювати кредитні спілки в різних регіонах України. Він також працював директором першого навчального центру кредитних спілок в Києві. На даний час він живе в Києві і працює на державній посаді, підтримує розвиток кредитних спілок в Україні.

Наш другий стажист приїхав до нас у 1995 році. Сам з Тернополя, Владислав Гончаренко навчався, а потім жив і викладав у Полтаві. Він зацікавився рухом кредитних спілок після того, як прочитав інтерв'ю зі мною у місцевій Полтавській газеті у 1992 році. Під час свого перебування в Рочестері Славко мав нагоду особисто побачити філософію кредитної спілки в дії. Він брав участь у різних подіях, організованих Лігою Кредитних спілок штату Нью-Йорк, і відвідав інші місцеві українські та американські кредитні спілки. Після повернення до Полтави і зміцнював кредитну спілку в Полтаві. Він також брав активну участь у Націо-

нальній асоціації українських кредитних спілок, був зайнятий у проєкті з розвитку Канадської кредитної спілки і опублікував свої погляди і досвід роботи з кредитними спілками, як структурами фінансового кооперування.

Останньою стажисткою була Ольга Климко, яка приїхала до Рочестеру з Полтави восени 2003 року. Я знала Ольгу протягом багатьох років, і ми стали подругами і непохитними прихильниками покращення міжнародних стосунків між США і Україною завдяки проєктам громадської співпраці, таким, як міста-побратими Полтава-Ірондеквойт. Вона працює на кафедрі міжнародної економіки в Полтавському університеті споживчої кооперації України, де викладає підприємництво і міжнародні фінанси.

Ольга також заснувала кредитну спілку в Полтаві і почала писати і видавати статті на тему розвитку кредитних спілок і кращих підходів до управління бізнесом. Ольга сприяє розвитку надання послуг кредитних спілок глухим мешканцям Полтави, як один із засобів самодопомоги. Ми працювали разом протягом багатьох років над допомогою сиротам та малозабезпеченим у Полтаві для розкриття їхнього потенціалу завдяки різним навчальним проєктам і проєктам гуманітарної допомоги.

– Якими є надбання вашої організації в результаті стажування спеціалістів за програмою „SABIT”?

– Одним з досягнень нашої кредитної спілки було розуміння, що, надаючи належний приклад, ми допомогли підвищити престиж і розвиток зростаючої системи кредитних спілок в Україні. Нашою метою було показати ту кількість соціальних, фінансових і громадських переваг, яку кредитні спілки, як структури фінансового кооперування, могли запропонувати своїм членам, чи то в США, чи в Україні. Гасла кредитної спілки – „Люди, які допомагають один одному” і „Не заради прибутків, не заради благодійництва, але заради послуги” – можуть жити і в Україні. Програма „SABIT” допомогла нам фінансово, сплативши за міжнародний переліт учасників, а також виплачуючи стипендію стажистам на проживання і харчування. В недавньому минулому працівник програми „SABIT” Бенджамін Чапман дуже ефективно сприяв організації стажування Ольги Климко.

– Яку пораду ви можете дати українським спеціалістам, які зацікавились можливістю стажування в американській організації за підтримки програми „SABIT”?

– Треба покращувати навички знання англійської мови, бути спроможним провести більше, ніж 3 місяці без родини, бути сповненим ентузіазму і відкритим до нових ідей і спроб. Раджу стажистам познайомитись з громадою – з її історією, людьми, громадськими подіями, керівниками. І нехай вас не засмучує, якщо по поверненню в Україну ваші колеги та знайомі не будуть настільки ж оптимістично сприймати і впроваджувати ваші ідеї, методи і заходи, яких ви навчились. Будьте готові спокійно і виважено пристосовувати ваші нові знання до існуючих реалій життя вдома. Це принесе користь і вам, і Україні.

Тамара Денисенко (зліва) і Ольга Климко

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Його музика житиме завжди

Михайло Вербицький народився 4 березня 1815 року в селі Явірник Руський, неподалік Перемишля. Батько Михайла, також Михайло, національно свідомий греко-католицький священик, мав великий вплив на сина, закодувавши у його душі глибоку духовність, любов до музики і до людей. На жаль, щасливе дитинство тривало недовго. Коли Михайлові було 10 років, помер його батько залишивши сиротами Михайла і молодшого сина Володимира. Хлопців узяв до себе перемиський єпископ Іван Снігурський (1784-1847). Він був людиною високоосвіченою, шляхетною, знавцем і великим шанувальником музики.

Навколо єпископа І.Снігурського у Перемишлі зформувався культурно-освітній осередок, що мав великий вплив на національне відродження і розвиток культури в Галичині. У 1828 році за старанням єпископа Снігурського постала при катедральному соборі в Перемишлі перша музична школа. Для катедрального хору єпископ І.Снігурський спровадив з Чехії визначного педагога і диригента Алоїза Нанке. Для вжитку школи та хору єпископ І. Снігурський придбав музичні твори Дмитра Бортнянського, Максима Березовського. Під керівництвом Алоїза Нанке, Вікентія Версанія, Францішка Лоренца та Людвіга Седляка Михайло Вербицький здобув глибокі музичні знання.

В 1833 році М. Вербицький стає учнем Львівської греко-католицької

духовної семінарії. Бере активну участь у громадсько-культурному житті, з захопленням співпрацює з музичними групами. У 1838 році М. Вербицький одружився, однак вже наступного року його дружина померла, залишаючи немовля, сина Івана, на чоловікових руках. М.Вербицький змушений був залишити семінарію і музикою заробляти на життя.

За порадою єпископа Івана Снігурського, у 1846 році М.Вербицький повертається до Перемишля – на посаду канцеляриста при перемиській консисторії. Він наново налагоджує зв'язки з багатьма громадсько-культурними діячами, цікавиться творчістю Тараса Шевченка, Івана Котляревського, Григорія Квітки-Основ'яненка, Ю. Федьковича, Івана Гушалеви́ча, композиторів – Вебера, Бетовена, активно включається в театральний рух, плідно співпрацює з засновником українського театру в Галичині Іваном Озаркевичем. Восьмого червня 1848 року, вперше в Галичині, аматорська театральна група з Коломиї, створена І.Озаркевичем і М. Вербицьким, поставила українською мовою перероблену І. Озаркевичем п'єсу „Наталка Полтавка” Івана Котляревського під назвою „Дівка на виданню, або На милування нема силування”. Цю виставу було повторено 26 жовтня у Львові для учасників з'їзду української інтелігенції, що започаткувало публічні українські театральні вистави у Львові. В листопаді 1848 виникає аматорський театр в Перемишлі.

М.Вербицький komponує музику до театральних п'єс, пісенні та хорові композиції на слова відомих українських поетів. В 1848-1849 роках перемиський театр поставив 15 драматичних п'єс, до яких музику скомпонував Михайло Вербицький.

Попри інтенсивну працю в консисторії, в театрі та постійне компонування, М.Вербицький поновлює богословські студії в Перемиській духовній семінарії, закінчує їх і в 1850 році приймає священничий сан. В 1850-1852 роках священикує в Заводі біля Яворова, в Залужі на Яворівщині, в селі Стрілки біля Старого Самбора. В 1856 році обіймає парافیю в селі Млини неподалік міста Ярослава, де в біді і злиднях жив, працював і творив до кінця свого життя. Там наперекір складній особистій долі, творить музичні шедеври, що ставлять його на перше місце серед композиторів-професіоналів і основоположників української професійної музичної культури в Галичині.

У 1863 році в львівському журналі „Мета” було надруковано вірш Павла Чубинського „Ще не вмерла Україна”, який фактично був заклик до української молоді боротися за свободу українського народу, за суверенну Українську державу. Прочитавши цей вірш, о.Михайло Вербицький komponує до нього величаву і могутню музику. Пісня дуже скоро стає популярною по всій Україні, а в 1918 році уряд Української Народної Республіки офіційно визнає її державним гімном.

Коли у 1864 році у Львові було відкрито народний театр „Руська Бе-

сіда”, о. М. Вербицький віддав артистам раніше написані музичні п'єси і почав з великим ентузіазмом писати нові. В музичній спадщині о. М. Вербицького є понад 20 музично-сценічних творів, 12 оркестрових рапсодій на українські теми, 8 симфоній-увертур, понад 30 літургійних хорових творів, Служба Божа для змішаного хору, окремі частини Служби Божої.

В зимову ніч 7 грудня 1870 року Господь покликав до себе співучу душу свого вірного і ревного священика о.Михайла Вербицького. Тіло його похоронили у скромній могилі на цвинтарі в селі Млини, біля церкви, в якій служив. Щойно в 1934 році, з ініціативи і за кошти львівського товариства „Боян” та односельчан композитора, поставлено невеликий кам'яний надгробний пам'ятник. У 1938 році за стараннями того ж львівського товариства „Боян” та музичного товариства ім. Миколи Лисенка на могилі о. М. Вербицького побудовано кам'яний пам'ятник у вигляді ліри, реставрований в 1995 році. До 190-річчя композитора, заходами Львівської обласної адміністрації, з благодійних внесків багатьох організацій, підприємств, державних і церковних установ і окремих громадян Львівщини над пам'ятником споруджено крыту каплицю-пантеон.

Врочисте відкриття і посвячення каплиці-пантеону відбулося 12 квітня 2005 року, з участю Президента України Віктора Ющенка.

Анізія Путько-Стех

**Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора?
Зверніться до УНСоюзу. У нас**

найкращі пенсійні грамоти “ANNUITIES”!

Короткотермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR

* в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
Email: una@unamember.com

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

Довготермінова Пенсійна Грамота “Annuity”

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

* 1-ий рік гарантований

Про що розповідають сучасникам архівні світлини?

ЧИКАГО. -Перед нами – світлина товариства музейників. Усі вони зібралися, щоб відсвяткувати 80-ліття від дня народження д-ра Мирослава Сіменовича. Ця подія відбулася 16 лютого 1965 року. Кожен з добродіїв, зображений на цій світлинці, залишив по собі добру пам'ять в громаді. Отже, стоять: І. Бараник, д-р. І. Боднарук, д-р. Р.Верес, О.Ганкевич, І.Красник, А.Антонович, А. Засадний, І.Витанович, Тимцюра; сидять: І. Мула, П.Турула, І.Ліщинська, д-р М. Сіменович, Ю. Назаревич, А.Кущинський, Д. Бурштинська.

Ким же була ця шанована в громаді людина – д-р Мирослав Сіменович?

Д-р М. Сіменович був засновником, фундатором і почесним президентом Українського Національного Музею в Чикаго. Українське лікарське товариство а Америці також завдячує своєму створенню д-рові М. Сіменовичу. В 1933 році він прийняв головування над українським павільйоном на світовій виставці „Століття прогресу”, що відбулася в Чикаго, був почесним головою Ради Гетьманського Руху. В 1949 році був головою УККА, почесним головою Ліги американців українського походження в Америці. Він прожив 82 роки, з них 60 – у Чикаго.

Народився Мирослав Сіменович в Чернівцях на Буковині. Батько Мирослава, священик з села Стриганці Товмаського повіту, був відомим громадським діячем XIX століття в цьому краї. Мирослав закінчив німецьку середню школу в Чернівцях і відслужив військову службу.

У пошуках своєї долі, в 1907 році виїздить до Америки, зупиняється у Чикаго у свого кузина, який працював лікарем. Мирослав вирішує вивчати медицину. В 1912 році отримує диплом лікаря. Одружується з ірландкою і разом виховують двох синів і доньку.

Проживаючи в Америці, постійно цікавився подіями, що відбувалися в Україні. При першій можливості, після закінчення Першої світової війни, перевозить своїх батьків до Чикаго, а сам повертається на якийсь час в Європу, яка кипіла по-

літичним життям. У 1917 році, після проголошення ЗУНР, розпочинає працю для української справи, використовуючи при цьому свої особисті контакти з визначними американськими діячами, що жили і працювали у Франції та Англії. Тісно співпрацював з Євгеном Петрушевичем, тодішнім президентом ЗУНР. Розчарований поразкою української революції, надхнений ідеями монархізму, повертається до Америки, де з перших днів береться до організації громадсько-політичного життя в Чикаго серед українців. Про події того часу розповідають сторінки часопису „Січ”, що видавався у Чикаго в 20-их роках минулого століття. М. Сіменович очолює гетьманський рух, стає організатором „Січі”, купує будинок для неї в українській околиці. Про діяльність цієї організації писали газети в Америці і Канаді. Вона мала українські уніформовані військові відділи, самаритянську службу, летунські відділи і навіть власні літаки (преса, фотографії, документи зберігаються в архіві музею).

Д-р М. Сіменович, оцінивши ситуацію, що складалася в світі в цілому, розуміє потребу створення нових українських організацій, які б взяли на себе обов'язок прийняття емігрантів, що перебували у Німеччині та інших державах Європи. Так народилася ініціатива створення ЗУДАК-у та УККА.

Д-р М. Сіменович активно допомагає у спровадженні нових українських емігрантів з Європи, що перебували в таборах Ді-Пі. Він також жваво підтримував задум кількох завзятих ідеалістів збудувати в Чикаго Український Музей. Основоположниками його стали д-р М.Сіменович, О. Ганкевич, Ю. Каменецький та О. Городиський. Перші музейні збірки започаткував Олекс Ганкевич в 1952 році, зберігаючи їх у Пластовій домівці. В 1953 році тимчасово було створено Музейну курию, яка опрацювала Статут, скликала загальні збори, на яких президентом музею було обрано д-ра Сіменовича.

14 серпня 1955 року під музей було придбано триповерховий бу-

динок на вулиці Чикаго. Його вартість становила 21.000 дол. Д-р М. Сіменович зробив перший внесок – 5.000 дол. та підписав позику на 10.000 дол., яку зобов'язався сплатити. Решту 6.000 дол. мали скласти члени музею та українська громада. За власні кошти він відновив музейні кімнати і фасад будинку, придбав потрібні меблі та інвентар, виплачував платню секретареві, що становила 130 дол. на місяць. Його приватні збірки, цінні книжки, фотографії, родинний архів були передані музеєві як експонати. Він жив музеєм, намагаючись залучити якнайбільше людей до співпраці. Він був великим українцем, кожен культурний почин у громаді знаходив у ньому свого добродія; це пожертви на НТШ-А та на купівлю будинку СУМ-у, на Пластову домівку та видання монографії про гетьмана П. Скоропадського, на перші числа журналів „Екран” та „Українське життя”, передплачував майже всю українську пресу, приймав у своєму домі багато гостей. За велику меценатську діяльність в царині української культури, Український Вільний Університет у Мюнхені присвоїв йому в 1959 році звання почесного доктора. Бувало, однопартійці-гетьманці дорікали д-ру М. Сіменовичу за купівлю будинку під музей, на що він відповідав: „Замість дорікати, допоможіть своїми жертвами здійснити велике культурне діло”.

Часопис „Українське життя” від 16 березня 1963 року, ч.11, помістив статтю А. Кущинського, у якій автор ділиться враженнями від святкування іменин д-ра М. Сіменовича і від цих слів ювілята: „Тільки той народ заслуговує на пошану і вартий мати своє власне державне життя, котрий цінить славу свого минулого та зберігає пам'ятки й докази своєї історичної і культурної самобутності”. Такими думками проймалися усі вони, усміхнені і щасливі, що через 40 років промовляють до нас із світлин, залишених нам на згадку.

Марія Климчак

Художнє слово

Вірші Інги Пилипчук

Останнім часом „Свобода” надзвичайно цікава. Особливо нам сподобалися статті „Вперше після 350 років”, „Археологія нищення українського кіна”, „В українських обіймах”, „Вшанування Шевченка по цілому світі”, „З редакційної пошти”. Дуже приємно, що останнім часом „Свобода” присвячує багато місця й уваги поетичній творчості читачів. Пересилаємо вірші Інги Пилипчук з Києва, які прийшли недавно на адресу нашого брата Тараса Турченюка, який помер в жовтні. Інга – його стипендіантка через Міжнародний благодійний фонд „Смолоскип”, мабуть, ще не знала про його смерть і хотіла порадувати свого добродія листом і власними віршами.

Богдан і Христина Турченюки,
Елкінс Парк, Па

Інга Пилипчук пише:

Я навчаюся в університеті ім. Шевченка, на факультеті німецької філології, займаюся журналістикою, сприймаю світ у його яскравих барвах. Стипендія від „Смолоскипа” допомагає мені купувати підручники, ліки, навіть подорожувати Україною.

Мені пасує моє життя:

рейкове, ніжне,

з присмаком кави,

як книжка закінчена без кінця,

як губи – помадно-яскраве...

як місто засніжене:

„Нас не знайти”,

як дах –

дуже слизький і гострий...

ідея в основі моєї мети –

кохання в безмежному просторі...

шматована нервами –

бій відчуттів,

розірвана медом істерик

такою я злизую

наш сніжний Львів,

миліший за сотні Америк.

Слова „ніж” і „ніжність” –

спільнокореневі.

І те, й інше ріже до соковитої...

Із запахом карамелі

по вустах розлитої...

у нічному готелі –

інтонаціями, мовами,

із кольором пастелі,

репліками модерними:

шиплячими, глибинними,

напрочуд казковими

і кайфово-дивними...

Життя –

барвіста духмяна картина

із постійним присмаком болю:

на високих підборах балерина,

навіжена, що рветься до бою...

підслизується, падає,

розбиває коліна,

зриває на собі волосся,

гризе нігті,

а потім прокидається щаслива

попри всю швидкоплинність миті.

НОВІ ВИДАННЯ

„Добро долає відстань“

Таку назву має альманах про благодійну діяльність Комітету допомоги Україні Центрального Нью-Джерзі, котрий побачив світ у серії „Бібліотека видань журналу „Бористен“. Зв'язки діаспори з Україною редактор „Бористену“ Фідель Сухонос розкриває, починаючи з дієвих функцій управи комітету і його активних членів. Засновниками комітету були Дам'ян Геча, Віктор Бабанський, Олексій Шевченко, Тирса Павляк, о. диякон Іван Лишик, Осип Рінник, Ярослав Букачевський, Євген Науменко, Іван Павленко, Василь Мних, Володимир Шеремета.

Ретельний звіт про широку діяльність подвижників зі штату Нью-Джерзі показує їх глибинне бачення стану українства в світі. Щирий патріотизм, вболівання за долю самої незахищеної верстви нашого народу – дітей та старших осіб – виявляють члени комітету, сприймаючи болі знедолених, як свої. Від 1990 до 1999 року в Україну вислано 675 поштових пакунків до сиротинців, жіночих громад, студентських і молодіжних організацій, зокрема до Школи бойового козацького мистецтва „Спас“ в Запоріжжі. Такі школи вже діють в 5 областях, допомагаючи у вихованні майбутніх старшин українського війська.

Комітет вислав також книжки до бібліотек, зокрема Києво-Могилянської академії. Недавно члени комітету зустрілися з представником силових структур України – полковником Олександром Скипальським, який діяльно сприяв Помаранчевій революції і подіям на Майдані. Загалом допомога комітету перевищує півмільйона доларів. Така діяльність розкриває очі широкій громадськості України, міжнародній спільноті на прогресивну роль західної української діаспори для становлення і зміцнення ідеалів добра і гуманізму в усьому світі. Не буде помилковим ствердження, що

**ДОБРО
ДОЛАЄ
ВІДСТАНЬ**

демократичні та волелюбні традиції таких людей, котрих поєднав КДУ Центрального Нью-Джерзі, допомогли пробудженню нації, котре вилилось в Помаранчеву революцію. Тепер конче потрібно розширити зв'язки представників української діаспори з усіх континентів, з творчими поїздками, концертами, виставками мистців, літераторів, як це робили поет Яр Славутич (Канада), член Братства Святого Андрія Первозваного Лларіон Хейлик (США), актор і науковець Ростислав Василенко (США) та багато інших.

Маленька заувага: для ширшого читачького відгуку на подібні видання до альманаху „Добро долає відстань“ доречно надавати анотації англійською мовою. Таке багатогранне видання також потребує „змісту“, котрий, на жаль, відсутній у книзі.

Електронна адреса комітету: mshulha@msn.com

Володимир Панченко

Проповіді отця Романа Василіва

О. д-р Роман Василів. „Світло від вітваря Господнього. Проповіді з ілюстраціями“. Борислав. 2004. 355 ст.

Автор цієї книжки народився в жовтні 1955 року, в селі Лісовичі--Баня, на Львівщині. Закінчив в Дрогобичі музичне училище, після нього – духовну семінарію, а потім духовну академію в Ленінграді (тепер – Санкт-Петербург, Росія). При закінченні академії захистив кандидатську дисертацію з теми „Книга пророка Авакума“. У 1993-1999 роках вчився в Католицькому університеті в Любліні, де захистив докторську дисертацію з теми „Концепція Церкви у Київського Митрополита Петра Могили“. Ряд років служив парохом в Бориславі, а в 1998 році був призначений деканом Бориславським Самбірсько-Дрогобицької єпархії УГКЦ.

Книжка добре ілюстрована, на першій сторінці її обкладинки вміщено зображення вітваря св. Анни у Бориславі, на останній – малюнок Тетяни Бохонок з дитячої школи мистецтв, переможниці конкурсу до 100-ліття храму св. Анни. В книзі вміщено вірші Ірини Сенік „Гошівська Матінка Божа“, „Марія“. Головний же зміст видання складають більше ста проповідей і цер-

ковних промов. Проповіді присвячено провідним церковним святам, біблійним подіям і особам, видатним діячам УГКЦ, які проголошені святими, іконі Матері Божої Грушівської, котра в 1855 році врятувала село Грушів від холери. Є в книзі слово про Степана Бандеру.

З приводу придбання книги можна звернутися до автора. Його адреса: Церква св. Анни, м. Борислав, Львівської обл., 82300 Ukraine. Тел.: (380-3248) 52-260.

Ольга Марин

Біблія для щоденного читання

Багато людей відчувають певні труднощі з щоденним читанням Біблії, яке вимагає певного приготування – знання історії, розуміння проблем, які поставали перед Церквою і народом. Щоб допомогти у читанні Біблії, львівське видавництво „Свічадо“ монастиря Свято-Іванівської Лаври УГКЦ випустило книжку „Біблія для кожного і на кожен день. Старий Завіт“, яку опрацював о. Антоні Пацьорек, а переклала з польської мови Галина Теодорович. В антології біблійних текстів перед докладним поясненням окремих розділів Біблії подається вступ до кожного роділу, в якому викладено не тільки зміст біблійної книги, а й історію її виникнення, християнське тлумачення подій, значення даної книги в церковному житті і в самій Біблії. Для прикладу подаємо з цього видання вступ до біблійної книги Рут.

Книга Руті – ще одна повчальна історія про те, що найпевнішим порятунком у скрутній ситуації є поклатися на Бога. Книга, найімовірніше, постала в епоху Царів. У Септуагінті, Вульгаті та в сучасних перекладах її вміщено одразу після Книги Суддів. Натомість у єврейській Біблії вона знаходиться серед так званих Писань, як один із п'яти Megillot (сувоїв), що читаються під час п'ятих головних єврейських свят. Книгу Руті читають на свято, пов'язане зі жнивими, – П'ятдесятницю. Ось про що вона оповідає.

Діялося це в часи Суддів. У Юдеї панував голод, отож Елімелех з Вифлєсу, разом зі своєю жінкою Ноемою та двома синами, шукаючи засобів для існування, опинилися у моавській землі. За деякий час Елімелех помирає, а обидва його сини беруть собі за дружин моавитянок – Руту й Орпу. Невдовзі помирають і сини Елімелеха. Тоді Ноема приймає рішення повернутися до Юдеї, тим паче, до неї дійшли чутки, що голод там закінчився. Разом зі своєю свекрухою вирушають у дорогу Орпа й Рута. Ноема наполегливо переконує невісток залишитися в Моаві. Орпа дає себе вмовити й, відпровадивши свекруху, повертається до своїх. Але друга невістка, Рута, категорично відмовляється, запевняючи Ноему, що хоче залишитися з нею до кінця.

Прибувши до Вифлєсу, Рута збирає на полях колоски після покосів, які належали, за Законом, найбіднішим. Так вона зустрічається з багатим власником полів Воозом, який звернув увагу на працювиту жінку, до того ж, чув про її шляхетну поведінку стосовно свекрухи. Дізнавшись про доброзичливе ставлення Вооза, Ноема розповідає Руті, що він є близьким родичем Елімелеха, тому мав би взяти Руту за дружину, щоб дати потомство її померлому чоловікові. У певний момент Рута відкриває це Воозові, і той, не відмовляючись від свого обов'язку, звертає, однак, увагу, що існує ближчий родич, який, з огляду на це, має першенство у сповненні закону левірату. Але коли ближчий родич зрікається своїх прав, Вооз бере Руту за дружину. З цього подружжя народився Овід, батько Ессея, який, у свою чергу, був батьком царя Давида.

Щоб придбати книжку „Біблія для кожного і на кожен день“, треба вислати чек на 12 доларів (з пересиланням) на адресу: Lev Khmelkovsky, 300 Parsippany Rd., Apt. 26Q, Parsippany, NJ 07054

Український Народний Союз

Ukrainian National Association, Inc.

Низькі
Рату!

УНСОюз уділяє
своїм членам

по доступних
відсотках

Гіпотечні позички

MORTGAGES

Потелефонуйте сьогодні!

(800) 253-9862 дод. 3036

СПОРТ

Спортові новини УСЦАК

Наради проводу Централі

ІСТ ГАНОВЕР, Н. Дж. – 19 травня в приміщенні готелю „Рамада“ відбулися чергові і останні перед загальними зборами ділові наради проводу УСЦАК, в яких взяло участь 9 членів управи. Наради відкрив і ними провів голова Мирон Стебельський.

М. Стебельський, заступник І. Іс-аїв, фінансовий референт О. Напора і пресовий референт О. Твардовський подали короткі звіти про виконану працю в останньому півріччі, а далі були розглянуті пляни проведення серії спортивних імпрез, що протягом весни і літа відбудуться в різних містах США і Канади, а також на окремих українських літніх оселях. Проведуть їх ланкові поодиноких ділянок спорту УСЦАК, господарями будуть місцеві українські спортові осередки, які є членами спортової централі. Детально обговорено і затверджено пляни переведення наступних спортивних, організаційних і розвагових імпрез:

чемпіонат копаного м'яча Делегатури УСЦАК-Схід відбудеться 18-19 червня на „Тризубівці“ у Філадельфії, господар турніру – місцеве УСО „Тризуб“; на оселі СУМ в Еленвілі 30 липня відбудуться відновлені українські спортові ігрища молоді, присвячені 50-річчю УСЦАК;

ювілейний чемпіонат УСЦАК з тенісу традиційно відбудеться на кортах Союзівки на „День праці“ 3 – 5 вересня під проводом ланкового Юрія Савчака;

3 вересня в басейні Союзівки відбудуться 49-ті плавацькі першества УСЦАК, які проведе ланкова Марійка Бокало.

4 вересня на оселі СУМ пройдуть кінцеві змагання з копаного м'яча між переможцями Делегатур-Сходу і Заходу за трофей чемпіона УСЦАК на 2005 рік, під проводом ланкового Євгена Чижовича.

8 жовтня, в приміщенні готелю „Рамада“ в Іст Гановер, відбудуться ювілейні загальні збори УСЦАК, після яких буде спільна святкова вечір для учасників збо-

рів і гостей. Ще до загальних зборів вийде з друку чергове видання „Ювілейного альманаху УСЦАК“, в якому будуть поміщені матеріали спортивних діячів і журналістів в діаспорі і Україні. Примірники цього видання можна буде придбати на загальних зборах УСЦАК.

Перемогла „Чорноморська Січ“.

В чергових змаганнях з копаного м'яча чемпіонату еліт-дивізії „Гарден Стейт Сакер Ліги“, що відбулися 15 травня на площі Керсі в Юніоні, дружина „Чорноморської Січі“ здобула перемогу вислідом 4:1.

Незважаючи на відсутність кількох провідних змагунів, наша дружина виявилася боєздатною завдяки надійним молодим гравцям, що успішно замінили своїх досвідчених друзів. На початку зустрічі суперники перейняли ініціативу і навіть здобули ведення – 1:0 на 6-й хвилині. Але „Січовики“ після цього голя зуміли не тільки вирівняти гру, а й рахунок, коли на 15-й хвилині Андрій Кудрик забив гарного голя – 1:1. Рівноярна гра продовжувалася, але швидкий напад „Січовиків“ ще до перерви створив кілька критичних моментів під воротами гостей, один з яких успішно закінчив голем Данило Левицький – 2:1.

Після перерви гості знову пробували перейняти ініціативу, однак „Січовики“, ведучи в рахунку тільки одним голем, прагнули забезпечити собі перемогу. На 56-й хвилині напад господарів провів чергову швидку акцію на ворота суперників, завдяки якій Клавдінг Дасільва з гарної подачі Андрія Панаса підвищив вислід до 3:1. В кінцевій фазі цієї цікавої зустрічі асистент тренера Гриць Сергіїв стрілом з далекої віддалі встановив кінцевий вислід змагань – 4:1. Крім згаданих вище „Січовиків“, добре грали Марко Гординський, Михайло Гудзій, Марко Витвицький, Петро Дудняк, Регс Хомик. Провідник дружини – Микола Гординський.

О. Твардовський

Футбол

Апеляційний суд Києва 25 травня скасував власне рішення від 12 травня про зняття арешту з акцій футбольного клубу „Динамо“ (Київ) за позовом Мавританської компанії „Пасифік інтернешнл спортс клуб Лімітед“. В своєму повторному зверненні до суду з проханням про накладення арешту компанія „Пасифік“, власник 0.1 відс. акцій клубу „Динамо“, посилалася на повідомлення про те, нібито власник мажоритарного пакету акцій „Динамо“ Ігор Суркіс має намір купити австрійський футбольний клуб „Тироль“.

Адвокат „Динамо“ заявив, що І. Суркіс спростував сам факт ведення переговорів з „Тиродем“. Російський підприємець і колишній діловий партнер Г. Суркіса і В. Медведчука – Костянтин Григоришин, президент групи російських компаній „Енергетичний стандарт“, в грудні 2004 року заявив, що забере „Динамо“. К. Григоришину належало 18 відс. акцій клубу, які були „розмиті“ внаслідок додаткової емісії акцій до 0.1 відс. Офшорна компанія „Пасифік“, власником якої оголосив себе К. Григоришин, володіє 0.1 відс. акцій „Динамо“. Більш як 98 відс. акцій належить президентові клубу І. Суркісові.

21 лютого Печерський районний суд Києва наклав арешт на 98.71 відс. акцій „Динамо“ за позовом компанії „Пасифік“. 9 березня цей самий суд спочатку зняв арешт з акцій, а потім заарештував всі 100 відс. акцій клубу.

У Лісбоні 19 травня відбулась заключна гра Чаші УЕФА між португальським „Спортінгом“ і російським ЦСКА, в якому росіяни перемогли з рахунком 1:3 і стали першими в історії російського футболу володарями європейського клубного трофею.

Після заключної гри Ліги чемпіонів Європи набула остаточного вигляду підсумкова таблиця коефіцієнтів УЕФА, за якою формується представництво команд в єврокубках від кожної країни на наступний сезон. У сезоні 2004-2005 років українські клуби показали гарний результат, посівши дев'яте місце в Європі. Найкращий коефіцієнт за минулий футбольний сезон має Англія. У Росії – сьома позиція.

Золоті нагороди чемпіонату України, що могли знайти свого господаря вже в 28-й турі, будуть розіграні в двох останніх змаганнях першості. Донецький „Шахтар“, обігравши „Дніпро“ (2:0), зберіг чотиричковий відрив від динамівців. Наступна тура національного чемпіонату, яка відбудеться 12 червня, може стати „золотою“ для „Шахтаря“. Для цього йому потрібно в гостях перемогти одеський „Чорноморець“.

Гокей

15 травня у Відні в фінальній грі чемпіонату світу гокеїсти Чехії перемогли збірну Канади з рахунком 3:0. Бронзові медалі чемпіонату здобула збірна Росії, яка перемогла команду Швеції з рахунком 6:3.

17 травня в приміщенні ризької Малої Гільдії відбулось жеребку-

Півзахисник футбольного клубу „Карпати“ (Львів) після змагань Чемпіонату України першої ліги з футболу у Львові 25 травня які закінчились з рахунком 1-1. Фото УНІАН

29 травня київське „Динамо“ стало володарем Чаші України 2005 року. У заключній грі при 70 тисячах уболівальників та при 32-градусній спеці київська команда з рахунком 1:0 перемогла донецький „Шахтар“. Переможний гол на 11-й хвилині забив з карного Рінкон. Змагання проходили в Києві, але „Шахтар“ підтримували близько 25 тисяч уболівальників з Донецька.

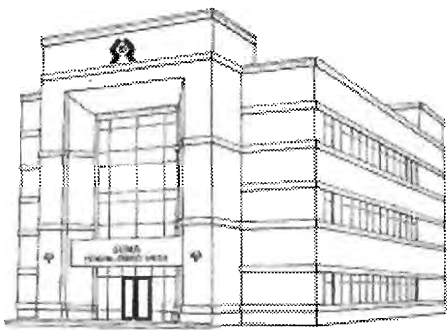
У стартові хвилини гри переважніше виглядав „Шахтар“. Гіркини прогавили випад „Динамо“. Киянин Верпаковскіс увійшов у карний майданчик донецчанин, де його „зрізав“ донецький гравець. Норвезький суддя Тер'є Хоге призначив карний, і Рінкон забив його. „Шахтар“ пішов відіграватися, але в першій же небезпечній атаці біля воріт „Динамо“ Родольфо з бразилійцем Марікою, борючись за позицію, почали сварку, і Маріка ударив в обличчя Родольфо, який залишився лежати. По ньому виїхало спеціальне авто і відвезло його з поля... Суддя видалив Маріку з поля. Але за хвилину біля краю поля з'явився Родольфо – живий і здоровий. Суддя негайно показав йому жовту картку. Після цього суддя призначив карний у ворота „Динамо“. Поляк Левандовський пробив не сильно, а досвідчений воротар Шовковський відбив м'яч. У другій частині зустрічі мало що змінилось. Уже в доданій арбітром час навала „Шахтаря“ ледве не закінчилась голем, але удар в кут Матузалема витягнув Шовковський, що став кращим гравцем „Динамо“ у цій грі. Після гри на поле вийшов президент гірників Рінат Ахметов і потиснув руку кожному гравцеві „Шахтаря“.

вання чемпіонату світу з хокею 2006 року. На першому етапі збірна України в групі „В“ і гратиме з командами Швеції, Швейцарії та Італії. Зі шведами Україна вже грала на першому етапі ЧС-2005 року в Австрії і поступилися у напруженій боротьбі – 2:3. Команда Італії лише в цьому сезоні увійшла до еліти. ЧС-2006 року відбудеться в Латвії.

Рекорд на кількість осіб в авті („Свобода“, ч. 20), який був встановлений 8 травня у Львові (20 осіб), тримався до 25 травня, коли 24 дівчини встановили новий рекорд з максимальної місткості мікролітражного автомобіля „Ока-Леді“ в рамках національного проекту „Книга рекордів України“ під час 13-го Міжнародного автосалону на території „Експоцентру України“ в Києві. Фото УНІАН

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА
ЦЕ НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ
ВАШИХ ОЩАДНОСТЕЙ!

3 місячні
Сертифікати
3.00% APR

2 річні
Сертифікати
4.00% APR

6 місячні
Сертифікати
3.50% APR

Не тратьте часу! Інвестуйте сьогодні!

Головне бюро
Main Office
 125 Corporate Blvd
 Yonkers, New York 10701-6841
 • Tel: 914-220-4900 Fax: 914-220-4090
 • E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com
 • 1-888-644-SUMA

Філія в Йонкерсі
 Yonkers Branch

301 Palisade Ave.
 Yonkers, NY 10703
 Tel.: 914-220-4900
 Fax: 914-965-1936

Філія в Спрінг Велі
 Spring Valley Branch

16 Twin Ave.
 Spring Valley, NY 10977
 Tel.: 845-356-0087
 Fax: 845-356-5335

Філія в Стемфорді
 Stamford Branch

39 Clovelly Road
 Stamford, CT 06902
 Tel.: 203-696-0498
 Fax: 203-606-0498

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
 Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
 Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
 У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
 Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
 Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
 Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

ЙОСИФ
КУПЧАК

ВЛАСНИК

JOSEPH
MEAT MARKET

М'ясні європейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: (732) 442-4660

Бажаєте купити новий дім
або перефінансувати існуючий?

Моргеджові відсотки тепер
найнижчі!

Не опустіть цієї вигідної нагоди!

Завітайте до

Федеральної Кредитової Кооперативи

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

і Ви отримаєте швидку, професійну, конфіденційну обслугову!

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 Second Ave
 NEW YORK, NY 10003
 Tel: 212 473-7310
 Fax: 212 473-3251

Філія в КЕРГОНКСОНІ:
 6325 Route 209
 KERHONKSON, NY 12446
 Tel: 845-626-2938
 Fax: 845 626-8636

Філія в ЮНІОНДЕЙЛ:
 226 Uniondale Ave,
 UNIONDALE, NY 11553
 Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

Філія в АСТОРИЇ:
 32-01 31ST AVE
 ASTORIA NY 11106
 Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
SRNYFCU@aol.com

ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040
Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100

Масло ліцензії на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• **Доставка \$10 за кожне замовлення**

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., саямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

Diaspora

1914 Pine St.
Philadelphia, PA 19103
215-732-3732 • 1-800-487-5324

INDEPENDENCE TOURS

I. Aug. 14-28 LVIV-Yaremche/Truskavets-TERNOPIL/
Pochaiv-KYIV-POLTAVA \$2950
II. Aug. 16-28 LVIV-KYIV-POLTAVA/Reshetlivka \$2600
III. Aug. 20-Sep. 2 KYIV-Poltava/Reshetlivka-YALTA/Simferopil/
Bakhchisaray/Sevastopol/Khersones-ODESA/Kherson \$2850
IV. Aug. 16-25 LVIV(5)-KYIV(4) \$2130

Please call for tour BROCHURE or Design your own tour

EASTERN UKRAINE

June 2-12 — 11 days — LVIV-Bakhchisaraj-YALTA-KYIV-Kaniv \$2300

PYSANKA

June 14-24 — 11 days — LVIV-lv. Frankivsk-Jaremche-Kolomyja-CHERNIVTSI-Khotyn-Kam. Podilskyj-KYIV \$2350

KALYNA

June 30-July 14 — 15 days — LVIV-Pochaiv-TERNOPIL-YALTA-Symferopil-Bakhchisaraj-KYIV-POLTAVA \$2850

POLONYNIA

July 26—Aug. 7 — 12 days — ODESA-Kherson-YALTA-Bakhchisaraj-Symferopil-KYIV \$2100

LOWEST airfares on AEROSVIT
JFK-KYIV-ODESA-LVIV

\$768+tax
20 May-12 June

\$968+tax
13 June-14 Aug.

YOUTH FARES
(ages 12 to 24) — **\$680 + tax**

\$768+tax
15 Aug.-31 Aug.

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ
універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошовим переказом надсилати на адресу.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6% му податку.

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ –
ВИБЕРІТЬ – СВОБОДУ!
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ЧАСОПИС В ДІАСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

• ПРАЦЯ •

Пластова Оселя „Вовча Тропа“ (East Chatham, NY) пошукує працівників до загальної господарки від початку червня до кінця серпня та працівників до кухні від 6 до 30 липня 2005 р. Платня за домовленням.
Тел.: (215) 723-3816

• РІЗНЕ •

УКРАЇНСЬКА „ГАЛЕРІЯ КСЕНЯ“
придбає праці відомих українських мистців XIX – XX століть (вигідні умови)
Тел.: (518) 263-4391

Шукаємо жінку до поміч для старшого чоловіка з проживанням.
Північне Нью-Джерсі.
Тел.: (973) 761-7770

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на реклами!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ! ЦЕ ПРАЦЮЄ!

Відеофільми студії „ЗАГРАВА“ „Я їду в Президенти“, „Помаранчева Революція“, „Інавгурація“ та „Молитва за Президента“
можна замовити за адресою:
Petro Vashchuk, 7060 E. Parkview Dr., Parma, OH 44134
(440) 885-2272, (440) 532-9417
e-mail: kozakpetro@yahoo.com
Ціна кожної 25 дол. з пересилкою.

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

79¢ за фунт

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України.
До вибору 99 візців хусток!
Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ
688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA
1801 Cottman Ave
Тел.: (215) 728-6040

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода“ ☐ „The Ukrainian Weekly“

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС)
Ім'я і прізвище
Адреса

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище
Адреса

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити \$1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

ПОДЯКА

3 волі Всевишнього 14 березня 2005 р. відійшов від нас у вічність
наш найдорожчий МУЖ, ТАТО та улюблений ДІДО

бл. п.

МИРОН ВОЗНЯК

Цією дорогою складаємо найщиріші слова подяки родині, приятелям і знайомим за співчуття особисті, листовні й телефонічні, які піддержували нас у нашому горі.

Щиро дякуємо о. Леонідові Малькову, парохів церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку за переведення похоронних обрядів.

Ми невимовно вдячні о. Олегові Кашубі та о. Андрієві Манькові за відвідини Покійного в лікарні, молитви та уділення св. Тайни Оливопомазання.

З глибини душі дякуємо д-рові Романові Ричкові за прощальні слова біля домовини в похоронному заведенні, від товариства „Приятелі Руху“, членом якого був Покійний.

Ми невимовно вдячні нашим кузинам Ісі Ключас, Зірці й Борисові Скафарикам і п. Любі Шеґедин за поміч у наших болючих днях життя.

Наша сердечна подяка Романові Цимбалі за участь в похоронних відправах у похоронному заведенні та на цвинтарі, Михайлові Стащишинові в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку. Рівнож дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за дбайливу обслугу.

Щиро дякуємо рідним, приятелям і знайомим, що прийшли помолитись за спокій душі бл. п. Мирона, та віддати останній поклін Покійному.

Складаємо найсердечнішу подяку всім за св. Літургії, квіти, щедрі пожертви, якими вшанували пам'ять Покійного.

Ми дякуємо Господу Богу за його любов і опіку, за довгі роки життя даровані нашому дорогому Покійному. Дякуємо Богові, що його онуки мали змогу відвідувати та перебувати із своїм улюбленим Дідом, а Він за ці роки передав їм любов і тепло своєї душі, навчив їх поважати своїх батьків, бути пильними в науці, любити Україну й пишатися тим, що вони є українцями.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ ВІДПРАВИЛИ: о. крилошанин Л. Мудрий, о. декан Т. Лончина, о. д-р Б. Гудзак;

На СЛУЖБИ БОЖІ жертвували: Н. Кравчук, З. і М. Бураки, М. Семанишин, М. Боровик, О. Голинський, І. Бартошик, Л. Онишкевич, J. Jonnson;

На ТРИВАЛІ СЛУЖБИ БОЖІ: д-р Л. і В. Фютовські, В. Kukul.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ: М. і В. Вовк, Товариство „Приятелі Руху“, К. Roberts, Ю. Рожанковський, Г. Косенко.

НА ПАТРІАРШИЙ СОБОР У КИСВІ:

300 дол. родина Возняків;
по 200 М. і В. Вовк, J. P. Casey, M.D.
по 100 д-р Ю. і д-р Л. Стефанівські, д-р Т. і Л. Крупи, д-р Т. і Л. Шеґедин, Б. Бігун, Н. Кравчук, Д. Миндюк, Д. і О. Чайковські, М. Фіглюс, П. Хома, Е. і П. Піддубні;
50 д-р О. Оришкевич;
по 25 Ігор Гіль, О. Криницька.

НА СИРОТИ В УКРАЇНІ:

300 дол. родина Возняків;
по 200 В. і С. Слизовські, д-р Я. Рожанковський;
по 100 С. і Р. Андрушків, О. Бачинська, І. Ключас, Ю. і І. Коваль;
по 50 М. і В. Вовк, М. і Б. Бурачинські, Р. і П. Грицаки, О. і М. Мельничуки, Л. і Р. Рички, д-р Б. і д-р М. Томків, д-р І. і д-р Р. Кострубяки, Б. Кміцкевич;
по 25 Л. Лапичак-Лесько, О. і М. Стебельські, Ю. Олесницький.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ СВ. ТРОЙЦІ В СІЛВЕР СПРІНГ:

100 дол. В. і Х. Вовк.

Щирісердечна подяка усім добродіям.

Нехай Милосердний Господь обдарує Вас своїми обильними ласками і щедротами.

Дружина – НАТАЛІЯ
діти – МАРТА і ХРИСТИНА з мужем ВІКТОРОМ
онуки – АНДРЕЙ і АДРІАН.

Ділимося болючою вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що по довгій недозі відійшла від нас у вічність, 26 травня 2005 р. на 78 році життя
наша найдорожча і незабутня
МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і ТЕТА

бл. п.

ДАРІЯ СОФІЯ ЧИЖИК
з дому ГАРАСИМІВ

ПАНАХИДУ відслужено у понеділок, 30 травня 2005 р., о год. 7:30 веч., у похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 31 травня 2005 р., о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі Чесного Хреста в Норт Арлінгтон, Н. Дж.

Залишені в глибокому смутку:

дочка – РОМА
внуки – МАЙКОЛ з дружиною ГЕДЕР
– КЕВИН з дружиною МАГІ і донькою КЕЛОЧКОЮ
– БРАЄН
сестрінки – ХРИСТЯ КРАМАРЕНКО з родиною
– МАРТА ПИСАТЕЛІ з родиною
сестрінок – АНДРІЙ ДАРМОГРАЙ з родиною
ближча і дальша родина в Україні, Канаді, Німеччині і Австралії.

Вічна їй пам'ять!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТАНІСЛАВ БАЙДУК член 282 Відд. УНС у Вілкс Бері, Па. Помер 6 листопада 2004 р. на 86-му році життя. Нар. в 1918 р. в Пітсбургу, Па. Членом УНС став в 1936 р. Залишив у глибокому смутку трьох дітей: сина James і двох дочок Linda і Andrea. Похорон відбувся на цвинтарі св. Івана в Nesquehoing, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ГЕЛЕНА СТАСЮК член 254 Відд. УНС в Нью-Британ, Кон. Померла 16 березня 2005 р. на 95-му році життя. Нар. в 1910 р. в Україні. Членом УНС стала в 1949 р. Залишила в глибокому смутку сина Теодора, двох дочок Біру і Оксану, внуків і правнуків. Похорон відбувся в St. Josephs Ukrainian Catholic Church.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ІВАН СИСИК член 161 Відд. УНС, Т-ва св. Василія в Па. Помер 22 березня 2005 р. на 82-му році життя. Нар. в 1922 р. в Slickville, PA. Членом УНС став в 1947 р. Залишив в глибокому смутку Берніс Сисик. Похорон відбувся 26 березня 2005 р. на Greenlawn Memorial Park Cemetery, в Akron, OH.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЛЕВ СТЕТКЕВИЧ член 277 Відд. УНС в Гартфорд, Кон. Помер 24 березня 2005 р. на 98-му році життя. Нар. в 1907 р. в Україні. Членом УНС став в 1972 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ольгу, її сина Романа з родиною, та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі St. Francis De Sales в Elka Park, NY.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СЕКЛЕТА БІЛОУС член 245 Відд. УНС Т-ва „Запорозька Січ“ в Трентоні, Н. Дж. Померла 7 березня 2005 р. на 101-му році життя. Нар. в 1904 р. в Україні. Членом УНС стала в 1951 р. Залишила в глибокому смутку синів Антона і Анатолія з родинами і донечку з родиною та рідних і знайомих. Похорон відбувся 11 березня 2005 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СТЕФАНІЯ МОПОЛЬНИЦЬКА член 473 Відд. УНС Т-ва ім. Ю. Головінського в Монреалі. Померла 23 лютого 2005 р. на 97-му році життя. Нар. в 1908 р. в Україні. Членом УНС стала в 1962 р. Залишила в глибокому смутку доньку Надію і дальшу родину в США і Україні. Похорон відбувся 28 лютого 2005 р. в Монреалі.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ГРИГОРІЙ СМОЛИНЬ член 53 Відд. УНС Т-ва св. Миколая в Пітсбургу, Па. Помер 15 квітня 2005 р. на 83-му році життя. Нар. 1921 р. в Україні. Членом УНС став в 1979 р. Залишив у глибокому смутку пасербиць Елену і Раїсу, внуків, правнуків, племінників і племінниць в Америці і Україні. Похорон відбувся 22 квітня 2005 р. на цвинтарі св. Володимира в Bethel Park, PA.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МЕРІ МАСЛЯР член 409 Відд. УНС Т-ва св. Івана в Dunmore. Померла 10 лютого 2003 р. Нар. в 1918 р. в Scranton. Членом УНС стала в 1941 р. Залишила в глибокому смутку сина Елмера Давида. Похорон відбувся на St. Cyril and Methodius Cemetery, Peckville.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

За мову і зміст М
посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає

**33 ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В КЛІВЛЕНДІ, ОГАЙО**

з глибоким сумом повідомляє, що 20 травня 2005 р.
відійшла у вічність

бл. п.

ДАРІЯ СІРКО

довголітня членка і колишня голова нашого Відділу.

Опечаленій родині Покійної
висловлюємо сердечні співчуття.

УПРАВА І ЧЛЕНКИ 33 ВІДДІЛУ СУА

В пам'ять незабутньої

сл. п. ХРИСТІ НАВРОЦЬКОЇ

складаю 200.00 дол. на сиротинці в Україні на руки
преподобної Сестри Бернарди.

ТАІСА БОГДАНСЬКА

В світлу пам'ять моєї ТЕТИ

бл.п.

НАТАЛІЇ КРИКЕВИЧ

що померла 11 травня 2005 р.
в Корчині, Радехівського р-ну, Львівської обл.

Наталія Крикевич наймолодша сестра моєї мами до війни працювала медичною сестрою в Радехівському повітовому шпиталі. Після війни в 1944 році пішла в підпілля, де виконувала функцію зв'язкової медсестри УПА під псевдом „Рома“. В 1947 р. була арештована і засуджена військовим трибуналом військ МВС Львівської округи на 10 років позбавлення волі і заслана в Караганду, в табір „Klmgir“. Вона була учасницею повстання в 1954 р.

Нехай пам'ять про покійну НАТАЛІЮ буде вічною,
а ця скромна згадка нехай буде квіткою у вінку на її могилі.

ЛЮБА СІЛЕЦЬКА з РОДИНОЮ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями
та знайомими, що 4 травня 2005 р. відійшов у вічність
на 94-му році життя великий патріот, член
ОУН, революціонер, самостійник, соборник
і жертводавець на багатократні національні потреби

бл. п.

ОСТАП ГАЦ

нар. 11 листопада 1911 р. в селі Безнігів на Лемківщині.

В глибокому смутку залишив:

внука – ІВАНА
родину в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 11 травня 2005 р. в церкві Рождества Пречистої Діви Марії в Лос Анджелесі, Каліф.

Тлінні останки складено на цвинтарі у Сан Фернандо побіч його дружини Марії.

Вічна йому пам'ять!

В пам'ять Покійного просимо бажаючих складати пожертви
на ЗУАДК і РОДУ.

Ділимося сумною вісткою, що 21 травня 2005 р.
на 93-му році життя, упокоїлася в Бозі наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і ТЕТА

бл. п.

ОЛЕНА КОРОВИЦЬКА

з дому РАЗУМІВ

вдова по бл. п. ІВАНОВІ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 25 травня 2005 р. в соборі
св. Володимира УПЦ в Пармі, Огайо.

Поховання на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

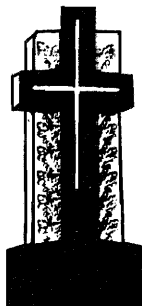
Залишилися в глибокому смутку:

син – ОЛЕКСАНДЕР ЯКУБОВИЧ з дружиною ДАРІЄЮ
внуки – МАРКО ЯКУБОВИЧ з дружиною ДАРЦЕЮ
– РОМАН ЯКУБОВИЧ з дружиною АНДРЕЄЮ
– ОЛЕКСАНДЕР ЯКУБОВИЧ з дружиною МАРТОЮ
правнуки – РОМЧИК ЯКУБОВИЧ
– АНДРІЙКО ЯКУБОВИЧ
племінник – ЮРІЙ ТАРАСЮК з дружиною МАРІЄЮ і дітьми
НАТАЛІЄЮ і АНДРІЙКОМ

Вічна їй пам'ять!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Ділимося сумною вісткою, що 23 травня 2005 р.
відійшов у вічність на 85 році життя
наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і БРАТ

бл. п.

МИКОЛА СКІБІЦЬКИЙ

Залишені в глибокому смутку:

дружина – АННА
дочка – ЯРОСЛАВА
сестра – МАРІЯ
брат – ПАВЛО з родиною
швагрова – ВАЛЯ з родиною
ближча і дальша родина в Америці, Україні і Польщі.

Вічна йому пам'ять!

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

**ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!**

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

ОСИП ГАВРИЛЮК
Професійний продавець
забезпечення УНС
JOSEPH HAWRYLUK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224 • Tel.: 716 674-5185
Fax: 716 675-2238 • oshyp@unamember.com

L. Kulynych Cinematic Expe-
rience Specializing in Filming
Ukrainian Weddings and
Special Events
Web.: www.UkrainianWeddings.com
Tel.: 1 (917) 848-8437

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC

Board Certified: Cardiovascular Disease,
Interventional, Nuclear Cardiology
and Internal Medicine.
Єдиний україномовний „Interventional”
кардіолог в NY і NJ.

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в
двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave. Roselle, NJ 07203 (908) 241-5545	1432 Hylan Blvd. Staten Island, NY 10305 (718) 351-9292
--	---

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей
(Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної
діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

**157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003**
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

16.9¢/min
CALL УКРАЇНА

Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world
any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards
calls to Ukraine from 7.8¢/min.

1-800-448-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

ARKA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

fregata TRAVEL SERVICE, INC.

250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

**ECONOMY AIRLINE
TICKETS FROM USA TO
KYIV, LVIV, ODESA
and WARSAW**
Restrictions Apply

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, забори, концер-
ти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail ok1band@yahoo.com
website: www.fata-morgana-band.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забори, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189**в Торонто (416) 761-9105**e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

**НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україні, Польщу та інші держави**

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ**ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США****СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ**

**НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ**

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!